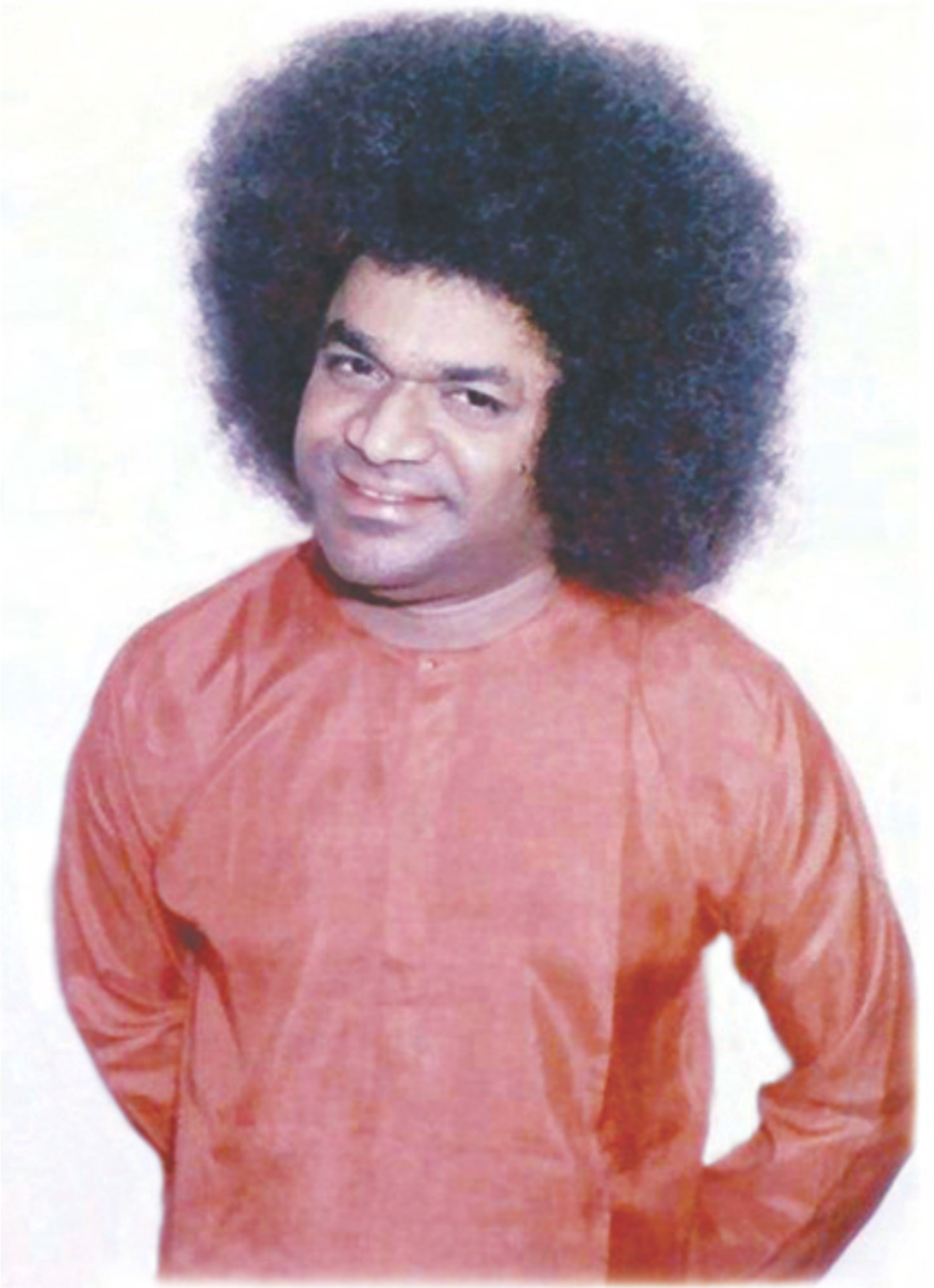

ప్రత్యేక సంచిక

సనాతన సారథి

నవంబరు 2015

“ధర్మసంస్థాపనార్థాయ సంభవామి యుగే యుగే”

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్చితము

సంపుటము 58
సంచిక 11

నవంబరు 2015

ప్రచురణ తేదీ
అక్టోబరు 30

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	4
2. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	5
3. సోఽహం తత్తమే ప్రేమతత్త్వం	జన్మదిన సందేశం	10
4. విశ్వ విభుడు	ఆర్.జె. రత్నాకర్	14
5. సర్వాంతర్యామి	డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి	17
6. అంధకార బంధ విముక్తి - దీపావళి	అవతారవాణి	19
7. భక్తి - లక్ష్మం (కవీనాం కవిః - 16))	చీమలకొండ జయాశాస్త్రి	22
8. టెలిఫోన్ ద్వారా విభూతి	బి.వి. సత్యమూర్తి	24
9. ధైర్యం మానవ రూపంలో....	చంద్రమౌళి రమాదేవి	27
10. మీ ఆనందమే నా ఆహారము	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	30
11. శిక్షణలో క్రమశిక్షణ ముఖ్యం	డా॥ బి.వి. పట్టాభిరామ్	34
12. బాలవికాస్ ఆశయాలు	డా॥ లావణ్య సరస్వతి	37
13. అవతార లక్ష్మము - హృదయ పరివర్తన	గరిమెళ్ళ కృష్ణమూర్తి	39
14. సనాతనం - నూతనం	పి.పి.ఎన్. శర్మ	41
15. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (53వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	43
16. 'నేను తీస్తాను స్వామీ'	ఆదూరి శ్రీనివాసరావు	46
17. సకల చరాచర వ్యాపక చరణం	దిట్టకవి శ్రీనివాసాచార్యులు	48
18. తీరిన అమృతానంద కోరిక	డా॥ జంధ్యాల సుమన్ బాబు	51
19. హేతుబద్ధ ఆధ్యాత్మికత	మాదిరాజు రామచంద్రరావు	52
20. భక్తికి పరాకాష్ఠ	వై. శ్రీరంగనాథరాజు	54
21. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	56
22. ఉన్నావు... మాలోనే ఉన్నావు!	సాయి శ్రీనివాస్	58

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

❖ తొలి పలుకు ❖

“స్వామీ, ఈ జనన మరణ చక్ర భ్రమణం నుండి విముక్తులమై మీలో ఐక్యం కావాలంటే ఏమి చేయాలి?” అని ఒక భక్తుడు ప్రార్థించగా, “సింధువుతో ఏకం కావటం నీటిబిందువుకు మాత్రమే సాధ్యమవుతుందికానీ, తైలపుబొట్టుకు వీలుకాదు కదా! అట్లే, నీవు నాలో ఐక్యం కావాలంటే ముందుగా నా స్వరూపాన్ని ధరించాలి. నా స్వరూపమేమిటో తెలుసా? **ప్రేమ**” అన్నారు భగవాన్.

ప్రపంచవ్యాప్తంగా గల సాయి భక్తుల హృదయాలను ఆనందోత్సాహాలతో నింపుతూ భగవాన్ 90వ జన్మదినోత్సవ శుభ ఘడియలు సమీపించాయి. అయితే, ప్రేమకు జన్మదినమంటూ ఉంటుందా! కనుకనే, “ఇది ఈ దేహముయొక్క పుట్టినరోజేకానీ, నాకు పుట్టినరోజు లేదు” అంటూ పలు సందర్భాలలో స్పష్టం చేశారు, భగవాన్. “పుట్టుటయే యెఱుంగని ప్రభుండవు, పుట్టుటిదేమి స్వామి! నీ పుట్టుట మాపై కరుణ పుట్టుటగాదే మహానుభావ!” అని కీర్తించారు, మహాకవి కరుణశ్రీ. పుట్టుచు గిట్టుచు గట్టే దొరకక పరితపించే మానవాళిపై భగవానునికిగల అవ్యాజమైన కరుణయే వారి అవతరణకు కారణమైంది. గట్టు చేరుకోవాలంటే మనం పుట్టింది ఎందుకో ముందు తెలుసుకోవాలి కదా!

“మీరు పుట్టింది తిరిగి పుట్టకుండా ఉండటానికే!” అన్నారు భగవాన్. “పైపొట్టును తొలగిస్తే వడ్లగింజ మొలకెత్తదు. అట్లే, మీరు కోరికలనే పొట్టును తొలగించుకుంటే, జన్మరాహిత్యాన్ని పొందగలరు. కనుక, మిమ్మల్ని కోరికలు లేని నిశ్చల స్వభావులుగా చేయవలెనను కోరిక తప్ప నాకు మరొక కోరిక లేదు” అని సెలవిచ్చారు. కోరికలకు మూలం దేహభ్రాంతి, ద్వైతభావము. కనుకనే, మానవాళి దృష్టిని దేహమునుండి దేహిపైకి మరల్చడమనే ఏకైక లక్ష్యంతో పుట్టపర్తి (PUT-APART-I) కేంద్రంగా భగవాన్ తమ అవతార కార్యకలాపాలను సాగించారు.

“స్వామీ, మీరు మమ్మల్ని ఇంతగా ఎలా ప్రేమించగలుగుతున్నారు?” అని ఒక భక్తుడు అడుగగా, “మీలో నన్ను నేను చూసుకుంటున్నాను కాబట్టి” అని బదులిచ్చారు. అట్టి దివ్యమైన అద్వైత భావనకు సజీవ సాక్ష్యాలుగా ఆ ‘అనంత ప్రేమసాగరం’నుండి ఉద్భవించిన ఉచిత విద్య, ఉచిత వైద్యం, గ్రామసేవ, త్రాగునీటి పథకాలనే బృహత్సేవా తరంగిణులు ఈనాడు మానవ హృదయ క్షేత్రాలను సస్యశ్యామలం గావిస్తూ మానవతా విలువలనే మధుర ఫలాలను పండిస్తున్నాయి. తరతరాలకు తరగని స్ఫూర్తిని అందిస్తున్నాయి.

‘ప్రేమస్వరూపులారా!’, ‘దివ్యాత్మస్వరూపులారా!’ అన్న సంబోధనతో మొదలయ్యే భగవాన్ దివ్యబోధనల సారమిదే - “సకల జీవులలో నిన్ను నీవు చూసుకో! ఎదుటివారి కష్టాలు నీవిగా భావించుకో! నీవు ఎవరికి సాయంచేసినా నీకు నీవు చేసుకున్నట్లే! ఎందుకంటే, ఈ ప్రపంచమనే అద్దాల మేడలో నీకు కనిపించేవన్నీ, రూపనామాలు వేరైనా, నీ ప్రతిబింబాలే! దేవుడెక్కడో లేదు, ప్రేమే దైవం. ప్రేమలో జీవించు.”

భగవానుని దివ్య సందేశ స్ఫూర్తితో, ‘నేను-నావారు’ అనే ‘నీటిపై తైలపుబొట్టు’ లాంటి సంకుచిత స్థాయి నుండి విశ్వమానవాళికి మన ప్రేమ విస్తరించినప్పుడు, అది నిష్కామ సేవగా అభివ్యక్తమైనప్పుడు, మన జీవితాలు ప్రేమవాహినులై అనుగ్రహ సాగరంలో సంగమించడానికి పయనం సాగిస్తాయి. ఈ దిశగా ఒక అడుగు వేస్తే చాలు, ఆ అనంత ప్రేమసాగరుడు, ఆ అవ్యాజ కరుణాసింధువు వేయి అడుగులు మనవైపు వచ్చి, “నీవు నేనే, నేను నీవే” అంటూ ఆప్యాయంగా అక్కున చేర్చుకుంటాడు. P

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామోకథార్థో వాహినీ

(గత సంచిక తరువాయి - 21వ భాగం)

దశరథ మహారాజు నాందీకార్యాదులు శాస్త్రవిహితముగా యొనర్చెను. తెల్లవారి నలుగురు కుమారులచేతనూ సమావర్తనకర్మ చేయించెను. అనేక వేల గోవులను బంగారు కొమ్ము కుప్పీలతో అలంకరించి, పాలు పిండుకొనువారలకు మంచిపాత్రలను సిద్ధ పరిచి కుమారులచేత ఆ పాత్రలను, గోవులనూ బ్రాహ్మణులకు దానము చేయించెను. ఆ సుందర దర్శనము కన్నులపండువగా నుండెను. మిథిలాపుర జనులకు నలుగురు దిక్పాలకుల మధ్య ప్రసన్న తేజోవంతముగా విలసిల్లు బ్రహ్మదేవునివలె దశరథుడు కనిపించెను.

ఇట్లు గోదానము జరుగుచుండగనే కేకయ రాజపుత్రుడయిన యుధాజిత్ వేంచేసెను. అతడు కైక సోదరుడు, భరతుని మేనమామ. ఈ వైభవములు చూచి, కుశల ప్రశ్నలు అడిగిన తరువాత, ‘మా నాన్నగారు మనుమని చూడవలెనని చాలా

కూతూహలపడుచున్నారు. అందుకొరకై నేనే అయోధ్యకు వచ్చితిని. అక్కడ రామకల్యాణ వార్త విని ఇచ్చటికి హుటాహుటిన పరుగెత్తి వచ్చితిని. రామకల్యాణ వార్త నాన్నగారికి తెలియదు. రామకల్యాణం చూచినట్లుగా, తమరిని దర్శించినట్లునూ, మా నాన్నగారి కోరిక తెలుపునట్లునూ అన్నియూ జరుగునని తలంచి నేను మాత్రమే కల్యాణమునకు రాగల్గితిను”నెను. అందులకు దశరథ మహారాజు ఎంతయో సంతసించెను.

ఆ రాత్రి దశరథ మహారాజు కొడుకులతోను, బంధు మిత్రాదులతోనూ అనేకరకముల ఆనంద విషయములను ముచ్చటించెను. విడిదిలో ఎవ్వరును నిద్రించలేదు. ఎప్పుడెప్పుడు తెల్లవారునా, మా చిన్న ప్రభువుల కల్యాణము మేమెప్పుడు చూతుమా అని అమితోల్లాసముతో ఎవరికి వారు తమ ఇంట్లలో పెండ్లిండ్లు జరుగుచుండినటుల భావించి బ్రహ్మానందము పొందుచుండిరి. మరునాడు ప్రభాత కాలమున సమస్త కర్మలూ ముగించుకొని మహాఋషుల వెంట జనక మహారాజు యజ్ఞశాలకు బయలుదేరెను.

రామలక్ష్మణ భరతశత్రుఘ్నులు మంగళ స్నానములు చేసి, పీతాంబరములు ధరించి, తలపాగాలు కట్టి, తురాయిలు వజ్రవైడూర్యములు పొదిగింపబడిన అనేక ఆభరణములను ధరించి, దివినుండి దిగివచ్చిన దేవసుందరులవలె తేజోవంతులై ప్రకాశించుచూ విజయము అను ముహూర్తములో అనేక మంగళవాద్యముల ధ్వనులు మిన్నముట్టుచుండ యజ్ఞశాలకు నడచినారు. వారివెంట మంత్రులూ, సామంతులూ,

పరివారమూ పెండ్లికి కావలసిన సామగ్రితో, ఆభరణములతో, పీతాంబరములతో, ధనరాసులతో బయలుదేరిరి. వారు వీధివెంట మంటపమునకు వచ్చుచుండ, మిథిలాపురజనులు వీధులు నిండి రెప్పవాల్చక వారలవైపు చూచుచూ, “అహో! ఎంత సుందరులు వీరు! నిజముగా సామాన్య మానవ మాత్రులు కారు, దేవలోకమునుండి అరుదెంచివారా!” అన్నంత ఆశ్చర్యమును పొందిరి. ఒకరితో ఒకరు గుసగుసలుపోయిరి. “ఇంతటి చక్కని రాకొమారులను మేమెప్పుడు చూడలేద”ని స్త్రీలు అమితానందము నొందిరి. మిడ్డెలు కిటికీలు వీధులూ క్రిక్కిరిసిపోయెను. ఇట్టి సుందర విగ్రహాలు మంటపమును చేరిరి.

అంత జనక మహారాజు మందహాసముతో తన తమ్ముడైన కుశధ్వజునితో వారి పుత్రికా రత్నములను మంగళ స్నానములు చేయించుకొని, పెండ్లి కుమార్తెలుగా తయారుచేసి, మేలిముసుగులు ధరింప జేసి వారి వెనుక వచ్చుచుండ, వారల వెనుక వేలాది దాసీలు పెండ్లికి సంబంధించిన ఫల పుష్పాదులు, పసుపుకుంకుమలు, అక్షతలతో, ఆభరణాలతో, పీతాంబరాలతో కదలివచ్చుచుండ మిథిలాపురము పూర్తి కదలివచ్చినట్లుండెను. నలుగురు వధువులు నాలుగు దీపములవలె వెలుగుచుండిరి. ఒకవైపున రామలక్ష్మణ భరతశత్రుఘ్నులును, మరొకవైపున సీత, ఊర్మిళ, మాండవి, శ్రుతకీర్తులును పీఠభూములపై ఆసీనులయిరి. ఇరువురికి మధ్య మంచి మల్లు వస్త్రము అడ్డుపట్టిరి. అయోధ్యవాసులందరూ దశరథ మహారాజువైపునా, మిథిలానగర ప్రజలు జనకునివైపునా ఆసీనులైరి.

పెండ్లి పందిరిని అనేక విలువైన ఆభరణాదులతో అలంకరించిరి. అది చూచుటకే మిరుమిట్లు గొల్పుచుండెను. వచ్చినవారల దృష్టి పెండ్లి పందిరిమీదనే యుండెను. అంత ఆకర్షణీయముగా

శృంగారించిరి. వేలాది బంధుమిత్రులు చేరిరి. నిజముగా ఆనాడు మిథిలాపురికే కల్యాణమన్నట్లు తోచెను.

ఇంతలో దశరథుడు లేచి, “ఇంక ఆలస్య మెందుకు?” అని వసిష్ఠులవారితో మనవి చేయగా జనకమహారాజు చేతులు జోడించుకొని వసిష్ఠులవారిని ప్రార్థించి, “ఈ కార్యము తామే చేయించవలెన”ని యర్థించెను. అంత వసిష్ఠులవారు విశ్వామిత్రుని, శతానందుని తన వెంటపెట్టుకొని పండితుల వేదమంత్రములు మిన్నముట్టుచుండ అగ్నివేదిని ఏర్పరచిరి. గంధ పుష్పాలతో నున్న సువర్ణపాలికలను, మొక్కలున్న అడుగులేని పాత్రలను, మొలకలు ఎత్తిన మూకుళ్ళను, ధూపాలను, హోమము చేసే స్రుక్కువాలను, అర్ఘ్యజల పాత్రలను, పేలాలున్న పాత్రలను వేదికచుట్టూ చక్కగా అమర్చింపజేసినారు. వేదిక మధ్యభాగమున అగ్నిహోత్రము నుంచినారు. హెచ్చుతగ్గులు లేకుండా సరిసమానముగానున్న దర్బలను యథాశాస్త్రముగా సమంత్రకముగా పరచినారు. వధూవరుల అభ్యుదయముకోసము వైదిక మంత్రాలతో హోమము చేయసాగినారు. ఒకదానిపై ఒకటి చేయించవలసిన వేదవిహిత కర్మలు సక్రమముగా చేయించి కంకణముల కట్టించినారు.

కన్యాదానమునకై తగిన ఏర్పాట్లు చేసి జనక మహారాజుగారిని వసిష్ఠులవారు ఆహ్వానించగా జనకుడు సర్వాభరణధారుడై హోమవేదికకు వచ్చెను. అంత వసిష్ఠులవారి ఆజ్ఞానుసారము సీత చేతులు రాముల దోసిట ఉంచి నారికేళము హస్తమునందుంచి క్షీరమును విడుచుచూ జనక మహారాజు నేత్రముల నుండి ఆనందబాష్పములు కార్చుచూ, “రామా! ఇదిగో సీత. నా కూతురు. ఇక నీకు సహధర్మచారిణి. సమ్మతించవలెను. నీకు శుభము. నీ చేతితో ఈమె చేయి పట్టుకో. ఈమె మహాగుణవంతురాలు. ఇకపై

నీవెంట నీ నీడవలెనే తిరుగుతుంది” అంటూ రాముని చేతిలో సమంత్రకముగా నీరు వదలినారు. జనకుడు మంత్రోదకాలతో సీతను రామునికి అప్పజెప్పెను.

తిరిగి లక్ష్మణుని చెంతకు వచ్చి, “ఓ లక్ష్మణా! నీకు ఈ ఊర్మిళను ఇచ్చుచున్నాను. అంగీకరింపుము” అని మంత్రోదకాలతో ఊర్మిళను లక్ష్మణునకు అప్పజెప్పెను. భరతుని దగ్గరకు వచ్చి, అక్కడకూడనూ మంత్రోదకాలతో మాండవిని భరతునకు అప్పజెప్పెను. తిరిగి శత్రుఘ్నుని దగ్గరచేరి మంత్రోదకాలతో శ్రుతకీర్తిని అప్పజెప్పెను. తదుపరి చేయవలసిన పద్ధతులు పండితులు చేసిరి.

ఆ మంటప మధ్యస్థానమున జనకుడు మెరయుచూ నిల్చి, “ఓ సౌమ్యులారా! మా కూతుళ్ళు మీకు ఇల్లాండ్రు అవుతున్నారు. ముహూర్తానికి ఆలస్యము లేదు” అని అనుచుండగనే వసిష్ఠులవారి

అనుమతితో ఆ నల్గురు అన్న దమ్ములూ ఆ నల్గురు అక్కచెల్లెండ్రు చేతులూ పట్టుకొని అగ్నిహోత్రునికి ప్రదక్షిణము చేసి తదుపరి జనక మహారాజునకు, మహర్షులకు ప్రదక్షిణ చేసి నమస్కరించిరి. వారు నమస్కరించుచుండగా పుష్పవర్షము కురిసెను. మంగళ వాద్యములు మ్రోగెను. సభాసదులు అక్షతలు జల్లిరి. మిన్నముట్టునట్లు శుభం శుభం అను శబ్దము కర్ణానందముగా మ్రోగెను. దేవదుందుభులు మ్రోగెను. అప్పరసలు పాడిరి. దాసీలు గౌరీ కల్యాణమే అను మంగళ గీతమును వివిధ స్వరములతో ఇంపుగా పాడదొడగిరి.

నలుగురు కొమరులు తమ తమ సతులతోకూడి సభాసదులకు వందనమొనర్చిరి. సభాసదులు “మంగళం, మంగళమ”ని పలికిరి. తేజోవంతులైన ఆ నలుగురు తమ తమ సతుల హస్తములను పట్టుకొని, విడిదికి బయలుదేరుముందు పరదాలోనున్న తమ తల్లులకు నమస్కరించుటకై లోనికి వెళ్లి వారల ఆశీర్వాదములు అందుకొని విడిది చేరిరి. నాటినుండి మూడుదినములు నిత్యమూ ఏదో ఒక వైభవము జరుపుతూ అయోధ్యనుండి వచ్చిన వారలకు మిథిలాపురవాసులకు రాత్రి, పగలను భేదము తెలియక పోవునట్లు చేసిరి.

పెండ్లి జరిగిన మరుదినము
విశ్వామిత్రులవారు దశరథుని
దగ్గరకు వెళ్లి తాము సంకల్పించిన
కార్యము అమితానందముగా పూర్తి
అయినదని తెలిపి, రామలక్ష్మణ
భరత శత్రుఘ్నులను దగ్గరకు చేర్చి
శిరస్సులను ముద్దాడి, ఆశీర్వాదించి,
తానిక హిమాలయమునకు వెళ్లుదు
నని తెలుపగా, రామలక్ష్మణ
భరత శత్రుఘ్నులు నమస్కరించిరి.
విశ్వామిత్రుడు జనక మహారాజు
చెంతకు వెళ్లి తమ కార్యము

దిగ్విజయముగా జరిగినదని తెలిపి, జనకుని, సీత,
ఊర్మిళ, మాండవి, శ్రుతకీర్తులను ఆశీర్వాదించి, తానిక
హిమాలయమునకు వెళ్లుచున్నానని తెలుపగా, దశరథ
జనకాదులు విశ్వామిత్రులవారిని వీడలేక వీడలేక
వందనములు సలిపి, అతనిని వీడ్కొలిపిరి.

మూడవ దినము దశరథుని ఇష్టప్రకారము, తాము
అయోధ్యకు పోవలెనను సంకల్పమును జనకునకు
తెలుపగా జనకుడు అడ్డుచెప్పక వారల
ప్రయాణమునకు తగిన ఏర్పాట్లు చేసి తమ కూతుళ్ళు
వెంట వెళ్లు దాస, దాసీలను, వారల సామగ్రిలను,
అనేక రథములలో ఏర్పరచెను. ఏనుగులు, రథములు,
గుఱ్ఱములు, గోవులు అనేకముగా తమ బిడ్డలకు
బహుమతులుగా ఇచ్చెను. అల్లుండ్రకు మహామహా
విలువైన ఆభరణములనూ, రథాలను ఇచ్చెను.
దాసీలకు పది సంవత్సరములకు సరిపడు వస్త్రములు,
ఆభరణములు, అనేక రకములైన నిత్యానుకూలములకు
వినియోగించు సామగ్రిలను ఇచ్చెను.

మూడవ దినము తెల్లవారుసరికి రథములు
సిద్ధమాయెను. మిథిలా పురమున అంతఃపురమేకాక,
పురస్త్రీలందరును కంటినీరు కార్చిరి. సీతను, ఊర్మిళను
వీడలేక కొంతమంది వృద్ధదాసీలు, దాదులు కన్నీరు

మున్నీరుగా ఏడ్చిరి. సీత, ఊర్మిళ,
మాండవి, శ్రుతకీర్తుల తల్లులు
అల్లుండ్ర చేతులు పట్టుకొని తమ
బిడ్డలను అతి జాగ్రత్తగా
చూచుకొమ్మని, “ఎట్టి కష్టములు
ఎరుగరు” అని పరిపరి విధముల
తెలిపి, కన్నులు వాయునట్లుగా
ఏడ్చి రథముల దగ్గరకు
బురకాలతో వచ్చి వారిని
రథములపై ఎక్కించిరి. మూడు
దినముల పూర్వము ఎంత
వైభవమో ఆనాడు అంత

విచారము.

రథములు ఒకదాని తరువాత ఒకటి కదలెను.
సీతను వీడలేక ఒకవైపున దుఃఖము పొరలి
వచ్చుచున్ననూ, తాను నిగ్రహించుకొనుటకు అనేక
ప్రయత్నములు జరుపుచూ, వారిని సాగనంపుటకు
జనకుడు దశరథమహారాజుతో కొంతదూరము వెళ్లెను.
ఇట్లు వెళ్లుచున్నంతసేపూ జనకుడు తన కుమార్తెయొక్క
గుణగణములనే వర్ణించుచూ, కంటినీరు కార్చుచూ,
బాగుగా చూచుకొమ్మని, వారి క్షేమ సమాచారములు
మీదమీద తెలుపుమని అనేక పర్యాయములు
తెలుపుతూ వెళ్లుచుండెను. అందుకు దశరథుడు
కూడను, అనేక శాంతవచనములు తెలుపుతూ,
“జనకా! మా ఇంటిలో ఆడబిడ్డలు లేని కారణంగా వారే
మా బిడ్డలుగా భావింతుము. బిడ్డలయిననూ,
కోడండలయిననూ వారే మాకు. వారి క్షేమానందములకు
ఎట్టి కొరతయూ నుండదు. మీరు విచారించక
వెనుకకు వెళ్లుడ”ని అనేకవిధముల చెప్పి,
రథములాపిరి.

అంత జనకుడు తన బిడ్డ, అల్లుడునున్న వేరొక
రథము దగ్గరకు వెళ్లి, సీతను అనేకరకముల నోదార్చి

ధైర్య వచనములు తెలిపి, ధర్మ సూక్తులు గుర్తుచేసి, అత్తమామల దగ్గర, భర్త బావమరదుల దగ్గర, నౌకర్ల దగ్గర, ఎట్లు మెలగవలెనో మరొకపరి జ్ఞాపకముచేసి వారల నమస్కారములు అందుకొని, తను వారల శిరస్సులను ముద్దాడి ఆశీర్వాదించి వెనుకకు తిరుగలేక బోరున ఏడ్చి రథమున కూర్చొనెను.

వారి రథములు అటూ, జనకుని రథము ఇటూ శరవేగముతో బయలుదేరెను. జనకుడు మిథిలకు చేరుకొనెను. అక్కడ నగరమే చిన్నబోయియుండెను. అంతఃపురమునకు చేరగనే నిర్జన ప్రదేశముగా కళాహీనమై, ప్రశాంతమై యుండుటను చూచి, తాను ఉండలేకపోయినాడు. శతానందుని, మంత్రులనూ పిలిపించి, ఏదో ప్రొద్దుపోవు మాటలను, ఆ పొంగివచ్చు పుత్రికా వియోగమును శాంతపరచు కొనుటకై అనేక విచారములు జరిపెను. మధ్యమధ్య ఎక్కడో యోచించుచూ, ఏవో జవాబులు చెప్పుచుండుట చూచి మంత్రి, “రాజా! సీతా వియోగమున తమరికి తీరని విచారముగా ఉండినట్లు తోచుచున్నది. ప్రతి తండ్రికి ఇది తప్పునది కాదు.

దానము చేసిన తరువాత, మనము క్రమక్రమేణా ఆ సంబంధమును కొంతకొంత నిగ్రహించుకొనవలసి వస్తుంది. ఈ విషయము తమకు తెలియనిదికాదు.

అందున సీతాదేవి అందరివలె సామాన్యమైన బాలిక కాదు. ఆమె దేవతాపుత్రిక. ఆమె ఎడబాటు మరింత అధిక విచారమును కలిగించును. మహారాజా! మన బిడ్డలేకాక అల్లుండ్రుకూడనూ సామాన్యమైన పిల్లలు కారు. వారుకూడనూ సాక్షాత్ దేవలోకము నుండి దిగివచ్చినటుల కనిపించుచున్నారని మన నగరమునందు ఆబాలవృద్ధులు అనుకొనుట నేనే స్వయముగా వింటిని. ఇట్టి ఈడూ జోడూ, వంశము, సంప్రదాయములు కల సంబంధములు దొరుకుట, కుదురుట మహా ఆశ్చర్యము. అందరికీ ఇట్లు జరుగదు. మన బిడ్డలు ఎట్టి కొరతయూ లేక సుఖింతురు. శుభముగా అభివృద్ధి గాంతురు” అని గడచిన పెండ్లి వైభవాలనే తెలుపుతూ జనకునకు కొంత శాంత వచనములతో కాలమును గడుపునటుల చేయదొడగెను.

(సశేషం)

2015 నవంబరులో ప్రశాంతి నిలయంలో జరుగనున్న విశేష కార్యక్రమాలు, ఉత్సవాలు	
నవంబరు 14 సాయంత్రం 6 గం ల నుండి	
నవంబరు 15 సాయంత్రం 6 గం ల వరకు	ప్రపంచవ్యాప్త అఖండ భజన
నవంబరు 18 రథోత్సవం
నవంబరు 19 మహిళా దినోత్సవం
నవంబరు 22 34 వ స్వాతంత్ర్యవం
నవంబరు 23 భగవాన్ 90 వ జన్మదినోత్సవం

సకల శాస్త్ర పురాణ సంగ్రహవేత్తయై
 వేదాంత వేద్యుడౌ విబుధుడైన
 రక్తి యేపారగ రవ్య హర్షంబుల
 రమియించు రాజచంద్రముడునైన
 రణరంగమందు పరాభూతరిపుడౌచు
 వెల్గొందు జగదేక వీరుడైన
 దారిద్ర్యదేవతా దాక్షిణ్యమున కుందు
 దౌర్భాగ్య విభుడగు దాసుడైన
 ప్రేమలేనిచొ ఎందుకు పనికిరాదు
 ప్రేమరహితుడగు జగద్భర్తకన్న
 ప్రేమపరుడగు దాసుడే వంద్యుడగును
 ఇంతకన్నను వేతెద్ది ఎఱుకపరతు!

జన్మదిన సందేశం:

సో హం తత్త్వమే ప్రేమతత్త్వం

ఈనాటి మానవుడు అర్థము, అధికారము రెండింటి నిమిత్తమై ప్రాకులాడుతున్నాడు. అయితే ఈ రెండూ ఉండవలసినవే. కానీ వీటికి కొంత పరిమితి ఉండాలి. జగత్తును సస్యశ్యామలము గావించే సముద్రుడైనా తన పరిమితులను మీరితే అపకీర్తి పాలౌతాడు. దేహానికి, మనస్సుకు పుష్టిని, సంతృప్తిని అందించే ఆహారము కూడా అమితంగా భుజిస్తే అజీర్ణ వ్యాధిని కలిగిస్తుంది. అంతేకాదు, మనం వేసుకునే తాంబూలమునకు ప్రధానమైనది సున్నము. కాని దానినైనా అధికంగా ఉపయోగిస్తే నాలుక పొక్కిపోతుంది. కనుక, దేనినైనా పరిమితంగా ఉపయోగించుకోవాలి. దృశ్య కల్పితమైన ఈ జగత్తులో ప్రతిదానికి ఒక పరిమితి ఉన్నదికాని, ప్రేమకు మాత్రం పరిమితి లేదు. 'అనిర్వచనీయం ప్రేమ' అని నారదుడు వర్ణించాడు. ఈ ప్రేమ జప తప ధ్యానములవల్ల గాని, వేద శాస్త్ర ఇతిహాస పురాణ పఠనమువల్లగాని లభించేది కాదు. కానీ ఈనాడు అనేకమంది జప తప ధ్యానములు చేస్తున్నారు, యోగము నభ్యసిస్తున్నారు, గ్రంథములను పఠిస్తున్నారు, పారాయణములు చేస్తున్నారు. ఇవన్నీ శరీరంపై ధరించే నగలవంటివేకాని, ఆత్మస్వరూపాన్ని నిరూపించే మార్గములు కావు. పాండిత్యము ఒక నగవంటిది, పారాయణము ఒక నగవంటిది.

ఇవన్నీ బాహ్యమైన అందమును మాత్రమే అందిస్తాయికాని అంతర్ అనందమును చేకూర్చవు. అంతర్ అనందమును పొందడానికి ప్రేమయే ప్రధాన సూత్రము.

ప్రేమ సర్వార్థిత భావంతో కూడినది

జీవితాన్ని ప్రేమమయంగా మార్చుకోండి. ప్రేమమయ జీవితంలో పొందలేని సుఖం లేదు. సర్వసంపదలూ, సర్వాధికారములూ ప్రేమచేతనే ప్రాప్తిస్తాయి. సర్వవిజయములూ ప్రేమనే వరిస్తాయి. అయితే, ఈ ప్రేమ ఏవిధంగా ఉండాలి? సర్వార్థిత భావంతో కూడినదిగా ఉండాలి. సర్వార్థిత భావంతో భగవంతుణ్ణి ప్రార్థించాలి. కానీ ఈ అర్థిత భావం ఈనాడు లేదు. నిజంగా మీయందు ఆధ్యాత్మిక ఆకలి ఉంటే, భగవంతుడు కావాలనే ఆశ ఉంటే, అనందము గ్రోలవలెననే దప్పిక ఉంటే భగవంతుని ప్రేమను పొందడానికి ప్రయత్నించండి. అప్పుడు మీ ఆకలి తీరుతుంది, మీ దాహము తీరుతుంది, మీ ఆవేదన చల్లారుతుంది. కానీ ఈ ఆకలి, ఈ దాహము, ఈ కోరిక మీలో కనిపించడం లేదు. దైవాన్ని మీరు కోరుతున్నారుగాని, దైవప్రేమను అనుభవించడానికి తగిన ఆదర్శాలను మీరు పట్టుకోవడం లేదు. 'నీరు కావాలి' అనుకున్నంతమాత్రమున దాహం తీరుతుందా! మీరు దైవప్రేమను పొందడానికి ఎట్టి ప్రయత్నమూ చేయక సోమరులై, "భగవంతుడా! నాకు అనందము నందించు, నా ఆకలి తీర్చు, నా దాహము తీర్చు" అని ప్రార్థించినంతమాత్రమున సరిపోతుందా! హృదయంలో స్వార్థాన్ని నింపుకొని పరార్థమైన ప్రేమను ఆశిస్తే అది ప్రాప్తించదు.

ప్రేమకు రూపం లేదు. ఇది అనిర్వచనీయమైనది, అవాఙ్మానసగోచరమైనది, అనుభూతికి మాత్రమే లభ్యమయ్యేది. ప్రేమను ఎంత సమీపిస్తారో అంత

2 అనందాన్ని మీరు అందుకోగలరు. ఈనాడు లోకంలో

అన్ని అవస్థలకు మూలకారణం మానవునిలో ప్రేమ లేకపోవడమే. అయితే, ప్రేమ ఉన్నదికాని అది శారీరకమైన, స్వార్థపరమైన ప్రేమగా ఉంటున్నది. మీరు దేహాత్మభావమునే ఆశిస్తున్నారుకాని, పరమాత్మ భావమును ఆశించడంలేదు; ఉపాధికి ఆధారమైన అత్యుత్తవాన్ని విశ్వసించడంలేదు. ఆధారాన్ని విస్మరించి ఆధేయాన్ని ఆశ్రయిస్తే ప్రయోజనమేమిటి! అన్నిటికీ ఆధారము, అన్నిటికీ ప్రధానము ప్రేమ ఒక్కటే. ప్రేమ ఎక్కడ వుడుతుంది? ఎక్కడ అంత్య మవుతుంది? ఇది "దాసోఽహం" తత్త్వమునుండి ప్రారంభమై "సోఽహం" తత్త్వంలో అంత్యమవుతుంది. "దాసోఽహం" అనే భావన లేక "సోఽహం" తత్త్వాన్ని అనుభవించుటకు వీలేదు. ఆ సోఽహం తత్త్వమే ప్రేమతత్త్వము. ఆత్మయే ప్రేమ, ఆత్మయే బ్రహ్మ. ఈ భూలోకంలో మానవునికి ధర్మార్థకామమోక్షములనే చతుర్విధ పురుషార్థములున్నాయి. పరమ ప్రేమయే ఐదవ పురుషార్థము. దీనిని పొందినప్పుడే జగత్తంతా నిత్యకల్యాణంగా ఉంటుంది. మైసూర్ పాక్ గాని, గులాబ్ జామ్ గాని, బర్ఫీ గాని వీటన్నిటికీ చక్కెరవల్లనే తీయదనం చేకూరుతున్నది. అదేరీతిగా, నైతిక భౌతిక ధార్మిక ఆధ్యాత్మికములు అన్నిటియందు ప్రేమను చేర్చినప్పుడే వాటికి తగిన విలువ చేకూరుతుంది. వ్యక్తియందున్న శక్తి ప్రేమయే. ఈ ప్రేమశక్తియే జగత్తును ఏకం చేయగలదు. ఇన్ని వేలమంది ఇక్కడ ప్రవేశించుటకు కారణమేమిటి? ప్రేమయే! ప్రేమ లేక మీరు ఇంత దూరము రావటానికి వీలేదు. భగవంతుని ప్రేమను పుచ్చుకోవాలి, మీ ప్రేమను ఇచ్చుకోవాలి.

ప్రేమను 'ఇన్-ఫూర్' చేయండి

ఈనాడు మీరు ఉద్యోగములచేతను, వ్యాపారముల చేతను ధనమును ప్రోగుచేసుకొని బ్యాంకుల్లోను, ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీల్లోను పెట్టుకుంటున్నారు. కాని ఇవన్నీ అస్థిరమైనవి, అశాశ్వతమైనవి. నిజంగా మీరు

ఆనందాన్ని పొందాలంటే ప్రేమ ధనాన్ని పెంచుకోండి. దానిని హృదయమనే బ్యాంకులో డిపాజిట్ చేసుకోండి. మీ డిపాజిట్ ఎక్కడికీ పోదు. పైగా డబుల్ డబుల్ గా పెరిగిపోతుంటుంది. ఎక్కడైనా దొంగతనం జరుగ వచ్చుకానీ ఈ హృదయమనే బ్యాంకులో దొంగతనం జరుగడానికి వీలేదు. దీనికి తలుపులు లేవు, బీగములు లేవు. ఏమీ లేకపోయినా సత్యనిత్యమై ఉంటుంది. కనుక అశాశ్వతమైన ధనాన్ని ప్రాకృతమైన కంపెనీలలో ఇన్సూర్ చేసే బదులు ప్రేమధనాన్ని మీ హృదయంలో ఇన్-షూర్ (In-sure) చేయండి. ఇది లోపలనే పూర్వంగా, శాశ్వతంగా ఉంటుంది. అమృతముకంటే అధికమైనది ప్రేమ. అమృతము ప్రాకృతమైన జిహ్వాకు రుచిగా ఉంటుందేమోగాని, ప్రేమామృతం హృదయానికే రుచి కలిగిస్తుంది. ఇట్టి ప్రేమామృతాన్ని గ్రోలటానికి తగిన ప్రయత్నం చేయాలి. త్యాగానికి పట్టం కట్టినప్పుడే ప్రేమకు స్వాగతం పలుకడానికి వీలవుతుంది. అప్పుడు దేనిని తలంచినా తక్షణమే ఫలసిద్ధి కలుగుతుంది.

హృదయం మ్యూజికల్ ఛైర్ కాదు

ప్రేమ ఉన్నచోట అసూయాద్వేషాలకు అవకాశం లేదు. మానవ హృదయం “సింగిల్ ఛైర్” వంటిది. ఇందులో ఇద్దరు కూర్చోవడానికి వీలేదు. ఈ హృదయంలో ప్రేమ కూర్చున్నప్పుడు ఇంక ఇతర గుణములు ఇందులో ప్రవేశించుటకు వీలుకాదు. ఇట్టి హృదయాన్ని మానవుడు “మ్యూజికల్ ఛైర్”గా మార్చుకుంటున్నాడు. అనగా, హృదయంలో ఈనాడు ఒక స్వామి, రేపు మరొక స్వామి, కొన్నాళ్ల తరువాత ఇంకొక స్వామి, ఈనాడు ఒక జపము, రేపు ఇంకొక జపము... ఈవిధంగా మార్చుకుంటున్నాడు. హృదయం నిండుగా ప్రేమ ఉన్నది. కానీ, దానిని వదులుకుంటున్నాడు. దాహమును తీర్చే గంగా ప్రవాహము ప్రక్కనే ఉండగా దానిని వదలిపెట్టి మంచు

బిందువులను ఆశించినట్లుగా, తనయందే ఉన్న ప్రేమను విస్మరించి లౌకిక విషయాలకై ఆరాట పడుతున్నాడు. దైవానికి అర్పితమైన హృదయానికి అశాంతిగాని, అననుకూలముగాని, దుఃఖముగాని ఎన్నటికీ ప్రాప్తించవు. నిజంగా మీకు భగవంతుడు కావాలనుకుంటే ప్రహ్లాదునివలె నిరంతరము “ఓం నమో నారాయణాయ” అని స్మరించండి. రాధ, మీరాలవలె నిరంతరము భగవంతుని కీర్తిస్తూ గానం చేయండి. జయదేవుడు, గౌరాంగుడు, తుకారాంలవలె నిరంతరము భగవంతుని ప్రార్థిస్తూ రండి. రామకృష్ణుని వలె భగవద్దర్శనం నిమిత్తమై నిరంతరం వెక్కివెక్కి ఏడ్వండి, అప్పుడే భగవంతుడు సాక్షాత్కరిస్తాడు. మీరు అల్పమైన విషయాలకోసం కంటిధారలు కార్చుతున్నారుగాని, దైవానుగ్రహం నిమిత్తమై పరితపించడం లేదు. కంటిధారలు రెండు రకములు. ఒకటి ఆనందబాష్పములు, రెండవది శోకబాష్పములు. భగవంతునికి అర్పించవలసినవి ఆనందబాష్పములే గాని శోకబాష్పములు కాదు.

ప్రేమస్వరూపుని ప్రేమతోనే పొందవచ్చు

భగవంతుని ధనకనక వస్తువాహనాదులతోగాని, అధికారముతోగాని, విద్యతోగాని, మేధస్సుతోగాని మీరు తూచలేరు. ఇది ప్రవృత్తి మార్గము. భగవంతుడు నివృత్తికే చిక్కుతాడుగాని, ప్రవృత్తికి చిక్కడు. అనగా ప్రేమకు మాత్రమే భగవంతుడు చిక్కుతాడు. సత్యభామ కృష్ణుని ఎన్ని బంగారు ఆభరణాలతో తూచాలని ప్రయత్నించినప్పటికీ ఫలితం లేకపోయింది. కాని రుక్మిణి వచ్చి, ప్రేమతో కృష్ణనామాన్ని స్మరిస్తూ తులసీదళం వేసేటప్పటికి కృష్ణుడు తూగాడు. కనుక మీరు భగవంతుని తూచాలనుకుంటే అది ఒక్క ప్రేమ ద్వారానే సాధ్యం. భగవంతుడు నఖ శిఖ పర్యంతము ప్రేమస్వరూపుడై ఉంటున్నాడు. చక్కెరతో చేయబడిన బొమ్మ ముక్కు త్రుంచి నోట్లో వేసుకున్నా తీయగానే

ఉంటుంది, చెవి త్రుంచి నోట్లో వేసుకున్నా తీయగానే ఉంటుంది. అదేరీతిగా, భగవంతుడుకూడా అంతా ప్రేమమయ్యుడే! మీలో ప్రేమను పెంచుకోక భగవంతుడు కావాలని అడిగే అధికారం మీకు లేదు. హృదయంలో దుర్గుణాలను నింపుకొని మీరు ప్రేమ స్వరూపుని ప్రార్థిస్తే ఏమాత్రము ప్రయోజనం లేదు. కనీసం పూజగదిలోనైనా నిర్మలంగా ఉంటే ఆ పవిత్రమైన ప్రేమ మీకు ప్రాప్తిస్తుంది.

లోకంలో హృదయాన్ని కరిగించి కదిలించేటట్లుగా ఉపన్యాసాలిచ్చే మహనీయులెందరో ఉన్నారు. కాని ప్రయోజనమేమిటి! వారు కేవలం ఉపన్యాసాలతో కాలం గడుపుతున్నారు. ఆచరణ శూన్యంగా ఉంటున్నది. ఆచరణలోనే ఉన్నది ఆనందము, ప్రచారంలో లేదు. టన్నులు టన్నులు ఉపన్యాసాలిచ్చే దానికంటే ఒక ఔన్ను ప్రేమను త్రాగండి. మీరు నిజంగా దైవాన్ని ఆశిస్తున్నట్లయితే ప్రేమను ఆశ్రయించండి. మీ తాపమును, మీ పాపమును రెండింటినీ చల్లార్చేది ప్రేమనే. ఈ లోక సంబంధమైన బాధలచేత, కష్టములచేత మీరు నిరాశా నిస్పృహలకు గురియై ఉంటున్నారు. నిర్విరామ కృషిచే, నిరంతర తాపత్రయములచే, అంతులేని ఆశలచే, అర్థంకాని ఆవేదనలచే కృశించిపోతున్న మానవుని దాహం తీర్చేది ప్రేమ ఒక్కటే. భగవంతుని ప్రేమ ఒక లైట్ హౌస్ వంటిది. మీకు మార్గం చూపించేది అదే. సంసార సాగరంలో ఎన్ని బాధలు కల్గినప్పటికీ మీ జీవితమనే పడవను ప్రేమవైపే ప్రయాణం చేయించండి. తప్పక మీరు గమ్యాన్ని చేరుతారు, విజయాన్ని పొందుతారు, ధన్యులవుతారు. మీకు ఏది లభించినా అది భగవంతుని ప్రసాదంగా భావించండి. మీకు చెడ్డది లభిస్తే అది కూడా భగవంతుని ప్రసాదమే. ఒక చిన్న ఉదాహరణ : మీకు మలేరియా జ్వరం వచ్చింది. అది నివారణ కావాలంటే చేదుగా ఉండే మందు తీసుకోవాలి. అది చేదుగా ఉన్నా జ్వరాన్ని తగ్గిస్తుంది. కనుక ప్రపంచంలో

మీకు విరుద్ధమైనవి ఎదురైనా అవికూడా మంచినే చేకూర్చుతాయి.

నా కాలిగోరు మొదలుకొని తలవెంట్రుక వరకు అంతా ప్రేమయే. ఈ ప్రేమచేతనే స్వామితత్వం జగత్తంతా వ్యాప్తి అవుతున్నది. ఏ ఒక్కటీ నేను ఆశించటం లేదు. నాయందు మూడు 'P' లు ఉంటున్నాయి. ఏమిటవి? మొదటి P - Purity (పవిత్రత); రెండవ P - Patience (సహనం); మూడవ P - Perseverance (పట్టుదల). సాయి నామం జగద్వ్యాప్తి కావడానికి కారణం ఈ మూడే. ఈనాడు ఇంతమంది ఇక్కడకు వచ్చారు. మేము ఎవరికి ఇన్విటేషన్ పంపించాము! ఎవరిని రమ్మని పిల్చాము! ఏమీ లేదు. ప్రేమ అనే అయస్కాంతమే అందరినీ ఆకర్షిస్తుంది. అయితే, కొంతమంది “ఇనుప ముక్కలను” ఆకర్షించకపోవడంవలన వారు అనుకుంటారు, ‘నిజంగా ఈ అయస్కాంతములో శక్తి ఉంటే నన్నెందుకు దగ్గరకు లాగలేదు?’ అని. ఇది చాల పొరపాటు. ఈ ప్రేమాయస్కాంతంలో చాల శక్తి ఉంది. కాని కొన్ని ‘ఇనుపముక్కల్లో’ ‘రస్ట్ & డస్ట్’ చేరడంవల్ల వాటిని ఆకర్షించడం లేదు. అవే రాగద్వేషములు, అవే విషయవాసనలు. వాటిని తొలగించుకుంటే ఈ ‘అయస్కాంతము’ తప్పక ఆకర్షిస్తుంది. అసూయ, రాగద్వేషములు మున్నగు దుర్గుణాలన్నిటినీ దూరం చేస్తే ఎక్కడున్నా మీరు నావారే, నేను మీవాడనే.

ఈనాటి నా ప్రధాన సందేశమేమిటంటే మీ హృదయాన్ని ప్రేమమయంగా మార్చుకోండి. మీరు నాకు ఏదీ ఇవ్వనక్కరలేదు. ప్రశాంతి నిలయంలో ఒక పుష్పమునుగాని, కొబ్బరికాయనుగాని దేనినీ తీసుకోము. ఇక్కడ ఒక్క ప్రేమకు మాత్రమే ప్రవేశమున్నది.

(తేదీ 23-11-96న సాయికుల్యంత్ హాల్లో శ్రీవారు అనుగ్రహించిన దివ్యసందేశం నుండి)

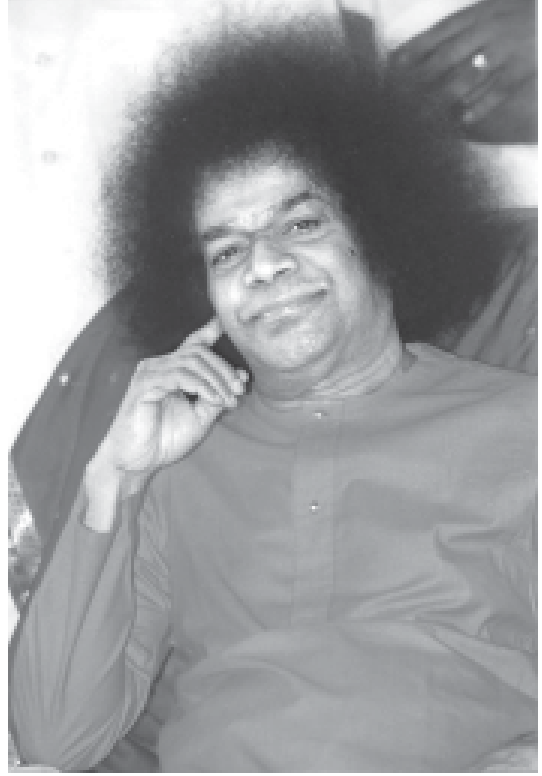
విశ్వ విభుడు

ఆర్.జె. రత్నాకర్

(శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు)

“దేహో దేవాలయ ప్రోక్తో జీవో దేవస్సనాతనః”
దేహమనే ఆలయంలో దేవుడే దేహియై కొలువుదీరి ఉంటాడు. దేహమే ఒక గుడి. జీవుడే దేవుడు. అయితే, మనమే దేవుళ్ళము అనడానికి నిదర్శనమేమిటి? ఇంకెవరైనా మనము దేవుళ్ళమని చెప్పడానికి వీలవుతుందా? మరి ఎవరూ చెప్పకనే మనము తెలుసుకోగలమా? తెలుసుకోవడానికి మనకు మరొకరి సహాయము అవసరం లేదా? ఈవిధంగా ప్రశ్నించుకుంటూపోతే మరో వెయ్యి ప్రశ్నలు ఉత్పన్నమవుతాయి. తెలుసుకోవలసింది ఎప్పుడూ తెలుసుకోలేము. ప్రశ్నలు అగినప్పుడే తెలుసుకోవడం మొదలవుతుంది. ఒక సాధకుడు రమణ మహర్షులవారిని, “నన్ను నేను తెలుసుకోవాలంటే ఏం చేయాలి?” అని అడిగినప్పుడు, “చుమ్మ ఇరు” అంటే “ఊరికే ఉండు” అన్న ఒక భావగర్భితమైన సమాధాన మిచ్చారు. అలలు అణిగినప్పుడే ప్రతిబింబం ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తుంది. అదేవిధంగా, మనసు అలజడి తగ్గి నిశ్చలమైనప్పుడే స్వస్వరూప సందర్శనం ప్రాప్తిస్తుంది.

భగవంతునియొక్క ప్రతిబింబమే ప్రకృతి. ప్రకృతి అంతా దైవముయొక్క ఉనికినే సూచిస్తూ ఉంటుంది. నిరంతరం ప్రాణికోటి సౌలభ్యంకోసమే ప్రకృతి పనిచేస్తూ ఉంటుంది. పంచభూతములలో మొదటిదైన భూమి మనము ఉండడానికి, సంచరించడానికి ఆసరాగా ఉంటుంది. నీరు మేఘాలై వర్షించి నదులుగా ప్రవహించి మన చెంతకు చేరి దాహాన్ని తీర్చడానికి ఉరకలేస్తుంది. అగ్ని మన దేహంలోనే ఉంటూ, దేహానికి వెచ్చదనం అందిస్తూనే, బాహ్యంగా ఎన్నో రకాలుగా సహాయపడుతూ ఉంటుంది. గాలిలేక ఒక్క నిమిషమైనా ఉండలేము. అందుకే అది ఎప్పుడూ మనము ఎటు మళ్ళినా, ఎటు

వెళ్ళినా మన చుట్టూ తిరుగుతూ మన ప్రాణాలను నిలుపుతుంది. ఇక, ఐదవదైన ఆకాశము సకల జీవకోటికి ఆధారమై అన్నింటికీ అవకాశము నందిస్తుంది.

ప్రకృతికి ప్రభువు భగవంతుడు. ఒకసారి స్వామివారి తోబుట్టువైన వెంకమ్మగారు ఇల్లు కట్టుకోవడానికి ఇటుకలు తెచ్చుకున్నారు. ఆ సమయంలో మేఘావృతమైన ఆకాశం కుంభవృష్టి కురిపించడానికి సిద్ధంగా ఉన్నానన్నట్లు భయపెడుతోంది. వెంకమ్మగారు ఆందోళన చెంది, వర్షములో ఇటుకలు తడిసిపోకుండా కాపాడడానికి

ప్రయత్నాలు మొదలుపెట్టారు. చుట్టుప్రక్కలవారితోపాటు స్వామివారిని కూడా సహాయం కోరారు. అప్పుడు స్వామివారికి పట్టుమని పదమూడేళ్ళు లేవు. ఆవిడతోపాటు ఇరుగుపొరుగువారుకూడా పడుతున్న ఆందోళన గమనించి స్వామివారు హఠాత్తుగా తమ కుడిచేతిని ఆకాశంవైపు చూపుతూ, “వెంకమ్మా! భయపడకు. వానను రానీయనులే” అని గట్టిగా చెప్పి ఆవిడలో భరోసా నింపారు.

అంతే! అంతవరకు కారుమబ్బులు క్రమ్ముకున్న ఆకాశము తేరుకుంది. కొద్దిసేపట్లో వినీలాకాశం దర్శన మిచ్చింది. వర్షము రాలేదు. వరుణుడు ప్రభువుల ఆజ్ఞను శిరసావహించి మేఘాలను ఉపసంహరించుకున్నాడా అన్నట్లు ప్రకాశవంతమైన వాతావరణం నెలకొంది.

మరొక సందర్భంలో కర్ణాటకలో ఒక బహిరంగ సభలో స్వామివారి ఉపన్యాసం వినడానికి వేలాదిమంది ప్రోగయ్యారు. స్వామివారు మొదట కస్తూరిగారిని ప్రసంగించమన్నారు. ఆ సమయంలో ఏ క్షణంలోనైనా వర్షం కురవడానికి సిద్ధంగా ఉంది. ఉరుములు మెరుపులు ఆకాశ వేదికపై తమ విన్యాసాలను ప్రారంభించాయి. ఈ వాతావరణాన్ని చూసి అక్కడ చేరిన జనసమూహంలో ఏర్పడిన అలజడిని గమనించి కస్తూరిగారు, ముంచుకొచ్చిన వరదలను, వర్షాలను స్వామివారు ఏవిధంగా తప్పించారో తగ్గించారో తెలిపే కొన్ని సంఘటనలను వివరిస్తూ ప్రసంగించారు. ఆవిధంగా శ్రోతలలో ధైర్యాన్ని, ఉత్సాహాన్ని నింపే ప్రయత్నం చేశారు. కానీ, తనలో మాత్రం గుబులు మిగిలే ఉంది.

ఇక స్వామివారి ప్రసంగం మొదలైంది. ఎప్పటిలాగే ఆ ప్రసంగం ప్రేమగా, ప్రశాంతంగా, అనర్గళ ప్రవాహంగా సాగిపోయింది. స్వామివారి మదిలో మెదిలే ఆలోచనల్ని మనము పసిగట్టలేము కానీ, ప్రసంగం చివర పసిగట్టుకొని మూడు భజనలు పాడారు. అనంతరం మంగళ హారతి ఇవ్వడానికి నిర్వాహకులు సిద్ధం కాగా స్వామివారు తిరిగి మైకు పుచ్చుకొని, “కస్తూరి మీకు ధైర్యం నూరిపోశాడేగాని తాను మాత్రం లోలోన భయపడుతూనే ఉన్నాడు. నేను ప్రసంగిస్తుంటే వర్షం మిమ్మల్ని ఇబ్బంది పెడుతుందా!

మీరందరూ ఇక్కడినుండి నిష్క్రమించేంతవరకు వర్షం రాదు. మీకు ఇంకా ఇరవై నిమిషాల వ్యవధి ఇస్తున్నాను” అని అభయమిచ్చారు.

స్వామివారు చెప్పినట్లు ఇరవై నిమిషాల తరువాతనే ఆకాశం చిల్లులు పడినట్లు వర్షం మొదలైంది. ప్రకృతి పరమాత్మనే అనుసరిస్తుందనడానికి ఇంక వేరే నిదర్శనాలు అవసరం లేదు.

‘దర్శనం పాపనాశనం’ అన్నది పెద్దల వాక్కు. ఎంతమందో ఆర్తులు స్వామివారిని ఆశ్రయించి, అర్థించి ఉపశమనం పొందడం మనమెరుగుదుము. వీల్ చైర్లో వచ్చినవారిని, డ్రైచర్ పై పడుకొన్నవారిని ఎంతమందినో స్వామివారు, ‘లేచి నడువు’ అని ఆజ్ఞాపించడంతోనే వారు లేచి చకచకా నడుచుకొని వెళ్ళినటువంటి అద్భుత దృశ్యాలు పాత భక్తులందరికీ ఇప్పటికీ కళ్ళ ముందు మెదులుతూనే ఉంటాయి. స్వామివారి దర్శన స్మరణలతోనే వాళ్ళ కర్మ తీరిపోయిందని ఆనందిస్తూ ఆరోగ్యవంతమైన జీవితాలను గడుపుతున్నవారెంతమందో మనకు తెలుసు. వైద్యులు కాదన్నా, వైద్యశాస్త్రంలో లేదన్నా స్వామి కరుణ చేత ఎంతోమంది తమ శారీరక మానసిక రుగ్మతలనుండి విముక్తి పొందారు. ప్రకృతి నియమాలు మనలాంటి మానవమాత్రులందరికీ వర్తిస్తాయి. కానీ, ప్రకృతిని ఏవిధంగానైనా వాడుకునే శక్తి, నియంత్రించే శక్తి, మార్పు చేయగల శక్తి అవతార పురుషులకు సహజ సిద్ధం.

నేను స్కూల్లో చదువుతున్న రోజులవి. ప్రశాంతి మందిరం వరండాలో స్వామివారి దర్శనార్థం పిల్లల మందరం కలిసి కూర్చున్నాం. స్వామి దర్శనం ఇవ్వడానికి వచ్చారు. కొందరితో మాట్లాడుతూ, కొందరినుండి ఉత్తరాలు స్వీకరిస్తూ నెమ్మదిగా వచ్చి నా ముందు నిల్చున్నారు.

“నీ పేరేమిటి?” అని అడిగారు.

“రత్నాకర్ స్వామీ” అని చెప్పాను.

“రత్నాకర్ అంటే?” అని మళ్ళీ అడిగారు.

తెలియదన్నట్లు స్వామివారి వంక చూశాను. చుట్టూ ఉన్నవారందరినీ చూస్తూ, “రత్నాకర్ అంటే ఏమి?” అని అడిగారు.

“సముద్రము స్వామీ” అని ఎవరో చెప్పారు.

స్వామి నావంక చూస్తూ, “రత్నాకరమంటే సముద్రము కదా. మరి సముద్రము ఏ రంగులో ఉంటుంది?” అని అడిగారు.

“నీలిరంగు, స్వామీ” అన్నాను.

వెంటనే నీలిరంగులో ఉన్న అందమైన రాయి పొదిగిన ఒక బంగారు ఉంగరాన్ని సృష్టించి నా వ్రేలికి తొడిగారు. నా ఆనందానికి అవధులేవు. స్వామి అలా వెళుతూనే, అందరూ నా చుట్టూ మూగి, ఆ ఉంగరాన్ని తాకి కళ్ళకడ్డుకోవడం ప్రారంభించారు.

నాకూ ఎంతగానో నచ్చిన ఆ ఉంగరం, కారణమైతే తెలియదుకానీ, నా వ్రేలికి ఎన్నో రోజులు ఉండలేదు. ఒకరోజు స్వామివారు ఆ ఉంగరం తీసికొని దానిని వజ్రపుటుంగరంగా మార్చారు.

మరుసటిరోజు స్వామి సన్నిధికి వెళ్ళి, “ఈ వజ్రపుటుంగరం పెట్టుకోవడం నాకు ఇబ్బందిగా ఉంది స్వామీ” అని విన్నవించాను.

“ఆహా... నీకు వజ్రపుటుంగరం ఇచ్చారా స్వామి!” అని అందరూ నాతో అంటుంటే నాకు చాలా ఇబ్బంది అనిపించింది మరి.

రెండు మూడు పర్యాయములు ప్రార్థించేసరికి స్వామి దానిపై ఊది శిరిడీ బాబా చిత్రమున్న ఉంగరంగా మార్చారు. దానిని నా వ్రేలికి తొడుగుతుంటే, అదికూడా నాకు ఇష్టం లేదన్నట్లు స్వామివారి వంక చూశాను.

“ఏమి, నీకిష్టం లేదా?” అని అడిగారు.

నేను లేదనలేదు, ఉందనలేదు.

తిరిగి స్వామి దానిపై ఊది, సీతారామలక్ష్మణుల చిత్రమున్న ఉంగరంగా మార్చారు.

అప్పుడు కొంచెం ధైర్యం చేసి, “నాకు స్వామి చిత్రమున్న ఉంగరం ఇవ్వండి స్వామీ” అని ప్రార్థించాను.

“సరే, నువ్వు రత్నాకరుడివి కదా! నీలో నవరత్నాలుంటాయి కాబట్టి ఇది పెట్టుకో” అంటూ దానిపై ఊది నవరత్నాల ఉంగరంగా మార్చి నా వ్రేలికి తొడిగారు.

ఇంక, మళ్ళీ దానిని మార్చమని కోరడం సమంజసం కాదనిపించి, స్వామి ఇచ్చినదానిని ఆనందంగా స్వీకరించాను.

కొంతకాలం తరువాత ఆ ఉంగరంలోని పగడం పడిపోయింది. ఏవైనా ఆటలు ఆడుతున్న సందర్భంలో పడిపోయిందనుకుంటాను.

నాలో ఒకరకమైన భయాందోళనలు కలిగాయి. పరిగెత్తుకుంటూ వెళ్ళి స్వామివారికి చూపించాను. స్వామి ఆ ఉంగరాన్ని వారి చేతిలోకి తీసుకున్నారు. “ఏమీ పడిపోలేదే” అన్నారు. ‘పగడం పడిపోయింది స్వామీ’ అని మెల్లగా అన్నాను. “ఏమీ పడిపోలేదు చూడు” అన్నారు నవ్వుతూ. చూస్తే, పగడం యథాస్థానంలోనే ఉంది!

ఒళ్ళు రుల్లుమంది.

స్వామికి పాదసమస్కారం చేసుకున్నాను.

కొన్ని నెలల తరువాత నా సమస్య మళ్ళీ పునరావృతమైంది. ఈసారి ముత్యము, గోమేధికము రెండూ కనబడలేదు. భయంతో తిరిగి స్వామివారివద్దకు వెళ్ళి కూర్చున్నాను.

నా ఆదుర్దా గమనించి “ఏమి జరిగింది?” అని అడిగారు, స్వామివారు.

ఉంగరం చూపించాను.

మళ్ళీ పోగొట్టుకున్నావా అన్నట్లు చిరుకోపం నటిస్తూ నావంక చూశారు. ఉంగరం తీసుకొని దానిపై రెండుసార్లు ఊదారు. పడిపోయిన రెండు రాళ్ళు వాటి యథాస్థానంలో ప్రత్యక్షమయ్యాయి!

“ఏమి, నీవు పోగొడుతూ ఉంటే నేను వాటిని వెతికి భద్రపరుస్తాండాలా? జాగ్రత్తగా పెట్టుకో” అని వ్రేలికి తొడిగారు. నవగ్రహాలనే ఆడించే స్వామికి నవరత్నాలొక లెక్కనా!

గ్రహబలం బాగా లేదనుకొని కొందరు ఉపశమనం కోసం పరిష్కారాలను, ఉపాయాలను వెతుకుతుంటారు. స్వామి అనుగ్రహ బలం ఒక్కటే సకల దుఃఖాలకు నివారణోపాయం. ఈ చరాచర సృష్టికి సర్వాధిపతియైన సాయి భగవానుడు మన పుణ్యఫలంగా మనకు దొరికారు. చిక్కిన ఈ అవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకొని, వారు చూపిన బాటలో నడిస్తే మన జీవితం ధన్యమవుతుంది.

ఎల్లప్పుడు స్వామివారి అనుగ్రహశీఘ్రులు అందరిపై ఉండుగాక!

“సమస్త లోకా స్సుఖినో భవంతు”

సర్వాంతర్యామి

డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి

స్వామి సర్వవ్యాపకులు, సర్వాంతర్యామి. కోట్లాది భక్తులకు ప్రతి ఒక్కరికీ స్వామి తనవారేనన్న నమ్మకం, తనలోనే ఉన్నారన్న విశ్వాసం, ఆత్మవికాసాన్ని ఆధ్యాత్మిక చింతననూ అధికం చేస్తూ, అంతర్యామిని దర్శింప జేస్తున్నాయి. ఒకరోజున ఒక భక్తురాలికి జవాబుగా స్వామి ఇలా అన్నారు, “నేను లేని స్థలమేది? నా దృష్టి పడిన ప్రతి పదార్థములోనూ, నువ్వు నడిచిన ప్రతి ప్రదేశములోనూ, నువ్వు కలిసిన ప్రతి వ్యక్తిలోనూ నేనున్నాను. అణువణువునా అణుస్వరూపంగా నేనున్నాను. నేను లేని స్థలమంటూ ఉందా! నేను సర్వవ్యాపకుడిని కదా!”

“దయ, దయ” అని మాటలు వల్లించినంత మాత్రమున సరిపోదు. బాధపడుతున్న వ్యక్తుల దుఃఖములు పోగొట్టి సాధ్యమైనంతగా వారిని ఆదుకోవాలి. దయగల హృదయమే దైవమందిరమంటారు, స్వామి. స్వామి దివ్య శక్తులూ, స్వామి అఖండ విభూతీ ఎవరికీ పూర్తిగా అంతుపట్టవు. స్వామి భక్తుల పాలిట కామధేనువు,

కల్పవృక్షమూ. ఈ కామధేనువునుండి ప్రేమక్షీరాన్ని గ్రోలమంటారు స్వామి. ఈ కల్పవృక్షమునుండి ఆధ్యాత్మిక ఫలసంపదను అందుకొని జీవితాన్ని చరితార్థము చేసుకొమ్మంటారు, స్వామి. ఎటువంటివారి హృదయాలనైనా ప్రక్షాళితం చేసి, వారిలో జ్ఞానజ్యోతులు వెలిగించి ఆధ్యాత్మిక పథం వైపుకు వారి బాటను సుగమం చేస్తారు, స్వామి. స్వామి అమృతస్పర్శకు మృత్యువుకూడా దూరమైపోతుంది. స్వామి రూపాకర్షణ శక్తి అసాధారణం. స్వామి సన్నిధిలో బయల్పడలే కిరణాలు భక్తుల అంతరంగాలను పరిశుద్ధం చేస్తాయి. ప్రేమస్వరూపుని ప్రేమతత్త్వ బోధనలు సర్వులనూ మంత్రముగ్ధులను చేస్తాయి. స్వామి బీజరూపంలో మనలో ప్రవేశించి మనకు దివ్యత్వాన్ని, మోక్షాన్ని ప్రసాదిస్తారు. దేహ్యాత్మ బుద్ధిని కలుగజేసి చిదానందాన్ని సొంతం చేస్తారు. త్యాగభావాన్ని పెంపుచేసి తమ దర్శన, స్పర్శన, సంభాషణలతో కోట్లాది భక్తులను తరింపజేస్తున్నారు.

అనాడు శ్రీకృష్ణుడే కాదు, ఈనాడు సాయి కృష్ణుడు కూడా సేవలకే అత్యంత ప్రాధాన్యత నిస్తున్నారు. “చాలామంది, అర్చకులకు సేవచేయటం అల్పమైన విషయంగా భావిస్తున్నారు. సాక్షాత్తు శ్రీకృష్ణ భగవానుడే అర్జునునికి యుద్ధభూమిలో సారథ్యము వహించలేదా?! గుఱ్ఱములను కడిగి శుశ్రూషలు చేయలేదా?!” అని ప్రశ్నించిన స్వామి పరంగా ఇటీవల జరిగిన ఒక అద్భుత సంఘటనను ప్రస్తావిస్తున్నాను.

స్వామి భక్తుడైన నందూరి శ్రీనివాసరావు హైదరాబాద్‌లో ప్రముఖ వీడియో గ్రాఫరు. 2013 అక్టోబరు 19వ తేదీన హైదరాబాద్ హబ్బీగూడలోని ఎన్.జి.ఆర్.ఐ. కమ్యూనిటీ హాల్లో భగవాన్ 88వ జన్మదినోత్సవ కార్యక్రమానంతరం విలువైన పూజా సామగ్రిని, స్వామి చిత్రపటాలను కార్గో ఉంచుకొని భార్యాపిల్లలతో బర్మత్ పురాలోని తన ఇంటికి బయల్దేరాడు. క్షణమైనా విశ్రాంతి లేక బాగా అలసిపోయిన కారణంగా కునుకుపట్టింది. కారు వాళ్ళ ఎపార్టుమెంటుకు ఎలా చేరుకుందో అతనికి తెలియదు. వాళ్ళ పాప కుదుపుతో ఒక్కసారిగా నిద్రలేచాడు. ఎలాంటి ప్రమాదం లేకుండా క్షేమంగా ఇంటికి చేర్చినందుకు మనసులో స్వామికి ధన్యవాదాలు చెప్పుకుని, సామాన్లు తరువాత వచ్చి తీసుకోవచ్చులే అని వాటిని కారులోనే వదిలిపెట్టి పైకి వెళ్లి మంచంమీద వాలిపోయాడు. మరునాడు ఉదయం కారు దగ్గరకు వచ్చి సామాన్లు తీసుకుంటుంటే వాచ్‌మెన్ వచ్చి, “సార్, నిన్న రాత్రి మీ కారు డ్రైవర్ సీట్లో నాకు సాయిబాబాగారు కనిపించారు” అన్నాడట.

“నేనుండగా మీకు భయమెందులకు? మీ భార మంతా నాపైన వేసి దృఢముగా నన్ను నమ్మిన మీ యోగక్షేమాలను నేనే చూసుకుంటాను” అంటారు స్వామి. ‘సాయి’ అంటే చాలు, ఖండఖండాంతరాలలో తమ ఉనికిని ప్రదర్శిస్తూ భక్తులను రక్షించుకుంటూ ఉంటారు. ఈసందర్భంగా ఆస్ట్రేలియాకు చెందిన డాక్టర్ సుందరం రాచకొండ అనుభవాన్ని మీతో పంచుకుంటాను. సిడ్నీలో అతిపెద్ద రిఫరల్ హాస్పిటల్ (ఉలగాంగ్ హాస్పిటల్)లో ఆయన డైరెక్టరుగా పనిచేస్తున్నారు. ఆయన కుటుంబ

సమేతంగా హైదరాబాదు వచ్చినప్పుడు స్వామి దివ్య విభూతి ప్రసాదాన్ని ఆయనకందించాను. ఆయన సిడ్నీ చేరుకున్నాక హాస్పిటల్‌లో పేషంట్స్‌ని అటెండవుతూ, అతి క్లిష్టమైన కేసుదగ్గర ఆగిపోయారట. ‘సిరింగ్‌మైలియా రెస్పిరేటరీ ఫెయిల్యూర్’తోపాటు న్యూమోనియాతో బాధపడుతున్నాడతడు. అతని పరిస్థితి చాలా విషమంగా ఉంది. అతను ఆస్ట్రేలియన్, స్వామి భక్తుడు. డాక్టరుగారు క్షణకాలం స్వామిని ధ్యానించి, జేబులో ఉన్న విభూతిని అతని నోట్లో వేసి బొట్టుపెట్టి కాపాడమని స్వామిని ప్రార్థించారు. సర్వాంతర్యామి ఆయన మొరను విన్నారు. ఆశ్చర్యంగా ఆ పేషంటు సంపూర్ణంగా కోలుకున్నాడు.

పరిపూర్ణ ప్రేమావతారులైన శ్రీకృష్ణ పరబ్రహ్మ ఇప్పుడు మీ ఎదుటనే ఉన్నాడు. నిజంగా మీరెంత అదృష్టవంతులు! అంటూ స్వామి తమ అవతార ప్రకటన గావించినప్పుడు సర్వులూ హర్ష పులకితులయ్యారు.

శ్రీమద్భాగవతంలో గోపికలు ప్రజాంగణాదళమైతే ఈ అవతారంలో గోపికలు సేవాదళం. సేవాకార్యక్రమాల ద్వారా భక్తులను చైతన్యవంతులను చేసి తమ ఉనికిని స్పష్టపరుస్తూ భక్తులకు సాంత్యన నందజేస్తున్నారు. రామావతారంలో భగవంతుడు సంసార సాగరంలో మునిగిపోతున్న భక్తులను తాను ఈదుతూ సంరక్షించుకున్నాడు. శ్రీకృష్ణావతారంలో తాను ఓడలో ఉండి భక్తులను ఏటినుండి తాళ్ళతో పైకి లాగి రక్షించాడు. ఈనాడు సాయిరాముడు, సాయికృష్ణుడు తాము నీటిపై నడుస్తూ, మునుగుతున్న భక్తులకు ప్రేమహస్తాన్ని అందిస్తూ ఒడ్డుకు చేరుస్తున్నారు. స్వామి సంపూర్ణ ప్రేమావతార తత్వానికి ‘సత్యభాగవతము’లో రేఖామాత్రపు నిజ నిరూపణ ఇది.

మీ జీవితమే నా సందేశం కావాలి. మీ జీవన విధానం నా సందేశాలను అనుసరించి ప్రేమపూర్వకంగా సాగిపోవాలి అని ఆకాంక్షిస్తూ, ఆశీర్వాదించే స్వామి ఉనికే ప్రేమపూరితం. వారి చల్లని క్రీగంటి చూపులే దయకు అలవాలం. స్వామి హృదయమే క్షమా సహనాలకు ముఖ్య స్థావరం. స్వామి జీవితమే త్యాగనిరతికి ప్రత్యక్ష తారాణం. P

అవతారవాణి:

అంధకార బంధ విముక్తి - దీపావళి

నరకాసురుడనే రాక్షసుడు పాలన చేయుచుండిన ప్రదేశమునకు 'ప్రాగ్జ్యోతిషపురమ'ని పేరు. ఇక్కడ నాలుగు పదములున్నాయి. 'ప్రాగ్', 'జ్యోతి', 'ష', 'పురం' - ఈ నాలుగు పదముల సరియైన అర్థమును గుర్తించినప్పుడు, ప్రాగ్జ్యోతిషపురమనగా మానవుని దేహమేనని చక్కగా స్పష్టమగుచున్నది. 'ప్రాగ్' అనగా పూర్వము, ముందు అని అర్థము. 'జ్యోతి' అనగా దీపము, 'ష' అనగా మరవటము. 'పురమ'నగా దేహము. ముందుజ్యోతియైన ఆత్మజ్యోతిని, పరంజ్యోతిని, సచ్చిదానంద జ్యోతిని మరవటం చేతనే మానవుడు 'ప్రాగ్జ్యోతిషపురమ'నే దానిలో జీవిస్తున్నాడు. ఇక్కడ ఈ హృదయమునందు, ఈ ప్రాగ్జ్యోతిషపురమునందు, నరత్వము మానవత్వాన్ని విస్మరించినది. 'నరః' అనగా నాశనము కానిది, అనగా ఆత్మ అని అర్థము. ఇట్టి నరునియందు అసురత్వమనే దుర్గుణములు ప్రవేశించటముచేత అతనే నరకాసురు డవుతాడు. దుర్గుణములే అసురత్వానికి చిహ్నములు.

కనుక 'నర', 'అసుర' రెండు తత్త్వములు కూడుట చేత అతను నరకాసురుడయినాడు. నరకాసురుడనగా నరకమునకు గొనిపోయేటటువంటివాడు అనికూడ మరొక అర్థము. అతని రాజ్యములో వీధులయందుగానీ గృహములయందుగానీ ఏనాడుకూడను జ్యోతులు వెలిగినవి కావు. ఆ రాజ్యములో స్త్రీలు ఎవ్వరికినీ కనిపించేవారు కాదు. దీపము వెలుతురును ఏనాడూ చూచినవారు కాదు. అంతటి దుర్మార్గుడు ఈ నరకాసురుడు. అనేకమంది రాచకన్యలను, స్త్రీలను తీసుకునివచ్చి బాధించి, చెరసాలయందుంచి

హింసించిన దుర్మార్గుడు. ఈ బాధను తట్టుకొనలేక అనేకమంది శ్రీకృష్ణునికి మొరపెట్టుకున్నారు. ఎవరిని హింసించినాడో వారివలననే నరకునికి మరణము సంభవించాలని కృష్ణుడు సంకల్పించుకున్నాడు. కత్తితో పరులను సంహరించినవానికి కత్తితోనే మరణము ఉంటుంది. దుర్గుణములతో ప్రవర్తించేవానిని

దుర్గణములే హింసిస్తాయి. నరకాసురుడు స్త్రీలను హింసించిన దుర్మార్గుడు కనుక, స్త్రీతోనే అతణ్ని సంహరింపజేయాలని శ్రీకృష్ణుడు సత్యభామను వెంట గొనిపోయాడు.

ఇక్కడ మనం ఒక చిన్న రహస్యాన్ని గమనించాలి. కృష్ణుడు ఒకేసారి నరకాసురుని వధించవచ్చునుకదా! కానీ ఆవిధముగా చేయలేదు. అతని అసురత్వమును బయటకు తెప్పించి, అతణ్ని నిర్వీర్యుని గావించవలెనని నిశ్చయించినాడు. దీనికొక చిన్న ఉదాహరణ: కోపము వలన నరములన్నీ బలహీనములై వణికిపోతాయి. రక్తము వేడెక్కుతుంది. ఒక్క పర్యాయము మానవునకు తీవ్రమైన కోపం వచ్చిందంటే మూడు నెలలు తిన్న తిండి వ్యర్థమై చాలా బలహీనుడైపోతాడు. అందువలన కృష్ణుడు నరకాసురునికి పదేపదే క్రోధము తెప్పించి, బలహీనుని చేసి చివరకు సత్యభామచే సంహరింప జేశాడు. కృష్ణుడు యేమాత్రమూ ఇందులో ప్రవేశించ లేదు; ప్రకృత ఉండి ప్రోత్సహించాడు. అయితే, నరకాసురుడు ఆగ్నేయాస్త్రం వేయటంవల్ల కృష్ణుడు మూర్ఛిల్లినట్లు, సత్యభామ తానే అతని వద్దనున్న అంబును తీసుకొని యుద్ధమును ప్రారంభించినట్లు కొన్ని చరిత్రల్లో వ్రాశారు. కానీ ఇది సరియైనదికాదు. సత్యభామ ప్రకృతి స్వరూపిణి. ఆమెను కేవలము కృష్ణుని భార్యగా మనం భావించరాదు. ప్రకృతిని అన్యాయమునకు గురిచేసిన మానవుణ్ణి ప్రకృతిచేతనే హింసింపజేయాలి. ప్రకృతిని బాధపెట్టినటువంటివాడు ప్రకృతిచేతనే శిక్షింపబడాలి. ఇదే ప్రకృతియొక్క ధర్మము (Law of nature).

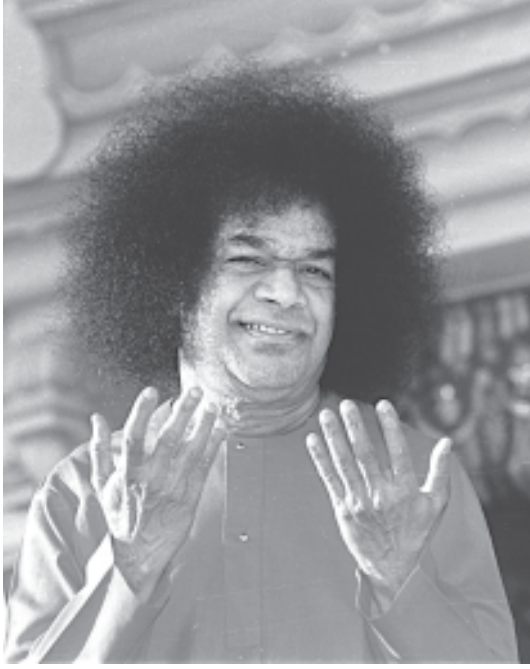
నరకాసురుణ్ణి సంహరించిన దినమే ఈ చతుర్దశి. దీనినే 'నరక చతుర్దశి' అని పిలుస్తావచ్చారు. మరునాడు అమావాస్య రోజున నరకాసురుని బంధనలో ఉన్న 16 వేలమంది కన్యలకు బంధ విముక్తి గావించి, వారిని వారివారి స్వస్థానములకు పొమ్మని

ఆజ్ఞాపించాడు, కృష్ణుడు. కానీ ఆ పదహారు వేలమంది రాచకన్యలు, “స్వామీ, ఇంతకాలం ఆ దుర్మార్గుని వశమునందు ఉండుటచేత, సమాజములో ప్రతి వ్యక్తి కూడను మమ్ములను శంకిస్తారు. మమ్ములను సమాజము గౌరవించదు. అలాంటి అగౌరవముతో గడిపే జీవితముకంటే మీ పాదములకు అంకితం కావడం ఉత్తమం. ఇంత లోకాన్ని భరించేటటువంటి నీవు మమ్ములను భరించలేవా?” అని ప్రార్థించే టప్పటికి, “సరే, మిమ్మల్ని నేను రక్షిస్తాను, భరిస్తాను” అని వాగ్దానమిచ్చాడు. ఆ పదహారు వేలమంది రాచకన్యలను భరించినటువంటివాడు కనుకనే ‘భర్త’ అన్నారు. ఈ పదముయొక్క అర్థము గుర్తించుకొనలేక కొందరు శ్రీకృష్ణుడు పదహారువేలమంది గోపికలని పెండ్లాడినాడని కృష్ణునిపై అపవాదు మోపినారు.

ఈ అమావాస్య దినము కృష్ణుడు రాచకన్యలను భరించడానికి అంగీకరించిన రోజు. “ఇంత అంధకారములో శ్రీకృష్ణుడు మా జీవన జ్యోతిని వెలిగించినాడు కనుక, ఈనాడు పౌర్ణమిగా ఉండాలి” అని వాళ్ళు ప్రార్థించారు. కనుకనే, ఈనాడు జ్యోతులు వెలిగించి, మతాబులు కాల్చి ఒక పూర్ణిమ మాదిరిగా ఈ రాత్రిని అనుభవిస్తూ వస్తున్నారు.

దీనికి వైజ్ఞానికమైన మరొక అర్థము ఉన్నది. గడచిపోయినది వర్షాకాలము. ఎక్కడ చూచినా నీరు, బురద. ఈవిధమైనటువంటి మాలిన్యముచేత అనేక క్రిమికీటకాలు అభివృద్ధి అయిపోయి మానవుణ్ణి అనారోగ్యానికి గురిచేస్తాయి. మతాబులు కాల్చినప్పుడు వాటినుండి వచ్చే పొగచేత ఈ క్రిమికీటకాలు నశిస్తాయి. తద్వారా మానవునికి ఆరోగ్య ఆనందాలు అభివృద్ధి చెందుతాయి.

అనేక అంతరార్థములను పురస్కరించుకొనియే భారతీయుల పండుగలు ఏర్పడుతూ వచ్చినాయి. ఇక్కడ మరొకటి గుర్తించవలెను. మొట్టమొదట ఒక జ్యోతిని వెలిగించి, ఆ జ్యోతిద్వారా అనేక జ్యోతులను

వెలిగిస్తాము. ఆ ఏక జ్యోతియే పరంజ్యోతి. మిగిలినవి జీవన జ్యోతులు. “ఏకోఽహం బహుస్యాం” అని వేదం చెప్పింది. అట్టి పారమార్థికమైన అర్థాన్ని కూడను నిరూపించిన దినం ఈ దీపావళి.

జ్యోతికి మరొకగుణం కూడను ఉన్నది. దీపమును ఎక్కడ పెట్టినప్పటికీ అది ఊర్ధ్వ స్థితికి ప్రయాణము చేస్తుందిగాని అధోస్థితికి పోదు. అనగా ఉన్నత స్థాయికీ, జ్ఞానమునకూ, పుణ్యమార్గమునకూ అది ప్రయాణము సల్పుతుంది.

జ్యోతిని వెలిగించాలంటే దానికి నాలుగు పదార్థములు ఉండాలి. ఒకటి ప్రమిద, రెండవది నూనె, మూడవది వత్తి, నాల్గవది అగ్గిపెట్టె. ఈ నాలుగులో ఏ ఒక్కటి లేకపోయినా జ్యోతిని వెలిగించ లేము. అయితే, ఈ వెలుగు కేవలం బాహ్యమైన చీకటిని పోగొడుతున్నది. హృదయములోని చీకటిని పోగొట్టేవారు ఎవరు? ఇది కేవలం జ్ఞానజ్యోతివల్లనే పోతుంది. ఈ జ్ఞానజ్యోతిని ఏవిధముగా వెలిగించాలి?

దీనికికూడను నాలుగు పదార్థములు ఉండాలి. వైరాగ్యమే ప్రమిద, భక్తియే తైలము, చిత్తైకాగ్రతే వత్తి, తత్త్వజ్ఞానమే అగ్గిపెట్టె. ఈ నాలుగు లేకున్నచో అత్యజ్ఞానమనేది మనకు లభ్యము కాదు.

అన్నింటికిని వైరాగ్యం అత్యవసరము. అదే ఆధారమైనటువంటిది. వైరాగ్యం లేకుండిన ఇంక ఏవిధమైన విద్యలు నేర్చినప్పటికీ, ఎన్ని శాస్త్రములు చదివినప్పటికీ, ఎన్ని వేదములు పఠించినప్పటికిని ప్రయోజనం లేదు. వైరాగ్యమనగా ఏమిటి? రాగము లేకపోవటమే వైరాగ్యము. “దేహమే నేను” అనేది అహంకారము. “ఈ దేహమునకు సంబంధించిన సమస్త పదార్థములు నావి” అనేది మమకారము. ఈ అహంకార మమకారములు రెండూ చేరి రాగముగా మారిపోతున్నాయి. ఈ రాగముచేతనే మానవుడు అజ్ఞానమనే రోగంలో పడిపోతున్నాడు. ఈ రాగమనే రోగమును ఏవిధముగా నిర్మూలనం చెయ్యాలి? విచారణ చేయాలి. దేహమంతా జడమైనటువంటిదే. దేహములోపల ఉన్న ఆత్మశక్తివల్లనే సమస్త అంగములు కూడను పనిచేస్తున్నాయి. జాగ్రత్ స్వప్న సుషుప్తులను గురించి విచారించినప్పుడు, ఏది శాశ్వతము? జాగ్రదవస్థలో ఉన్న దేహము స్వప్నములో లేదు. స్వప్నములో చూచిన మాయ సుషుప్తిలో కనిపించదు. ఇవన్నీ కేవలము అనిత్యము, అశాశ్వతములనే సత్యాన్ని గుర్తించటమే వైరాగ్యము అన్నారు. అన్నీ వదలిపెట్టమని కాదు దీని అర్థము. ఈ దేహాన్ని ఆధారముగా పెట్టుకొని నీవు చేయవలసిన కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తించు. ఈ కర్తవ్యమును నిర్వర్తించే నిమిత్తమై కాయాన్ని మనకు అనుగ్రహించాడు దేవుడు. ‘పరోపకారార్థమిదం శరీరమ్’ పరోపకారసంబంధమైన పనులలో దీన్ని ప్రవేశపెట్టాలి; స్వార్థస్వప్రయోజనాలలో ప్రవేశపెట్టకూడదు.

(శ్రీవారి దివ్యోపన్యాసాలనుండి)

భక్తి - లక్ష్మం

చీమలకొండ జయాశాస్త్రి

మనల్ని ఎవరైనా మీరు ఎవరి భక్తులు అని అడగగానే భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి భక్తులమని తక్కున చెబుతాము. నిజానికి భక్తి అంటే ఏమిటి? స్వామి మనలను భక్తులని అంగీకరించాలంటే మనం ఏరకముగా ఉండాలి? భక్తి అంటే.....అంటూ మనం బుట్టు బ్రద్దులు కొట్టుకునే అవసరము లేకుండా స్వామి ఈ ప్రకారం నిర్వచించారు:

భావసంశుద్ధి కలుగుటే భక్తియగును
పుణ్యకార్యాలు చేయుటే పూజయగును
పరులకుపకార మిడుటే తపంబుయగును
మరువబోవకుడిటువంటి మంచిమాట

స్వామి యింత వివరముగా భక్తిగురించి చెబుతుంటే, మనం ఇంకా భక్తియంటే పూజలు, నోములు, వ్రతాలు అనుకుంటే పొరపాటు. మనకు చిన్నతనమునుండి భయభక్తులు అని జంట పదాలను నేర్పారు. దేవుడంటే భక్తి ఉండాలికాని భయముండకూడదు. భక్తియంటే ప్రేమయేగాని వేరే ఏదీ కాదు. ప్రేమ, భక్తి ఒకదానికొకటి పర్యాయపదాలేగాని వేరేకాదు. భగవంతునియెడల ప్రేమయే భక్తి అని తెలుసుకుంటే చాలు. అందుకనే నారద మహర్షులవారు తమ భక్తిసూత్రములలో రెండవ సూత్రమునందు “సా త్వస్మిన్ పరమప్రేమరూపా” అన్నారు. పరమాత్మపై అపారమైన ప్రేమ కల్గియుండడమే భక్తి అన్నారు. తమ ఐదవ సూత్రములో “యత్ప్రాప్య న కిచ్చద్వాఞ్చతి, న శోచతి, న ద్వేష్టి, న రమతే నోత్సాహీ భవతి” అంటున్నారు. ఇటువంటి ప్రేమపూర్వక భక్తి

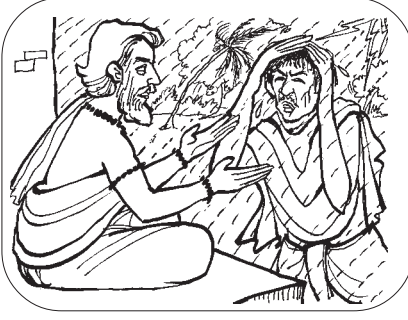

ఏర్పడితే మానవుడు దేనికి చలించడని, స్థితప్రజ్ఞత్వము వస్తుందని నారదుల వారు అంటున్నారు. ఆ దిశగా సాధన చెయ్యడమే మన విధి.

మొట్టమొదట మీ భావాలను శుద్ధి చేసుకోండి, తర్వాత మీరు పరులకు ఉపయోగపడే పుణ్యకార్యాలలో ప్రవేశించండి, ఇదే భక్తి, ఇదే పూజ, ఇదే తపస్సు అంటూ స్పష్టముగా చెబుతున్నారు, స్వామి. వారి అవతరణ ఏకైక లక్ష్యం మనలను సంస్కరించి

తరింపజేయడమే! అందుకనే స్వామి మన నిజస్వరూపాన్ని గుర్తుచేస్తూ “ప్రేమస్వరూపులారా!”, “దివ్యాత్మ స్వరూపులారా!” అంటూ తమ దివ్య ప్రసంగమును ప్రారంభిస్తారు. ఏనాడూ స్వామి “ప్రియమైన భక్తులారా!” అని సంబోధించలేదు. కారణం? భావనలు శుద్ధిగా లేనంతవరకు మనము భక్తులముకాము. మనలోని అద్వైతమును గుర్తించమంటూ స్వామి చేసే “దివ్యాత్మ స్వరూపులారా” అన్న సంబోధనపై విశ్వాసం పెంచుకుంటే చాలు, మనమందరము ఒక్కటే అనే భావన నిలబడిపోతుంది. ఈ సహజీవనానుభూతి గురించి స్వామి చెప్పిన చిన్నకథను గుర్తు చేసుకుందాము.

మాణిక్యవాచకర్ తమిళనాట గొప్ప తాత్త్వికుడు, భక్తుడు. ఒకరోజు ఒక వీధిలోనుండి నడుచుకుంటూ వెళుతుంటే హఠాత్తుగా వర్షం ప్రారంభమయింది. అటు యిటు చూస్తే ఒక ఇంటి వసారా కనబడింది. అక్కడికి వెళ్ళి నిశ్చింతగా కాళ్ళు జాపుకొని పడుకున్నాడు. అది రాత్రికావడముతో ఆ ఇంటివారు తలుపులు గడియ

పెట్టుకొని నిద్రపోతున్నారు. కొంతసేపటికి ఒక వ్యక్తి వర్షంలో తడుస్తూ ఆ వసారాలోకి అడుగుపెట్టాడు. అలికిడి విన్న మాణిక్యవాచకర్ వెంటనే లేచి కూర్చుని, అప్పటివరకూ ఒక వ్యక్తి మాత్రమే పడుకోవడానికున్న స్థలములో తాను కూర్చుని, క్రొత్తగా వచ్చిన వ్యక్తికి కూర్చునే చోటునిచ్చి తాను భగవన్నామస్మరణలో మునిగిపోయాడు. మరికొంతసేపటికి మరొక వ్యక్తి వర్షంలో బాగా తడిసి అక్కడికి వచ్చాడు. అప్పుడు మాణిక్యవాచకర్, “రండి! రండి! ఇక్కడ ఇంతవరకు ఇద్దరు కూర్చోవడానికి స్థలము సరిపోయింది. కానీ, ఇప్పుడు ముగ్గురం నిలుచుకొని ఉండడానికి సరిపోతుంది” అన్నాడు. ఆ ముగ్గురూ ఆ విధముగా వర్షం తగ్గేవరకూ ఆ వసారాలో నిలబడి ఉన్నారు.

దీనివలన మనము గ్రహించవలసింది ఏమిటి? ప్రేమతో తనకున్నదానిలో ఇతరులకు ఇవ్వడానికి ప్రయత్నం చెయ్యడమే నిజమైన భక్తుని లక్షణము. ఇతరులకు కలిగిన కష్టనష్టములు తనవిగా తలచి, వారికి సహాయం చెయ్యాలి. మనము నిజముగా స్వామి ‘సంబోధనల’ను తర్కించుకుంటూ సాధన చేస్తే చాలు, భక్తులమవుతాము. ‘సనాతన సారథి’గా మన నిజతత్వము ‘సనాతనము’ అని గుర్తుచెయ్యడానికి ఆవిధముగా సంబోధిస్తున్నారు. స్వామి వారి ప్రతి సంభాషణలోను మనం ఆత్మస్వరూపులమనీ, మనమందరమూ వచ్చినది ఒకేచోటునుంచేననీ ఏదోవిధముగా మనకు మరపు రాకుండా ఉండాలని చూస్తుంటారు. కనుకనే, దర్శన సమయంలో స్వామి మనల్ని, “ఎక్కడినుండి వచ్చావు?”

“ఎప్పుడు వచ్చావు?” “ఎప్పుడు వెడుతున్నావు?” అని అడుగుతుంటారు. దానికి మనము రక్కున ఫలానా ఊరునుండి వచ్చాననీ, ఫలానారోజున వచ్చాననీ, ఫలానారోజున తిరిగి వెడదామనుకుంటున్నాననీ జవాబులు చెప్పేస్తాము. మన జన్మజన్మల రహస్యాలు తెలిసిన భగవాన్‌కి, మనలను సృష్టించిన భగవాన్‌కి మనము ఏ ఊరువాళ్ళమో, ఎప్పుడు వచ్చామో, ఎన్ని రోజులుంటామో తెలియదా! మననుండి తెలుసుకోవాలని అడుగుతున్నారా! నిజానికి స్వామి మనలను అడిగిన ప్రశ్నలు మనము ఆధ్యాత్మిక సాధనలో ఏ మెట్టులో ఉన్నది తెలుసుకోవడానికే! మనకు సంభాషణానుగ్రహాన్ని ప్రసాదించడానికే! మనం సాధన చేసి ప్రగాఢ విశ్వాసంతో, “స్వామీ! మీనుండే వచ్చాను” అని చెప్పగలగాలి. “నేను నేనే” అని తెలుసుకునేవరకు యిక్కడ ఉండక తప్పదని గ్రహించగలగాలి.

అయితే, మనకు ఇంకా సాధనలో పరిణతి లేదు. కనుక, స్వామి అడిగే ప్రశ్నలకు “స్వామీ! అంతా మీ అనుగ్రహము, మీ దయ స్వామీ!” అని వేడుకోవాలి. ఇది మనలను శరణాగతికి తీసుకుని వెడుతుంది. మనము నిస్సహాయుల మైనప్పుడు స్వామినే దారి చూపమని వేడుకోవాలి. ఇది అన్నిటికంటే మంచి మార్గము. స్వామి ప్రతి సంబోధన, ప్రతి సంభాషణకూడ ఎప్పుడూ మన నిజతత్వాన్ని తెలియజేసేవిధంగా ఉంటుంది. మనలను ఏమరుపాటుతో ఉండొద్దు అన్న హెచ్చరికగా ఉంటుంది. ఈ సనాతన సారథి సారథ్యంలో పయనించి మన గమ్యాన్ని చేరడమే మన లక్ష్యము! P

టెలిఫోన్ద్వారా విభూతి

బి.వి. సత్యమూర్తి

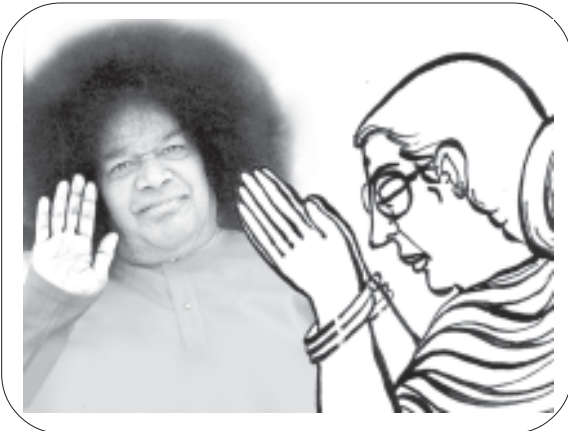
బెంగళూరు వాస్తవ్యులు డా॥ పద్మనాభంగారూ, వారి కుటుంబ సభ్యులు స్వామికి 50 ఏళ్ళుగా అత్యంత

ఆశీర్వాదించాలి” అని ప్రార్థించింది. స్వామి తప్పకుండా ఇచ్చి దీవిస్తానని వాగ్దానం చేశారు.

సన్నిహిత భక్తులు. ఒకసారి పద్మనాభంగారినీ, వారి తల్లిగారినీ, వారి కుమార్తెని స్వామి ఇంటర్వ్యూ ప్రసాదించి ఆశీర్వాదించేరు. ఆ సమయంలో డా॥ పద్మనాభంగారి తల్లి, “స్వామీ, నా రెండు కళ్ళకి బెంగళూరులో మాకు తెలిసున్న

నెల్లాళ్ళ తరువాత డా॥ పద్మనాభంగారు బెంగళూరులో ఉన్న డాక్టరు ఆ మర్నాడు ఆమె కళ్ళకి ఆపరేషన్ చేస్తానన్నాడని చెప్పేరు. “ఆపరేషన్ ముందు స్వామి ప్రసాదం ఇస్తానన్నారు. అది లేనిదే నేను ఆపరేషన్

డాక్టరు నెల్లాళ్ళ తరువాత ఆపరేషన్ చేస్తానన్నాడు. ఆపరేషన్ ముందు మీరు విభూతి ప్రసాదం ఇచ్చి

చేయించుకోను” అంది. కొడుకు ఎంత చెప్పినా ఆమె ఒప్పుకోలేదు. ఎనిమిది సంవత్సరాల వయస్సున్న గీత,

“బామ్మ! పుట్టపర్తిలో నిన్ను స్వామి ఆశీర్వదించేరు కదా! ఇప్పుడు స్వామి మద్రాసులో చాలా బిజీగా ఉన్నారు. ఇప్పుడు స్వామిని కలుసుకొని విభూతి ప్రసాదం అడగటం సాధ్యం కాదు. కాబట్టి, ముందు నువ్వు ఆపరేషన్ చేయించుకో. స్వామి పుట్టపర్తి తిరిగి వచ్చిన తరువాత నేను వెళ్లి ప్రసాదం అడిగి తెస్తాను” అంది.

ఆమె ఒప్పుకోలేదు.

ఈవిధంగా బామ్మ, మనవరాలు మాట్లాడుకుంటూ ఉండగా గదిలో ఓ మూల టేబుల్ మీద ఉన్న టెలిఫోన్ మ్రోగింది.

గీత పరుగుపరుగున వెళ్లి టెలిఫోన్ రిసీవర్ అందుకుని ‘హలో’ అంది.

అవతలివైపున ఫోనులో మాట్లాడుతున్నది ఎవరో కాదు, సాక్షాత్తు స్వామి!

“గీతా! నేను స్వామిని మాట్లాడుతున్నాను. మీ బామ్మ నాదగ్గర్నించి విభూతి వస్తేనేగాని ఆపరేషన్ చేయించుకోనంటున్నదా?” అన్న స్వామి మాటలు విని గీత ఆశ్చర్యానందాలతో పరవశించింది.

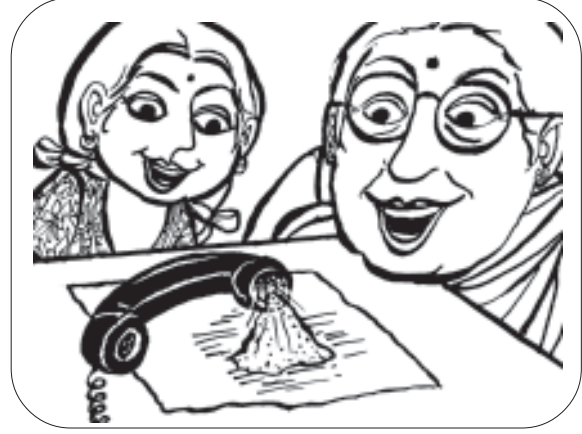
“అవును స్వామీ, ఆపరేషన్ కి ముందు మీరు విభూతి ప్రసాదం పంపుతానని చెప్పారు కదా!

ఇప్పుడు మీ దగ్గర్నుంచి విభూతి వస్తేనేగాని తాను ఆపరేషన్ చేసుకోనని మా బామ్మ మొండికెత్తింది.

డాక్టరుగారేమో వెంటనే ఆపరేషన్ చేస్తే మంచిదంటున్నారు.

మరి మీరే ఎలాగైనా ఆమెకి సచ్చజెప్పాలి” అంది గీత ఆశ్చర్యం నుండి తేరుకుంటూ.

ఫోనులో గీత మాట్లాడుతున్నది బామ్మగారు ఆసక్తిగా వింటున్నారు.

“గీతా! టేబుల్ మీద ఒక పేపర్ పెట్టి దానిమీద నీ చేతిలో ఉన్న రిసీవర్ పెట్టు. ఈ రిసీవర్ లోనుంచి విభూతి వస్తుంది. అది మీ బామ్మకి నెల్లాళ్ళవరకు సరిపోతుంది. స్వామి ఆశీస్సులు దండిగా ఉన్నాయని చెప్పు” అని స్వామి మాటలు వినబడ్డాయి.

స్వామి చెప్పినట్లుగా గీత ఒక పేపర్ తెచ్చి దానిపైన రిసీవర్ పెడుతూనే దానినుండి విభూతి ఒక కుప్పలా పడింది. ఆ దృశ్యాన్ని “సాయిరాం” అంటూ సంభ్రమాశ్చర్యాలతో తిలకించిన గీత, వాళ్ళ బామ్మగారు స్వామికి కృతజ్ఞతాభివందనాలు సమర్పించారు. P

❖ మితిమీరిన ధనమే అశాంతికి మూలం ❖

కలి ప్రభావముచేత మానవుడు ధనమునకు దాసుడై మానవత్వమును కోల్పోతున్నాడు. ఎంబిబియస్సుకాని, బియ్యికాని పాసైన తక్షణం విదేశాలకు పరిగెత్తిపోతున్నాడు. తల్లిదండ్రులు కూడా బాగా డబ్బు సంపాదించుకొనిరమ్మని ప్రోత్సహించి పంపుతున్నారు. ధనం సంపాదించి ఏం సుఖం అనుభవిస్తారు?! అవసరానికి కావలసినంత ధనం ఉండవలసిందే! కాని, మితిమీరిన ధనం మతి చెరిపి గతి తప్పిస్తుంది. ధనమును కాలిచెప్పుతో పోల్చింది వేదాంతం. కాలి చెప్పు బిగుతుగానూ ఉండకూడదు, ఒదులుగానూ ఉండకూడదు. అలాగే ధనం కూడాను. మానవుడు తన అజ్ఞానంతో పరిమితిని మించి ధనం సంపాదించి, అహంకారంతో సమాజానికి దూరమై, చివరకు ఆ ధనం మూలంగానే అశాంతికి గురి అవుతున్నాడు. ధనాన్ని దైవంలాగ ఆరాధిస్తారు. అది అజ్ఞానం. ధనం లక్ష్మీదేవి కాదు. ధనం సద్వినియోగం చెయ్యటంవల్ల కలిగిన శక్తి లక్ష్మి. ధనంతో ఆయుర్దాయం కొనగలరా? బుద్ధి కొనగలరా? అదృష్టం కొనగలరా? ఇందులో ఏది లోపించినా నీ ధనం వ్యర్థం.

- బాబా

దైవం మానవ రూపంలో...

నా చంద్రమౌళి రమాదేవి ఆ

కలియుగ ప్రత్యక్ష దైవంగా అవతరించాడు ఆ శివశక్తి స్వరూపుడు. దేవాలయంలోని గర్భగుడిలో మాత్రమే దర్శనాన్ని అనుగ్రహించే పరిమితులను దాటి తాను విశ్వవ్యాపిననే నిదర్శనాలు చూపాడు ఆ నడయాడే దేవుడు.

ఆ అంతర్యామి అసలు మానవ రూపంలో ఎందుకు అవతరిస్తాడు? ఏం ప్రయోజనాలు ఆశిస్తాడు? ఈ సందర్భంలో ఆ మహిమాన్విత ప్రేమావతారమూర్తికి సమకాలీనులుగా జన్మించే భాగ్యానికి నోచుకున్న భక్తుల హృదయ స్పందన, దానికి వారు అక్షరరూపంలో ఇచ్చిన సమాధానం తెలుసుకుందాం.

“సర్వాంతర్యామిగా ఉన్న భగవానుడే
చిన్మయరూపునిగా, శ్రీసత్యసాయిబాబాగా
దేహధారణ చేసి, అక్షయ నామ వత్సరం నుంచి
ఆధ్యాత్మిక సన్మాలను పండించి
మానవజాతి నుద్ధరించి...”

జగదానందకారకుడైన ఆ ప్రభువు మానవాళిని ఉద్ధరించే ప్రక్రియను నిరంతరం నిరంతరాయంగా కొనసాగిస్తూనే ఉన్నారు. ఆ ప్రయత్నంలోనే అవసర మనిపించినప్పుడు నరరూపధారియై వచ్చి, దారి తప్పిన లేగదూడలను సరియైన మార్గానికి మళ్ళించినట్లుగా దివ్యమార్గదర్శిగా మన బాధ్యత వహిస్తాడు, ఆ ధర్మ రక్షకుడు.

“మాసిపోయిన మమత సమతలు
మరచిపోయిన ప్రేమ కరుణలు
మరుగుపడిన మానవత్వము
ఇలను మరల మేలుకొలవగ”

“సంభవామి యుగే యుగే” అని నాడే సెలవిచ్చారు కదా మన సాయికృష్ణుడు. ధర్మగ్లాని, సజ్జనులకి హాని సంభవించినప్పుడు “పరిత్రాణాయ సాధూనాం వినాశాయచ దుష్టుతాం” అంటూ తన వాగ్దానాన్ని నిలబెట్టుకోవడానికి ‘దైవం మానుష రూపేణ’ రావలసినదే కదా!

“సాధు మౌని జన ప్రార్థన ఫలితం
ఈశ్వరాంబ సుత నీ జననం
ధర్మోద్ధరణకు సారథ్యం
విశ్వమానవతకు భవ్య భవితవ్యం”

“మానవత్వం ఆత్మను కించపరిచే దుస్థితికి చేరుకొన్నప్పుడు భగవంతుడు మానవ రూపమనే వస్త్రాన్ని ధరించి వస్తాడు” అని స్వామి స్వయంగా సెలవిచ్చారు. మరి అలాంటి దుస్థితిలో చిక్కుకున్న ఆర్తులు, “జగమేలే పరమాత్మా ఎవరితో మొరలిడుదు” అంటూ ఆ భక్త సులభునికే విన్నవించుకుంటారు కదా! శ్రీవారి ప్రత్యక్ష ఆగమనానికి పూర్వం కూడా ఎందరెందరు మౌనంగా రోదిస్తూ ప్రార్థించారో ఆ దైవానికే ఎఱుక!

మానవునిగా అవతరించాడు మనిషి విమోచనానికై
వివిధ కష్టాల పరంపరలో వివిధ సమయాలలో
జ్యోతి వెలిగించి మార్గం చూపించమని మానవాళి
ఆర్తితో అర్థించినప్పుడు మళ్ళీ వచ్చాడు ఆయన

మరి అలా ఆర్తితో పిలిస్తే ఆ నవనీత హృదయుడు కరిగిపోడా! భక్త సంరక్షణార్థమై కదిలి పరుగుపరుగున రాడా! స్పందించకుండా ఉండగలడా!

“పిలుపు ప్రభావమో / సర్వేశ్వరుని స్వభావమో
ఏదో తెలియదుకాని / కైలాసమే కదిలించి

“పరమేశ్వరుని విలాసమే / పుట్టపర్తికి మారింది
వెలసింది శివశక్తుల జంట /
రత్నాకర రాచ వంశీయుల ఇంట”

శ్రీమతి ఈశ్వరాంబ, శ్రీ పెద్ద వెంకటరాజుల పుణ్యాల పంటగా వెలసిన ఆ దైవం అచిరకాలంలోనే మహిమాన్విత మూర్తిగా నీరాజనాలందుకున్నారు. ఆ చిత్రచోరుడు భక్తుల హృదయ సింహాసనాన్ని తనదిగా చేసుకున్నారు. వారి గుండె గుడిలో కొలువై పూజలందుకోసాగారు

“నిండు కొలుపుండెనమ్మ మా గుండెలోని
బొండుమల్లెల ముత్యాల మండపమున

ధర్మసంస్థాపనార్థమై ధరణిమీద
మానవుండైన దేవుడు మాధవుండు”

అని ఓ భక్తుడు కీర్తించాడు. ఈనాడు కోట్లాదిమంది భగవాన్ బాబావారిని సాక్షాత్తు పరమాత్మగా గుర్తించి ఆరాధిస్తున్నారు. కారణాలు వివరిస్తారు, నిదర్శనాలుగా లెక్కలేనన్ని అద్భుత లీలలు వర్ణిస్తారు. మరి ఈ భక్తుని అభిప్రాయం గమనిద్దామా:

“శ్రమ ఎఱుగని అభయ హస్తం
వీశాంతి ఎఱుగని దీవెన
విరామమెరుగక వెదజల్లే కాంతి
ఒక్క దేవుడిలో తప్ప ఊహించలేని సంపూర్ణత్వం
అందుకే స్వామి కనిపించే దేవుడు”

“నీళ్ళలో మునిగిపోతున్నవాణ్ణి రక్షించాలనుకొన్నవాడు ఆ జలాశయంలోకి తానే దూకాలి” అంటూ దైవావతరణకు అసలైన కారణం తామే తెలియజేశారు ఆపద్బాంధవులైన స్వామి. మరి ఈ అవనిపైన అవతరించాక మానవుల సాధక బాధకాలని గమనించి వారు ఊరుకోగలరా! వారు అమలుపరచిన ప్రజా సంక్షేమ కార్యక్రమాలవలన లబ్ధి పొందుతున్నవారి సంఖ్య లెక్కింపతరమా! వారి ఆనందాన్ని మాటల్లో వర్ణింపగలమా! ఆ అద్భుతాలను గాంచి పుడమి తల్లి పులకరించింది కదా!

“శారదాంబయే విద్యాశాలలు నెలకొల్పు
ధన్వంతరియే వైద్యశాలలు నడుప
వేదపురుషుడే జ్ఞానయజ్ఞ సప్తాహములు జరుప
అన్నపూర్ణయే దీనజనోద్ధరణ సల్పు
గంగాధరుడే గంగను కడు ప్రేమతో పంచిపెట్ట
పుడమి ధన్యత చెందె పూర్ణ అవతారుని స్ఫుర్భతో”

ఇలాంటి మా మంచి దేవుని అనుగ్రహం పొందేదెలా? అభిషేకాలు, అర్చనలు చేస్తేనే ప్రసన్నుడనవుతానని, ప్రత్యేక దర్శనం టికెట్టుతో త్వరగా అనుగ్రహిస్తానని, భూరి విరాళాలతో మీ కోర్కెలు వెంటనే నెరవేరుస్తానని, ఈ పూజ ఇలా చేస్తే, ఈ నైవేద్యం సమర్పిస్తే వరాలు ఇస్తానని చెప్పినట్లు దాఖలాలు ఎక్కడా లేవు కదా! మరి ఏం చెప్పారు?

“ఏ జీవని తృప్తిపరచినా నేనే ఆనందిస్తానని
ఎంత ఎవరిపై దయ చూపినా నేనే కరిగిపోతానని
సేవయని భక్తియని జ్ఞానమని
ఎన్నో ఎన్నెన్నో మాకై తెలిపావు
నిస్వార్థతతో హృదయ పవిత్రతను సాధించమన్నావు”

స్వామివారు సంతుష్టి చెందేది సేవచేసే దృక్పథంతోనే!
ఎలాంటి సేవ? ఇతరుల కష్టాలు గుర్తించగల సేవ,
అహంకారానికి తావివ్వని సేవ, నిస్వార్థతకి ప్రాముఖ్యత
నిచ్చే సేవ, ప్రేమతత్వంతో నిండిన సేవ!

“దేహ వాంఛలకు నిలయమైన
ఈ దుర్గంధ జీవితాలకు
ప్రేమతత్వం తెలియజేసిన ఓ పరమాత్మా!
స్వార్థ కాంక్షలకు ఆలవాలమైన ఈ వ్యర్థ జీవులకు
సేవామార్గం ప్రబోధించిన ఓ ప్రేమమూర్తి!”

ఇలా భక్తుని మనస్సు కృతజ్ఞత తెలియజేస్తుంది.
ఎందుకంటే, కనుల ముందు వేలాదిగా ఉదాహరణలు
కానవస్తున్నాయి కనుక. మానవ రూపంలో ఉన్న ఆ
దేవదేవుని ఆదేశాల మేరకు నిజాయితీగా, శక్తివంచన
లేకుండా, అంకితభావంతో అసంఖ్యాకులు దేశవిదేశాలలో
నిత్యం సేవలు చేస్తున్నారు కదా!

“సేవమీద కాంక్ష శ్రీమహాలక్ష్మిలు
చేత చీపురూని చిమ్ముదురిచట!
పట్టభద్రులైన బక్కెల్లు చేబూని
విస్తరాకులెత్తివేతురిచట!”

స్వామివారి ఏ పథకమైనా ప్రజాహితమునే కోరి
ఉంటుంది కదా! అందుకే అది మానవాళికి స్ఫూర్తి
నిస్తుంది, వారిని సన్మార్గానికి మళ్ళిస్తుంది. అందులో ఉండే
సందేశం వారిని అంతర్ముఖులను గావిస్తుంది. ఒక వ్యక్తిగా
నా కర్తవ్యమేమిటనే ఆలోచనను కలుగజేస్తుంది. ఆ పరమ
పురుషుని అవతారోద్యమ ప్రయోజనమదే కదా! ఉదా॥
మంచినీటి సరఫరా పథకం.

‘గంగ జటాధర కటాక్ష వీక్షణమున
ఉప్పొంగె సాయి గంగ
సుజల పథకమనగ దాహార్తుల ఆర్తి దీర్చంగ’

ఇలా ఒక భక్త హృదయం స్పందిస్తే మరొకరు,
“ఎండిన జిహ్వకింత జలమిచ్చిన మేఘుడు” అని
కొనియాడారు. ‘నా జీవితమే నా సందేశం’ అనే
స్వామివారి ఆదర్శ దివ్యచరిత్ర దాహార్తుల, అన్నార్తుల
ఆకలిదప్పులు తీర్చమని, నారాయణ సేవలో
మనస్ఫూర్తిగా పాల్గొనుమనే స్ఫూర్తి లక్షలాదిమందికి
కలుగజేసింది కదా!

ప్రేమతో కూడిన సేవామార్గం ప్రబోధించడమేగాక
జ్ఞానమార్గాన మన చేయి పట్టుకుని మానవ జీవిత
సార్థకతకై అవసరమైన ఓనమాలు దిద్దించే ఆ
ప్రేమావతారికి సాటి ఎవరు! అందుకే ‘త్వమేవ విద్యా’
అంటూ భక్తిగా ఆ జగద్గురువుని స్మరిస్తాం. ఆ భక్త
వత్సలుడు అందిస్తున్న ‘విద్యావిధానం’ భావి సాయి
సైన్యాన్ని అందమైన అపురూపమైన ఆభరణాలుగా
తీర్చిదిద్దుతున్నది కదా! ‘నా పిల్లలే నా ఆస్తి’ అని
స్వామివారు గర్వించదగ్గ విధంగా ఉండే ‘సాయి స్టూడెంట్’
అనే ఆమోద ముద్ర పొందేవారిది ఎంత భాగ్యమో కదా!

నరదేహిగా వచ్చిన నారాయణుడు తన అద్భుత
లీలలద్వారా అందించిన చైతన్యం, గావించిన పరివర్తన,
ఆమోదింపజేసిన మానవతా విలువలు, ఆచరింపజేసిన
నైతిక సూత్రాలు, ఆధ్యాత్మిక జాగృతి, ధర్మసంరక్షణ,
వేదోద్ధరణ, సనాతన సంస్కృతి పరిరక్షణ ‘న భూతో న
భవిష్యతి’ అని చెప్పవచ్చు. స్వామివారి సునిశిత పరిశీలనా
దృష్టికి వచ్చిన ప్రతి చిన్నా పెద్ద అంశం ప్రాముఖ్యతను
సంతరించుకుంటుంది.

ఆ అత్యద్భుత మహిమాన్విత ప్రేమమూర్తిని ఏమని
కొనియాడగలం! ఆ అవతారమూర్తిని నిజంగా మాటల్లో
వర్ణించగలమా!

“ఆయన ‘మాట’లో విశ్వాసం తెస్తుంది

తిరిగి జీవితం...

మృత్యువైనా ఆయన ముందు ‘తల’ వంచవలసిందే...

ఎంతటి కొమ్ములు తిరిగిన

‘మనసైనా’ వంగవలసిందే...

‘సత్యం’ అనే ఊపిరి తిరిగి పోసుకోవలసిందే...” P

“మీ ఆనందమే నా ఆహారము”

డా॥ ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్ డి

“అట్టి పరమాత్మయను బొమ్మలాటగాడు
తాను జీవుల రంగస్థలాన నిలిపి
అడు అనాటి ఈనాటి ఆట జూచి
సుంత వర్ణించి కొంత సంతసము గనుడి”

ఈరోజున మనము చేయవలసిందిదే! స్వామి మాటలు
మన చెవులలో ఇంకా రింగుమంటూనే ఉన్నవి:

“ఏను దైవంబు తడ్చిన్నమేమి కాను
ఆ యఖండ పరబ్రహ్మ మౌదు నేను
వ్యథయు క్లేశంబు నన్ను స్పృశింపబోవు
సచ్చిదానందుడను భిన్నమేను కాను”

ఎంత లోతైన మాట! ఎంతటి మహత్తరమైన సత్యం!

“చావు పుట్టుక లేనట్టి శాశ్వతుండు
ఆదిమధ్యాంతరహితుడనాదివాడు
తాను పుట్టక చావక చంపబడక
ఆత్మరూపుడై అంతట వెలసియుండు”

ఆదిమధ్యాంతరహితులైన స్వామికి జన్మదినమేమిటి! మన
తృప్తి, మన భ్రాంతి, మన వేడుక. అంతేతప్ప మరొకటి
కాదు. స్వామి సందేశాన్ని పునశ్చరణ చేసుకోవలసిన
సమయమిది.

తల్లిదండ్రుల అభీష్టము మేరకు మనము జీవిస్తే, వారి
గౌరవ ప్రతిష్ఠలను ఇనుమడింపజేస్తే, వారు చూపిన
బాటను అనుసరిస్తే, వారి జీవితాశయాలను నెరవేరుస్తే
వారు సంతృప్తులవుతారు, ఆశీర్వాదిస్తారు. ‘ఫలానావారి

బిడ్డలు' అన్న సతీర్థాన్ని మనము సంపాదిస్తే వారికి ఆనందము. అదేరీతిగా సాయి భక్తులమని అనుకుంటున్న, అనిపించుకుంటున్న మనము చేయవలసింది ఏమిటి? “స్వామీ, ఎంతో ప్రేమతో మమ్ములను ఇంతటివాళ్ళను చేశారు. లేకపోతే మేమెంత! ఆనాడు ఎలా ఉన్నాం! నేడు ఎలా ఉన్నాం! అంతా నీ దయ” అనుకుంటూ ధన్యవాదాలు సమర్పించాలి. కృతజ్ఞతాశ్రువులు, ఆనందాశ్రువులు సమర్పించాలి. సభ్య సమాజంలో, “వీరు సాయి భక్తులు” అని పిలిపించుకునేలా బ్రతకాలి. ఆనాడే బాబావారి జన్మదినోత్సవాలను జరుపుకోవడంలో గల పరమార్థం నెరవేరుతుంది.

“నాకు మీరు హ్యాపీ బర్త్ డే చెప్పనక్కర్లేదు. నేను క్షణక్షణమూ హ్యాపీగానే ఉన్నాను. మీరే హ్యాపీగా ఉండాలి. మీరు హ్యాపీగా ఉంటే నేను హ్యాపీగా ఉంటాను. మీ ఆనందమే నా ఆహారము” అంటారు బాబా. స్వామి మనల్ని చూసి సంతోషించాలంటే ఏం చెయ్యాలి? మనం ఆనందంగా ఉండాలంటే ఎట్లా? సూక్ష్మంగా, సూటిగా మార్గాన్ని తెలియజేశారు, స్వామి.

“మనసునందు మంచి మాటలందును మంచి
నడతలందు మంచి పాదమకున్న
సాయి మిమ్ము మెచ్చి సంతోషమెటులిచ్చు!
శాంతి ప్రేమదాయి సత్యసాయి”

మనం “హ్యాపీ”గా లేకపోవడానికి కారణం స్వామి సెలవిచ్చారు. “మాటలందు తీపి మనసులో చేదుంచ మంచికాదు మీకు మచ్చగాని” అన్నారు. మనసులో కుట్ర పెట్టుకొని, మాటలో తేనెలొలికిస్తే ‘హ్యాపీ’గా ఎలా ఉండగలము!

ఇక్కడ ఒక మాట చెప్పాలి. స్వామి బహిరంగంగా ప్రకటించి నెరవేర్చిన బృహత్సేవాపథకాలు మనకు విదితమే. కాలేజీలు, యూనివర్సిటీ, వైద్యాలయాలు, సంచార వైద్యాలయాలు, మంచినీటి పథకములు మనము కళ్ళారా చూస్తున్న అవతారమూర్తి అద్భుత విజయాలు. వారి దివ్య సంకల్ప మహిమ అది. పథకాన్ని ప్రకటించడంతోపాటు మరుసటి సంవత్సరంలో దానిని ప్రారంభించే తేదీని కూడా అప్పుడే తెలియజేస్తారు. ఇది

అనితర సాధ్యమైన విషయం. ఆనాటి ప్రధాన మంత్రి గౌ|| అటల్ బిహారీ వాజ్ పేయి వైట్ ఫీల్డ్ లో సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రి ప్రారంభిస్తూ, ఏ ప్రభుత్వానికీ ఇంత త్వరితగతిన పూర్తి చేయడం సాధ్యం కాదన్నారు. ఏది సంకల్పించినా వెంటనే అమలుచేయడం శ్రీవారి ప్రత్యేకత. ఈ ప్రకారం మనము తలచించి, చెప్పింది, చేసేది ఒక్కటే కార్యరూపం దాల్చినప్పుడే మనము హ్యాపీగా ఉండగలము.

అంతేకాదు. నిరంతరం హ్యాపీగా ఉండాలంటే, మనం మానవ జన్మ విశిష్టతను గ్రహించవలసి ఉంటుంది.

“అరుదుగ దొరికెను నరజన్మంబిది
అర నిమిషము వృథా పరుపకరా
తెరవు నెరిగి చని పరమాత్ముని గని
చిర సుఖమొందర చింతా జీవా!”

అన్నారు స్వామి. నిజం చెప్పాలంటే, మన హ్యాపీనెస్ కు అడ్డువచ్చేవి మన అహంకార అభిమాన మమకారాలే!

“అహంకారపడకు నరుడా! వెనుక ముందు తిరిగి చూడు
మమకారము వలదు నీకు, బ్రతికినవాడెవడు లేడు
ఇది నాదని పలుకుదువా, వెంట ఏమీ గొనిపోవు
ప్రారబ్ధము తీరగానే కపటి వేషాలు విడనాడి
పుణ్యపాపములతోకూడి మరణింతువు ఓ కిలాడీ!”

ఎంత గొప్ప వాస్తవాన్ని తెలియజేశారు స్వామి! చచ్చేదాకా అహంకార మమకార ఈర్ష్యా ద్వేషాలతో నిండిన జీవితంలో మనం హ్యాపీగా ఉండడానికి ఆస్కారమెక్కడుంది! ఎంతసేపటికి ఇచ్చికాలు, పోచికోలు కబుర్లాడుతూ వారి కాళ్ళు, వీరి కాళ్ళు పట్టుకుంటూ ఉంటే హ్యాపీగా ఉండగలమా!

నరహరిని నమ్మక నరులను నమ్మితే
నరజన్మ మీదేరునా ఓ మనసా!
నీళ్ళుండగా ఉమ్మి నీళ్ళను మింగితే
నిండు దాహము తీరునా చెప్పవే మనసా!
చెఱకుండగ వెఱ్ఱి చెఱకును నమిలితే
జిహ్వాకు రుచి పుట్టునా ఓ మనసా!
కాళ్ళుండగా మోకాళ్ళతో నడిచితే
కాశీకి పోవచ్చునా ఓ మనసా!

నరహరిని నమ్మాలి, నరులను కాదు. స్వామి అంటారు, “ట్రూ హ్యూమన్స్ లైస్ ఇన్ యూనియన్ విత్ గాడ్” నిజమైన ఆనందము భగవచ్చింతనలో, తాదాత్మ్య భావనలోనే లభ్యమవుతుంది. మనం ఏమి చేసినా, తలచినా “ఇతరు లెరుగకున్న ఈశ్వరుండెరుగు” అన్న ఎటుక ధార్మిక చింతనకు, శాంతియుత జీవనమునకు ఆధారమై, జీవితం ఆనంద నిలయంగా మారుతుంది.

మనము హ్యూమీగా ఉండలేకపోవడానికి మరో కారణం భయం. వారేమనుకుంటారో, వీరేమనుకుంటారో అని ‘భయం భయం బ్రతుకు భయం’గా కాలం గడుపుతూంటే, హ్యూమీగా ఎలా ఉండగలము! “దోషమున్నచోటే భయ ముంటుంది. దోషరహితులుగా ఉన్నప్పుడు దేనికీ భయపడవలసిన అవసరం లేదు” అంటారు, భగవాన్.

“భయమనెడి దయ్యమును పారద్రోలి
నిర్భయముగా నుండుమమ్మా
పాపంబన భయముండవలెనమ్మా
లోకముతోటి భయము మనకేలనమ్మా”

స్వామి మనకు అనుగ్రహించిన ఆనందము మరెక్కడా లభించదు. మనసును పరుగులెత్తించవద్దు. ఈ దొరికిన క్షణాన్ని అలక్ష్యం చేయవద్దు. మనము మొదట పొందిన అనుభవాన్ని, అనుభూతిని నెమరువేసుకుంటే మనసు చలించదు, భ్రమించదు. తరువాతి కాలంలో ఎన్నైనా రావచ్చును, పోవచ్చును. కానీ నమ్మిన పాదాలను విడువకుండా ఉండడంలోనే ఆనందం లభిస్తుంది.

“మొదటి పట్టును విడువబోకండి
ఆది పట్టులోనే భక్తి పట్టండి
ఎన్ని బాధలు పొందిన భగవత్
చింతన మాత్రం విడకండి”

ఈవిధంగా మన ఆనందానికి గల ఆటంకాలను విశ్లేషిస్తే, త్రికరణ శుద్ధి లోపం, మానవజన్మ విశిష్టతపట్ల అవగాహన లేమి, అహంకార మమకారాలు, దైవంతో తాదాత్మ్యం చెందడంలోనే నిజమైన ఆనందం ఉన్నదన్న స్వామి బోధను గ్రహించలేకపోవడం వంటివి ప్రధానంగా కనబడతాయి. మనం హ్యూమీగా లేకపోతే, దానికి కారణం మనమే!

ఈ 90వ జన్మదినోత్సవ సందర్భంలో మనం ముఖ్యంగా కొన్ని జాగ్రత్తలు, తీర్మానాలు తీసుకొనవలసి యున్నది. ఈనాటి సవాళ్ళు, పరిస్థితులు మనం ఎఱిగినవే! మనం కలసికట్టుగా, సమష్టిగా కృషి చేద్దాం. వ్యక్తిగానూ సంస్థగానూ ఎదగాలి. ఎవరికి వారు సమీక్షించుకోవాలి.

అత్యవసరమైనది మొట్టమొదటగా ఐకమత్యము. మన లోపాల్ని మనమే సవరించుకుంటేనే ఐకమత్యము సాధ్యమవుతుంది. అపవిత్రత తొలగిపోతే పవిత్రత అక్కడే ఉంటుంది. స్వామి ఈప్రకారం సెలవిచ్చారు:

“వీడు వాడను భేదంబు వీడి మీరు
ఐకమత్యంబు అన్నింట అధికపరచి
కలత విడనాడి శ్రేయంబు కాంచుమయ్య”

ఈనాడు స్వామి సశరీరంగా మనకు ఎదురుగా కనబడడం లేదు గనుక, మన మనసులు వెఱ్ఱెత్తి అటూ ఇటూ పరుగెత్తుతున్నాయి. ఈవిషయంలో స్వామి చేసిన హెచ్చరిక మనం మరువకూడదు:

“అల్పగురువుల చెంత చేరకు
స్వల్ప గుణముల చింత చేయకు
తలపులన్నియు నిలిపివేసిన
తనువుకెప్పుడు జన్మ లేదు”
“బుద్ధి నిలకడ లేని మనుజుడు
పొందజాలడు శాంతి సుఖములు
విషయ సుఖముల వెంట పరుగిడు
వెఱ్ఱి జీవికి ఎచట శాంతి!”

సిద్ధులతోనో, శక్తులతోనో మన గతాన్నిగూర్చి ఎవరూ మనకు చెప్పనక్కర్లేదు. సిద్ధులకు మనం ఆకర్షితులమైతే అంతకన్నా దురదృష్టం మరొకటి లేదు. స్వామి ఏమన్నారంటే...

“అష్ట సిద్ధుల సాధనెందులకు? అది
పట్టి భ్రమలతో కట్టివేయునుగా
దట్టమైన ఈ జీవితాటవిలో
పట్టి నామమే పట్ట పగలొ”

సాయినామమును పట్టుకుందాం. మన బుద్ధులను సరిచేసుకుందాం. సిద్ధుల జోలికి వద్దే వద్దు.

ధనం మనకు ఎప్పుడూ ప్రధానం కాదు. స్వామి ఎక్కడుంటే అక్కడే లక్ష్మి తాండవిస్తుంది. వారి పేరు చెప్పుకుని శ్రీమంతులైనవారే అనేకానేకులు. “ఏమి కావలసినా నన్ను అడగండి, అడుక్కోకండి” అన్నారు. సుదూర తీరాల్లో ఉన్నవారికి సహితం స్వామి అష్టైశ్వర్యాలు ప్రసాదించలేదా?! ఎందరెందరినో రక్షించలేదా?! బాబా సర్వవ్యాపి, సర్వశక్తిమంతులన్న సత్యం మన అనుభవానికి రాలేదా?! మనం ఎవరినీ యాచించనక్కర్లేదు. స్వామి పేరు చెప్పుకొని చందాలు వసూలుచేసేవారిని దరిచేరనియ్య నక్కర్లేదు. డబ్బు విషయం స్వామి నయానా భయానా చెప్పడం జరిగింది. కొందరు ఏ ప్రలోభాలకు లోబడి చందాలను ప్రోత్సహిస్తున్నారో అర్థం కావడం లేదు. ఏం చేస్తాం, కోతిలాంటి మనస్సు వేస్తున్న పిచ్చిగంతులవి.

“మనసొకచోట నిలువదాయె ఏమి పాపమో!
మర్కటమై తిరుగసాగె ఏమి శాపమో!
ఇది నాది, అది నాదను తాపత్రయమెక్కువాయె!
నిలకడ అన్నదే లేక నిధిపైన మనసాయె”

ఇంకా ఘాటుగా కూడా స్వామి చెప్పడం జరిగింది:

“వినండయా బోధ వినండయా
విని సత్యమార్గమున నడవండయా
రూపాయికోసమై లోపాయికారిగా
అడ్డమైన గడ్డి తింటారయా
గొప్పకు పోతారు గోవింద కొడతారు
దాబులు డంబాలు మానండయా
రంగ లింగాయంచు దొంగ మొక్కులు మొక్కి
పంగనామము ప్రజకు పెడతారయా
ఇతరులెరుగకున్న ఈశ్వరుండెరుగడా
తగిన ఫలము అనుభవిస్తారయా”

సాయి బోధను నెమరువేసుకుందాం. ఏం చేసినా బాబావారన్నట్లు, “ఇది స్వామికి సమృతమేనా?” అన్న ప్రశ్న వేసుకుంటే సరిపోతుంది.

“చెప్పే మాటలు పెడ చెవిన పెట్టి
తప్పులు చేయకు ఓ నరుడా!
అగ్నివంటి ఈ సత్యము కనుగొని
గొప్ప మార్గమున నడుపుమురా”

మరో మాట అన్నారు,

“మంచి మాట వినరు మనసిచ్చి చెప్పిన
చెడ్డ మాట ముందు చెవిన పడును
ఇట్టివారు నన్ను ఎఱుగంగ నేర్తురా!
ఎన్ని చదువులుండి ఏమి ఫలము!”

స్వామి పాదాలను గట్టిగా పట్టుకుందాం. అక్కర్లేని విషయాలు వదిలేద్దాం. అందుకే స్వామి అన్నారు,

“వదలవలసినదానిని వదలినంత
తెలియవలసినదానిని తెలిసినంత
చేరవలసినదానిని చేరినంత
కలుగు ఆనందమిదియని తెలుప వశమె”

“వదలవలయు నీ జగద్భావములను
తెలియవలయును నీ జీవ దివ్యతత్త్వ
మరగవలయు బ్రహ్మపదము
కలుగు ఆనందమిదియని తెలుప తరమె!”

మనము జన్మాంతర పుణ్యవిశేషంచేత బాబావారి అనుగ్రహంతో వారి పాదాలను ఆశ్రయించాము. అంతే! ఇక వెనుకకు తిరిగేది లేదు.

“నీ అదృష్టమున సాయి కృష్ణుడై
ఆ యఖిలేశుండగుపదురా
హాయిగ సత్యసాయి నాత్మలో
అరయుచు నిన్ను నీవే ఎరుగుమురా”

90వ జన్మదినోత్సవ సందర్భంగా, శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల స్వర్ణోత్సవ సందర్భంగా కృతనిశ్చయులమై, దీక్షాబద్ధ కంకణులమై ఏకోన్ముఖంగా సాయి మాట, సాయి బాట అనుసరిద్దాం. సాయి భక్తులందరం స్వామి అన్నట్లు సమత, సమగ్రత, సమైక్యత, సౌభ్రాతృత్వ భావనలతో కలసి మెలసి తిరుగుదాం, కలసి మెలసి పెరుగుదాం.

“భియో యోనః ప్రచోదయాత్” P

శిక్షణలో క్రమశిక్షణ ముఖ్యం

శా డా॥ బి.వి. పట్టాభిరామ్ ఆ

“స్వార్థస్వప్రయోజనాలను దూరం గావించుకున్నప్పుడే మన దేశం బాగుపడుతుంది. సమష్టి భావనను పెంచుకోవాలి. అప్పుడే మన ఆర్థిక పరిస్థితిలో, ఆధ్యాత్మిక పరిస్థితిలో బ్యాలన్స్ ఉంటుంది. జీవితమంతా ఒక బ్యాలన్స్ (సమతుల్యస్థితి) పైన ఆధారపడి ఉంటుంటాది. నడవడానికి బ్యాలన్స్ కావాలి. కూర్చోవడానికి బ్యాలన్స్ కావాలి. సైకిల్ తొక్కడానికి బ్యాలన్స్ కావాలి. కారు డ్రైవ్ చేయడానికి బ్యాలన్స్ కావాలి. యోచన చేయడానికి బ్యాలన్స్ కావాలి. జీవితమంతా ఒకవిధమైన బ్యాలన్స్పై ఆధారపడి ఉంది. ఇప్పుడు ఈ బ్యాలన్స్ తప్పిపోయింది. ఈ దేహమునందున్న శక్తిని సద్వినియోగపరచుకోవడానికి కృషి చేసినప్పుడే మనకు చక్కని బ్యాలన్స్ ఏర్పడుతుంది” అని భగవాన్ బాబా అన్నారు.

ఈ బ్యాలన్స్ను ఏర్పర్చుకోవడానికి బాబా అనేక మార్గాలను సూచించారు. వాటిలో ముఖ్యమైనది ‘డకార’ పంచకము. అనగా, ఇంగ్లీషు అక్షరం ‘డి’తో మొదలయ్యే పదాలు. ఇందులో మొట్టమొదటిది ‘డెడికేషన్’, అంటే ప్రపత్తి. రెండవది ‘డివోషన్’, అంటే భక్తి. మూడవది ‘డిసిప్లైన్’, అంటే నియమములు, క్రమశిక్షణ. నాల్గవది ‘డిస్క్రిమినేషన్’, అంటే విచారణ లేదా విచక్షణా జ్ఞానం. చివరిగా ‘డిటర్మినేషన్’, అంటే పట్టుదల, వజ్ర సంకల్పం. ఈ ఐదింటినీ సాధించినవారికి భగవత్ప్రేమను పొందే హక్కు, అధికారము ఉంటుంది.

‘డకార’ పంచకంలో మూడో నియమం ‘డిసిప్లైన్’. జీవితంలో చక్కని బ్యాలన్స్ నేర్చుకునేలాగ చేయగలదు. మదపుటేనుగును మావటివాడు తగినవిధంగా తర్ఫీదు

చేసి, అంకుశముతో అదిలించుచూ ఆడించువిధముగా, మానవుడు తన మనసుని క్రమశిక్షణ అనే అంకుశంతో నియంత్రిస్తూ క్రమబుద్ధి అలవాటు చేసుకుని అందరికీ ప్రీతిపాత్రుడవ్వాలి. దీనికి క్రమశిక్షణ చాలా అవసరం. పుట్టుకతో ఎవ్వరూ అన్నీ సద్బుద్ధులు లేదా దుర్బుద్ధులతో జన్మించరు. పెరిగిన వాతావరణం, బాల్యదశ అనుభవాలు, సమాజ తీరుతెన్నులు ఆ వ్యక్తిని సన్మార్గుడిగానో దుర్మార్గుడిగానో మార్చడం జరుగుతుంది. సన్మార్గంలో ఉన్నవారికి సమాజమే దేవాలయంగా గోచరిస్తుంది. తెలియక దుర్మార్గంలో ఉన్నవారికి, తమ బాధ్యతను గుర్తించక, గమ్యాన్ని చేరుకోలేక ఇబ్బంది పడుతున్నవారికి క్రమశిక్షణ దోహదపడుతుంది. ద్వేషము, అసూయ అనే కారుమేఘాలు చుట్టుముట్టినప్పుడు, నీవు నమ్ముకున్నవారు నీ దరికి చేరనప్పుడు “నీకు ఒక్క క్రమశిక్షణ మాత్రమే రక్ష” అని స్వామి పదేపదే ఉపదేశించడం మనకు తెలిసినదే!

క్రమశిక్షణే నీకు రక్షణ

క్రమశిక్షణ అంటే కేవలం భయ భక్తులతో మెలగడమే కాదు, సమాజంపట్ల మనకు గల ధర్మం పాటించాలి. కుటుంబంలో బాధ్యతలను మరువకూడదు. ఈ క్రమశిక్షణ ఐదు విధాలుగా ఉంటుంది. అవి -

1. వ్యక్తిగత క్రమశిక్షణ
2. కుటుంబ క్రమశిక్షణ
3. సామాజిక క్రమశిక్షణ
4. ఆర్థిక క్రమశిక్షణ
5. ఆధ్యాత్మిక క్రమశిక్షణ

వ్యక్తిగత క్రమశిక్షణ అనేది ఈ లోకములో ప్రతి జీవి తప్పక ఆచరించవలసిన ప్రక్రియ. “ఈ దేహము భగవంతుడిదే, అని అనుకున్నప్పుడు, దీనితో పాప కార్యములు ఏమాత్రము చేయకూడదు. నా ధనము, నా శక్తి భగవంతునివే అనుకున్నప్పుడు వాటిని దుర్వినియోగపరచుకొనక సత్ప్రవర్తనతో మెలగాలి” అని భగవాన్ బాబావారు అనేక పర్యాయములు భక్తులకు ప్రబోధించారు.

5

వ్యక్తిగత క్రమశిక్షణలో అతి ముఖ్యమైనది ‘సీలింగ్ ఆన్ డిజైన్స్’. అంటే, నీ కోరికలపై నియంత్రణ నీవే విధించుకోవాలి. దాంతోపాటు ఆహారం, ధనం, సమయం, శక్తులను వృథా కానివ్వకుండా, మంచిని చేస్తూ, మంచినే చూస్తూ, మంచిని తలంచుచూ, మంచిని పెంచాలి, అని భగవాన్ బాబా పదేపదే భక్తులకు ఉపదేశిస్తూంటారు. పాదచారికి సైకిల్ కావాలనే కోరిక, సైకిల్ ఉన్న వ్యక్తికి మోటార్ బైక్ కావాలనే కోరిక, మోటార్ బైక్ ఉన్న వ్యక్తికి కారు కావాలనే, కారున్నవాడికి పెద్ద కారు, ఆపైన తనకో కారు, కుటుంబానికి ఒక కారు.... ఇలా కోరికలు పెంచుకుంటూపోతే ఎలా? అలాగే ఉండటానికో ఇల్లు అని ప్రారంభమైన కోరికతో చివరకు ఎకరాలకి ఎకరాలు, అఖిరికి ఊళ్ళు కొంటున్నారు. కానీ, చివరకు మిగిలేది ఆరడుగుల భూమి అని తెలుసుకోలేకపోతున్నారు. అందుకే కోరికలను అదుపులో ఉంచుకోవటమే వ్యక్తిగత క్రమశిక్షణ.

కుటుంబ క్రమశిక్షణ

కుటుంబాల్లో రెండు రకాల కుటుంబాలుండేవి. మొదటిది ఉమ్మడి కుటుంబం, రెండవది న్యూక్లియర్ కుటుంబం. పూర్వం ఉమ్మడి కుటుంబాలు ప్రతిచోటా ఉండేవి. పాతికమంది కలిసి మెలిసి ఆడుతూ పాడుతూ సంతోషంగా ఉండేవారు. కోపాలు, తాపాలు లేకుండా సర్దుకుపోయేవారు. కాలక్రమేణా అవి కనుమరుగై చిన్న కుటుంబాలు వచ్చాయి. భార్య, భర్త, ఒకరిద్దరు పిల్లలు. అమ్మానాన్నలు ఎక్కడో గ్రామంలోనో లేదా వృద్ధాశ్రమాల్లో ఉంటున్నారు.

ఒక వృద్ధాశ్రమంలో చివరి దశలో ఉన్న తల్లిని చూడడానికి కొడుకు వెళ్ళాడట. తల్లి అతని తల నిమురుతూ, “నాయనా! నేను ఇక్కడ ఉన్నందుకు బాధపడను. నాకు ఇక్కడ అంతా బాగుంది. నీవు భార్యతో ప్రేమగా ఉండు. నాకు మాత్రం మూడు కోరికలున్నాయి. అవి తీర్చగలవా?” అని అడిగింది.

“తప్పకుండా అమ్మా, ఏమిటో చెప్పు” అన్నాడు.

“ఈ వృద్ధాశ్రమంలో రాత్రి మిగిలిన అన్నం వృథా అయిపోతూంది. దాన్ని ఫ్రిజ్‌లో పెట్టుకుంటే పొద్దున్నే తినవచ్చు. అలాగే ఫ్రిజ్‌లో నీళ్ళుంటే వేసవిలో చల్లటి నీళ్ళు త్రాగవచ్చు. కాబట్టి, ఒక రిఫ్రిజిరేటర్ కొనిపెట్టు” అంది.

“తప్పకుండా ఈరోజే కొంటాను. మిగతావేమిటి?”

“మాకు ఇక్కడ పెద్ద హాలుంది. ఎండాకాలం ఉక్కబోతగా ఉంటుంది. నాలుగు సీలింగు ఫ్యాన్లు వేయించు నాయనా! అలాగే చలికాలం వేన్నీళ్ళకు ఒక గీజర్ కావాలి” అని అడిగింది.

“తప్పకుండా అమ్మా, అన్నీ ఇస్తాను. కానీ ఇంతకాలం అడగని నువ్వు ఇవన్నీ చివరి దశలో అడుగుతున్నా వేమిటి?” అని అడిగాడు.

“ఏం లేదు బంగారు తండ్రీ! నువ్వు రేపు ఎలాగైనా ఇక్కడ చేరతావు కదా! అసలే నీవు చన్నీళ్ళు లేకపోతే తాగవు. ఫ్యాను లేకపోతే నిద్రపోవు. ఇక చలికాలం వచ్చిందంటే నువ్వు వేణ్ణీళ్ళు లేకుండా స్నానం చెయ్యలేవు. దీనికి డబ్బు నా పెన్న్‌లోంచి తీసుకో” అంది.

హతాశుడయ్యాడు ముద్దుల కుమారుడు.

సామాజిక క్రమశిక్షణ

“సమాజమనగా కంటికి కనిపించే నేల కాదు. సజీవమైన మానవ సమూహమే సమాజము. సమాజములో ఐకమత్యము అవసరం. ఐకమత్యంతో మానవుడు సాధించలేని కార్యంలేదు. సమాజం క్షేమంగా ఉన్నప్పుడే మనం క్షేమంగా ఉంటాం. ఈ సత్యాన్ని విద్యావంతులందరూ గుర్తించాలి” అని స్వామి అనేక సందర్భాలలో భక్తులకు సందేశమిచ్చారు. ఈనాడు నిజమైన సమాజసేవ చేసేవారు తక్కువయ్యి, ప్రదర్శనకొరకో, ప్రచారానికో చేసుకునేవారు ఎక్కువవుతున్నారు. ఇది సామాజిక నేరం అవుతుంది. అటువంటి పద్ధతులు విడనాడి, భగవంతుడిని నమ్మేవారంతా దరిద్ర నారాయణులకు, నలుగురికి

పనికొచ్చే సేవలందించాలి. అది ఆర్థికమే కానవసరం లేదు; విద్య, వైద్య, ఉద్యోగ రంగాలలో సేవలందించి తరించాలి.

ఆర్థిక క్రమశిక్షణ

‘సీలింగ్ ఆన్ డిజైర్స్’ ప్రక్రియలో బాబా ‘డోన్స్ వేస్ట్ మనీ’ అని సెలవిచ్చారు. ‘మిస్ యూస్ ఆఫ్ మనీ ఈజ్ ఈవిల్’ అనికూడా హెచ్చరించారు. సత్కార్యములు చేయండి. శక్తిహీనులకు దానము చేయండి. అవసరానికి మించినది కాకుండా ఆపదలో ఉన్నవారిని ఆర్థికంగా అదుకొమ్మని బాబా చెప్పారు. బాబా జీవితంలో అటువంటి సహాయాలు చేసిన దాఖలాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. బాబా చేసిన ఆ సహాయమే ప్రసాదంగా, ఆ పలుకులే పెట్టుబడిగా వ్యాపారం ప్రారంభించి ఈనాడు మూడు పువ్వులు ఆరు కాయలుగా వ్యాపారాభివృద్ధి గావించుకుని ఎందరికో నీడనిస్తున్నవారెందరో ఉన్నారు.

“సత్యసాయి పేరుతో ఎవరైనా ధనాన్ని వసూలు చేస్తే, అది సత్యసాయికి సంబంధించినది కాదనే సత్యాన్ని మీరు గుర్తించాలి. నేను ఆశించను, ఆశించలేదు, ఆశించబోను” అని స్పష్టంగా బాబా తెలిపారు. బాబా ఇవ్వటమేకాని ఆశించటం జరగలేదు. ఇది భక్తులు సదా గుర్తుంచుకోవాలి.

ఆధ్యాత్మిక క్రమశిక్షణ

ఒకానొక సమయంలో కుంతీదేవి తనకు జీవితమంతా కష్టాలే ప్రసాదించమని కృష్ణుడిని ప్రార్థించిందట. “కృష్ణా, కష్టాల్లోనే నిన్ను స్మరించడానికి వీలవుతుంది. కాబట్టి, కష్టములైనా అనుభవించడానికి నేను సిద్ధమే” అని వేడుకుందట.

ఆధ్యాత్మిక క్రమశిక్షణ అంటే భజనలు, ప్రార్థనలు, సత్సంగాలు మాత్రమే కాదు. ప్రతి ఒక్కరు ప్రశాంతి నిలయవాసుల్లాగ ఉండాలి. అక్కడ కృష్ణాష్టమి ఎంత ఉత్సాహంగా జరుపుతారో క్రిష్ణమస్ అలాగే ఉంటుంది. అన్ని మతాల పండుగలు అక్కడివారికి సమ్మతమే. అది స్వామి మతం. P

బాలవికాస్ ఆశయాలు

బి డా॥ లావణ్య సరస్వతి ఆ

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారికి 90వ జన్మదిన వేడుకలలో కానుకగా ఏమిద్దాం? స్వామి సంకల్పించిన సద్గుణవంతులైన బాలవికాస్ బాలబాలికలను కానుకగా ఇద్దామా?

“సంస్కారమే లేని చదువెంత ఉండినా
కలిగించునే మీకిల గౌరవంబు!
నీతియే లేకున్న తెలివితేటలు ఉన్న
విలువను ఇచ్చునా ఇలను మీకు!
హద్దులు మీరిన అధికారబలమున్న
కలుగునే యిలలోన ఘనత మీకు!
ధర్మమార్గము వీడి ధర్మంబు బోధింప
మర్యాదనిత్తురే మహిని మీకు!
ఇంకనైనను ఈ సత్యమెరిగి మీరు
భరతపుత్రులమని పేరు బడయరయ్య
ఇంతకన్నను వేరెద్ది ఎఱుక పఱుతు
సాధు సద్గుణ గుణ్యులౌ సభ్యులార!”

స్వామి ఈ పద్యంలో చెప్పినట్లు సకల సద్గుణములను నేర్పడానికి బాలవికాస్ను సంకల్పించారు. బాలవికాస్ గురువులు ఆచరించి బోధించవలసినవారు. కనుక ఈ సద్గుణములను ముందుగా వారు అభివృద్ధి చేసుకోవలసి ఉంటుంది.

మొదటిది సంస్కారము. సంస్కారము ఒక్క రోజులో వచ్చేది కాదు. పూర్వజన్మ సంస్కారము పుట్టుకతో వెంటవస్తుంది. జన్మతః తల్లిదండ్రులనుండి కొంత సంస్కారము లభిస్తుంది. మరికొంత పరిసరాల పరిశీలన నుంచి, ఇంకా కొంత స్నేహితుల సాంగత్యంనుంచి, బాల్యదశనుండి ఏర్పడి క్రమక్రమంగా అభివృద్ధి అయ్యేదే సంస్కారము. బాలవికాస్ తరగతిలో గురువుల సాన్నిహిత్యం, తోటి పిల్లల సాహచర్యంవల్ల, సత్సాంగత్యం

వల్ల పిల్లల మనసుకి మంచి ఆలోచనలు కలిగే అవకాశం ఉంటుంది.

రెండవది నీతి. సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమ అహింసల గురించి స్వామి బోధలను, స్వామి చెప్పిన చిన్నకథలను, నాటికలను బోధించడంద్వారా నీతి నియమాలు, న్యాయం వంటి విలువలను అభివృద్ధిపరచుకుంటారు.

తరువాత స్వామి చెప్పిన ‘హద్దు’ను క్రమశిక్షణ నేర్చుకోవడంద్వారా తెలుసుకుంటారు. స్కూలులో, ఇంట్లో క్రమశిక్షణగురించి వింటుంటారు. కనుక పెద్దలను గౌరవించడం, తల్లిదండ్రులను పూజించడం లాంటి సత్ప్రవర్తనతో పిల్లలు తమ హద్దులను సులభంగా అర్థం చేసుకోగలరు.

బాలవికాస్లో ‘కేరింగ్ అండ్ షేరింగ్’ గురించి తెలియజేస్తారు. అంటే, ఆచరణలో సేవాకార్యక్రమాల పరిచయం ద్వారా ఇతరుల కష్టసుఖాలను తెలుసుకోవడం, తమ దగ్గర ఉన్నదానిని ఇతరులతో పంచుకోవడం. సేవచేయడానికి తమ దగ్గర దాదాపు ఉండనక్కరలేదని ఆ చిన్నపిల్లలకు పెద్దలు తెలియజేయాలి. సహాయం యొక్క గొప్పదనాన్ని, సేవయొక్క ఔన్నత్యాన్ని తెలుసుకుంటారు పిల్లలు. దానధర్మాలలాగానే సేవకూడా ఉన్నతమైనదని గురువులు బోధించాలి.

బాలవికాస్ ధ్యేయం బాలబాలికల మనోవికాసమే. మానసిక పరివర్తనద్వారా పిల్లలలో మానసిక వికాసాన్ని కలిగించడానికి బాలవికాస్ కృషిచేస్తుంది.

పశుత్వంనుంచి మానవత్వానికి, మానవత్వంనుంచి మాధవత్వానికి ఎదిగిపోవడం మానవజన్మ లక్ష్యం అని స్వామి చెప్తుంటారు.

స్వామి ఆదర్శాలకు తగినట్లు పిల్లలు తయారుకావాలి. స్వామి ఆశయాలను ఆచరణలో పెట్టే పిల్లలు కావాలి. స్వామి అనందంలో లీనంకాగల పిల్లలు కావాలి.

ఇలాంటివారు సమాజ స్థాపకులైతే, దేశానికి, ప్రపంచానికి మార్గదర్శకులై విశ్వశాంతి స్థాపన చేయగలరని స్వామి ఉద్దేశ్యం. ఈ మూడు రకాల పిల్లలను తయారుచేయటం బాలవికాస్ ధ్యేయం.

మనకు ఆదర్శపురుషుడు, ఆరాధ్య దైవం, ఆచరణకు లక్ష్యం, గమ్యం సాయి పరమాత్ముడే. మాధవత్వానికి మార్గాన్ని చూపేది, నడిపేది, చేర్పించేది, చేరదీసేది అన్నీ ఆ సాయి పరమాత్ముడే. నమ్మినవారికి అన్నీ ఆ స్వామియే. ఆ సాయి పరమాత్ముడే అందరికీ ఆ మార్గంలో నడిచే శక్తి ఇస్తారు.

స్వామి మనకు ఇచ్చిన అభయాన్ని మరొక్కమారు గుర్తుచేసుకుందాం:

“అఖిల మానవులకు ఆనందమొనగూర్చి
రక్షించుచుండుటే దీక్ష నాకు
సన్మార్గమును వీడి చరియించువారిని
చేపట్టి కాపాడుటే వ్రతము నాకు

నియమ నిష్ఠలతోడ నను గొల్చువారిని
కాపాడుచుండుటే ఘనత నాకు
మంచి చెడ్డలు కూడ మనసులో సమముగా
భావించుచుండుటే భక్తి నాకు.....”

అన్నారు స్వామి. కనుక, అందరినీ కాపాడే స్వామి మన అండనున్నారన్న ధైర్యంతో ముందుకు సాగుదాం.

దీక్షాకంకణధారులమై ముందుకు నడుద్దాం.
నడిపించమని స్వామిని వేడుదాం...

భావిభారత పౌరులైన బాలవికాస్ బాలబాలికలను
నడిపిద్దాం...

“నీతి నియమాలు నరునకు ఖ్యాతి గూర్చు
బాల్యదశయందె యియ్యవి పట్టుబడును
ఇట్టిరీతులు తెలుపు సుహృదయ జనుల
గురువులుగ నేడు మీరొనగూర్చరయ్య” P

అవతార లక్ష్మము - హృదయ పరివర్తన

శ్రీ గరిమెళ్ళ కృష్ణమూర్తి శ్రీ

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు తమ అవతారోద్యమంలో భాగంగా ప్రపంచవ్యాప్తమైన ఒక పరివర్తనా కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించారు. మానవుడు తన విద్యను, తెలివితేటలను, శక్తిని సాధ్యమైనంతవరకు మానవజాతియొక్క సేవకు వినియోగించాలని స్వామి ఉద్ఘోషించారు. గత అవతారములవలె తనది దుష్టశిక్షణా కార్యక్రమం కాదని వెల్లడిస్తూ భగవాన్ ఒక సందర్భంలో ఈవిధంగా తెలియజేశారు:

“ఈ అవతారములో దుష్టులను సంహరించడం కాక, వారి మనస్సులను మార్చి, వారిని సన్మార్గములో ప్రవేశపెట్టడం జరుగుతుంది. మూర్ఖత్వము, దుష్ట ప్రవృత్తి ఈనాడు ప్రతి ఒక్కరి హృదయములోను గూడుకట్టుకుని ఉన్నాయి. అందువలన ప్రతి ఒక్కరిని సంస్కరించవలసి యున్నది. ప్రతి ఒక్కరు సన్మార్గములో నడిచేటట్లు బోధించి, వారిని ఆ మార్గములో నడిపించ వలసిన అవసరమున్నది. మానవజాతిని సన్మార్గములో నడుపుమని హెచ్చరించడానికి, వారికి మార్గదర్శకత్వమును నెరవేర్చడానికి, వెలుగు బాటను చూపడానికి, వారిపై ప్రేమకాంతిని ప్రసరింపజేయడానికి ఈ అవతారము వచ్చింది. నేను మానవరూపముతో మానవాతీతమైన శక్తులతో, జ్ఞానముతో అవతరించాను. మానవ జాతి మొత్తమును ఉద్ధరించడానికి అవతరించిన ఈ అవతార పురుషునికి సాధకునిగురించి, అతడు చేరవలసిన గమ్యమును గురించి పూర్తిగా తెలుసు.”

1983వ సం॥లో ఇటలీ దేశములోని రోమ్ నగరంలో జరిగిన శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల అంతర్జాతీయ

సమ్మేళనమునకు తమ దివ్య సందేశమును పంపుతూ భగవాన్ ఈవిధంగా ఉద్ఘాటించారు:

“అవతార పురుషుల సంకల్పమునకు తిరుగు లేదు. వారు సంకల్పించినది నెరవేరి తీరవలసిందే! వారి ప్రణాళిక అమలు జరిగి తీరవలసిందే! మానవజాతి చరిత్రలో అసత్యము పరాజయము పొంది, సత్యమునకు విజయము చేకూరి, ధర్మము రాజ్యమేలుతూ, సచ్చీలము వలన శక్తి పెంపొందే సువర్ణాధ్యాయమును లిఖించడానికి నేను అవతరించాను. అది జరిగిననాడు కేవల విషయ పరిజ్ఞానము, పరిశోధనా నైపుణ్యము మరియు ధనమునకు విలువ తగ్గి విజ్ఞాన, సుజ్ఞాన, ప్రజ్ఞానములకు పట్టము కట్టడం జరుగుతుంది.”

ఈనాడు ప్రపంచము ఎదుర్కొంటున్న అనేక సమస్యలకు భగవాన్ బాబావారు సూచించే పరిష్కారము చాలా మౌలికమైనది మరియు ఆచరణయోగ్యమైనదీను. నిజానికి ప్రపంచ సంక్షేమానికి మార్గం, వ్యక్తియొక్క పరివర్తనేనని భగవాన్ బాబా నొక్కి వక్కాణిస్తారు. వారి మాటల్లో చెప్పాలంటే....

“హృదయంలో ధర్మచింతన ఉంటే
శీలంలో సౌందర్యం ఉట్టిపడుతుంది;
శీలంలో సౌందర్యం ప్రతిఫలిస్తే
గృహంలో సామరస్యం నిండియుంటుంది;
గృహంలో సామరస్యం ఉంటే
దేశంలో క్రమశిక్షణ నెలకొంటుంది;
దేశంలో క్రమశిక్షణ ఉంటే
ప్రపంచంలో శాంతి నెలకొంటుంది.”

అధర్మవర్తనులైన మానవులు సమాజంలో అలజడిని, అశాంతిని సృష్టిస్తారు. అందువలన మానవుని హృదయంలో ధర్మచింతన సుస్థిరంగా నెలకొల్పడమే భగవాన్ దీక్ష. ‘భగవద్విశ్వాసములేని మానవ సమాజము మృగములు సంచరించే అరణ్యముగా మారిపోతుంది’ అని హెచ్చరించారు, భగవాన్. మానవుడు ఆధ్యాత్మికంగా పరివర్తన చెందినప్పుడే సమాజములో ధర్మప్రవృత్తి అభివృద్ధి చెందుతుంది. నిజానికి, అవతార పురుషులైన భగవాన్ బాబావారు మానవులలో హృదయ పరివర్తన తీసికొనివచ్చి యావత్ మానవజాతిని సంస్కరించే అవతారోద్యమమును తమ బాల్యములోనే, తమ అవతరణకు, కార్యక్రమానికి కేంద్రస్థానముగా ఎంచుకున్న పుట్టపర్తి గ్రామంలోనే ప్రారంభించారు. నాటినుండి నేటివరకు ఈ కార్యక్రమం నిర్విరామంగా, నిరాటంకంగా కొనసాగుతూ ఒక ప్రపంచవ్యాప్త ఉద్యమంగా రూపుదిద్దుకుంది.

ఈనాడు రాక్షస ప్రవృత్తి ప్రపంచమంతటా వ్యాపించి యున్నది. అందునా శాస్త్ర విజ్ఞానము పెరిగేకొలది ప్రపంచ దేశాలపై ఆధిపత్యం వహించాలని; రాజకీయంగా, ఆర్థికంగా ప్రపంచముపై పట్టుసాధించాలని ప్రజలలో, దేశాలలో పట్టుదల పెరిగింది. ఇందుకొరకు లక్ష్యసాధనే ప్రధానముకాని, అందుకొరకు అవలంబించే మార్గము అంత ప్రధానము కాదనే ఒక వాదన ప్రబలిపోయింది. ఫలితంగా మనిషిలో విలువలకు తిలోదకాలిచ్చి స్వార్థ, స్వప్రయోజనాలను ఏవిధంగానైనా సాధించుకోవాలనే తపన పెరిగిపోయింది. “అందువలన ఈ అవతారములో మానవులయొక్క శీలము, దృక్పథము మరియు ప్రవర్తనలలో మార్పును తీసికొనివచ్చి తద్వారా వారిలో క్రమశిక్షణను తీసికొని రావలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉన్నది” అని స్వామి చెప్తారు. అందుకొరకే భగవాన్ సత్య, ధర్మ, శాంతి ప్రేమ, అహింసలద్వారా మానవజాతి యొక్క సామాజిక, నైతిక, ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధిని సాధించే తమ అవతారోద్యమమును చేపట్టారు. తద్వారా ప్రపంచ వ్యాప్తంగా మానవ హృదయాలలో పరివర్తన తీసికొనివచ్చే విశ్వజనీనమైన దివ్య ఉద్యమాన్ని కొనసాగిస్తున్నారు.

ఈవిధంగా పరివర్తన చెందినవారిలో నేరచరిత్రలు ఉండవచ్చు; కంపూటరు ఇంజినీర్లు, పరిపాలనా నిర్వహణా నిపుణులు, గృహిణులు, రాజకీయవేత్తలు, సమాజసేవకులు, కళాకారులు, క్రీడాకారులు, సంగీత విద్వాంసులు మొదలైన ఎన్నోరకాలవారు ఉండవచ్చు. అతి సామాన్యమైన వ్యక్తులకూడా ఉండవచ్చు. వారెవరైనా, ఏ దేశానికి చెందినా, వారి గత చరిత్ర ఎటువంటిదైనా, భగవాన్ బాబావారి దివ్య ప్రభావము వారిపై పడినవెంటనే వారి జీవితాలు ఊహించలేనంతగా మారిపోయి స్వామి అవతార కార్యక్రమంలో వారు గొప్ప ఉపకరణములుగా రూపుదిద్దుకొని క్రియాశీలక పాత్ర పోషిస్తున్నారు. వారి వ్యక్తిగత జీవితాలలో అద్భుతమైన మార్పు రావడమేగాక, వారు సమాజానికి గొప్ప సేవచేసే ఆదర్శమూర్తులుగా రూపొందుతున్నారు.

నిజానికి, మానవులు ప్రపంచంలో ఏ మూల ఉన్నా, ఏ జాతికి చెందినా, ఏ మతము ననుసరించేవారైనా, ఏ భాష మాట్లాడేవారైనా మానవజాతి మొత్తమును సంస్కరించి వారిలో పరివర్తన తీసుకొనివచ్చి వారిని ఉత్తములైన మానవులుగా తీర్చిదిద్దడమే భగవాన్ బాబావారి అవతారోద్యమం. ఈ విషయాన్నే స్వామి ఒక సందర్భంలో ఈవిధంగా ఉద్ఘాటించారు:

“మానవజాతి మొత్తం నా కుటుంబమే! ఆత్మ సంబంధముచేత అందరూ నావారే! సత్యము, ప్రేమలద్వారా మానవజాతియొక్క ఆధ్యాత్మిక పునరుద్ధరణయే నేను తలపెట్టిన కార్యము. మీరు నావైపు ఒక్క అడుగు వేస్తే నేను మీవైపు పది అడుగులు వేస్తాను. పశ్చాత్తాపముతో మీరు ఒక్క కన్నీటి బొట్టు విడవండి, నేను మీయొక్క నూరు కన్నీటి బొట్లను తుడిచివేస్తాను. మీరు ఏరకంగా దేహం విడిచిపెడతారనేదానినిబట్టి మీ మరుజన్మ నిర్ణయింపబడి ఉంటుంది. పుట్టడం గిట్టడానికే అని సాధారణంగా అందరూ అనుకుంటారు. ఇది సరికాదు. మీకు పునర్జన్మ లేకుండా ఉండటానికే ఇప్పుడు మీరు జన్మించారు. ఇది నిజం!” P

సనాతనం - నూతనం

డా. పి.పి.ఎస్. శర్మ

సృష్టిలో ఎవట చూచినా నిత్యత్వం (సనాతనత్వం) మరియు నూతనత్వం అనే రెండు సమ్మిళిత తత్వాలు నిరంతరంగా సాగుచునేయున్నవి. సృష్టి అనేది సనాతనం, కానీ సృష్టించబడిన జీవజాలమంతా నిత్య నూతనత్వంలో సాగుచున్నవి. ఉదాహరణకు, భూమి సనాతనమైతే అందలి జీవరాశులు నిత్యనూతనములు. ప్రాణము సనాతనమైతే దేహములు నిత్యనూతనములు. ఒక వృక్షము సనాతనమైతే, అందు రోజువారీగా వికసించే పుష్పములు నిత్యనూతనములు. మనసు సనాతనము, అందలి సంకల్పములు నిత్యనూతనములు. ఇది ప్రకృతియొక్క

సనాతన ధర్మము. మన సంకల్పాలను సాధనద్వారా తామసిక, రాజసిక, మార్గాలనుంచి మరల్చి సాత్విక మార్గంలో ప్రవేశపెట్టాలి అంటారు భగవాన్ బాబా.

మనస్సనే వృక్షమునందు సాత్విక, రాజసిక, తామసిక రూపాల్లో మూడురకాల సంకల్ప పుష్పాలు జనిస్తుంటాయి. మానవుడు బుద్ధిబలంతో వీటిలోనుంచి సాత్విక పుష్పాలను మాత్రం ఏరుకొని, భక్తియనే దండగా గ్రుచ్చి, శ్రద్ధా పూర్వకంగా భగవంతునికి అర్పించుకొనే సంస్కారమును అభివృద్ధిచేసుకోవాలి. సాత్విక పుష్పాలనేకంగా ఉన్నాకూడ, ఈ దండలోని పుష్పాలకు మాత్రమే ప్రత్యేకమైన సార్థకత లభించుచున్నది. ఇట్టి సాత్విక సంస్కారమును ప్రజల్లో అభివృద్ధికావించుటకే అవతారులు, మహాపురుషులు జన్మించుచున్నారు.

ఒక సందర్భంలో సీతాదేవి హనుమంతునితో ఇలా అన్నది, “శ్రీరాముడు నిర్గుణ పరబ్రహ్మముయొక్క ప్రతీక, నేను ప్రకృతియొక్క ప్రతీకను. ఆ నిర్గుణ బ్రహ్మమును ఆధారం చేసుకొని ఈ రామావతార కార్యాలన్నిటినీ నేనే కొనసాగిస్తున్నాను.” పరమ పురుషుడు పరోక్షంగాను, ప్రకృతి ప్రత్యక్షంగాను ఉండుట సాధారణ స్థితి. కానీ అవతార కాలమందు పురుషుడు ప్రత్యక్షంగాను, ప్రకృతి పరోక్షంగాను భాసిస్తూ అవతార కార్యక్రమములు కొనసాగుచుండునని సీతామాత వాక్యములద్వారా తెలియుచున్నది. అందువల్లనే అవతారము కావించే పనులన్నీ మహిమాన్వితంగా గోచరించుచున్నవి.

పురాణాది గ్రంథాల్లో వర్ణించిన విషయాలన్నీ సత్యమా? కాదా? అనే ప్రశ్న సరిగాదు. ప్రకృతి-పురుషుడు, జీవాత్మ-పరమాత్మల విచారణే వీటియొక్క ముఖ్య లక్షణముగా మనం గ్రహించాలి. జీవునకు పరమాత్మయొక్క అనుగ్రహంవల్లనే సార్థకత చేకూరునని,

ప్రకృతి ఇందుకు దోహదము చేయునని పురాణాలు చాటుచున్నవి.

తీవ్రమైన ఆధ్యాత్మిక తృప్తి కలిగిన 'ఉల్బు మెస్సింగ్' అనే వ్యక్తియొక్క వృత్తాంతమును భగవాన్ బాబావారు ఒక సందర్భంలో విశదీకరించారు. ఈతడు పసిబాలుడుగా ఉన్నప్పుడు అసామాన్యమైన మనోవృత్తితో ఉండేవాడు. అట్టి స్థితిలో ఒక పుణ్యపురుషుని ఆదేశంవల్ల అతనిలో ఒక చైతన్యం కల్గి ఊరట లభించింది. కౌమార స్థితిలో అతడు ఇల్లు విడిచి దేశదేశాలు తిరిగి, భారత దేశం చేరుకున్నాడు. పూర్వజన్మ సుకృతంవలన బాల సత్యసాయి దర్శనం లభించగా ఆనంద సాగరంలో లీనమైపోయాడు.

తర్కించగా ఇందలి సారాంశము ఎంతో గంభీరంగా భాసిస్తున్నది. ఆధ్యాత్మిక తృప్తితో ఆరాటంగా చరించే వారెవరైనా కూడ అవతార పురుషుని దర్శన భాగ్యం చేత శాంత మనస్సులగుటే కాకుండా లక్ష్య సిద్ధిని, ధన్యతను గాంచి దివ్యానంద స్థితిని చేరుకోగలరు.

'ధర్మము' విషయంలోకూడ మనకు సనాతన ధర్మము, వ్యావహారిక ధర్మము అని రెండు తెరగులు కానవచ్చును. సనాతన ధర్మములో ఎన్నడూ ఎట్టి మార్పులూ ఉండవు. వ్యావహారిక ధర్మములు అనేకం. వాటిలో స్థాయి భేదములుకూడ కానవచ్చును. ధర్మమునుగూర్చి మానవునిలో ఎన్ని ఊహలు, అపోహలు గలవో మహాభారతము అనేక కోణాల్లో అనేక కథలుగా తెలియజేసినది.

భారత రామాయణాది గ్రంథాలద్వారా, సత్య గుణోపేతులైన ఉత్తముల భావనలు సార్వజనీనంగా ఉంటాయని, అందువల్లనే భగవంతుడు ఎల్లప్పుడూ వారి పక్షం వహిస్తూంటాడని విదితమే. అయితే, సాత్వికుల భావాలన్నీ దోషరహితంగా ఉంటాయని చెప్ప శక్యము కాదు. అందువల్లనే, 'సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం ప్రజ...' అని శ్రీకృష్ణ భగవానుడు అత్యంత దయాపూర్వకమైన భక్తవత్సలతతో వక్కాణించాడు.

స్వధర్మాలు, సామాజిక ధర్మాలు, కాలోచిత ధర్మాలు సమస్తమూ ఆత్మోద్ధరణకొరకు, సంఘశ్రేయస్సు నిమిత్తం

ఏర్పర్చబడినవి; అంతేకాని ఇతరుల తప్పొప్పులను ఎన్నుట కొరకు కాదు. ఇక అవతార పురుషులను, మహాత్ముల యొక్క ధార్మికతను, వారి ఆగమ నిష్ఠామణాలనుగూర్చి విమర్శించే ప్రబుద్ధులను ఏమని వర్ణించాలి?! Judge Not, Lest Ye Be Judged అన్నాడు జీసస్. దీని ఆంతర్యం న్యాయస్థానాలన్నిటినీ మూసివేయాలని కాదు. తన తప్పొప్పులను తాను తెలుసుకోలేని వ్యక్తి ఇతరులను గూర్చి ఏవిధంగా నిర్ణయించగలడు! ఇక మహాపురుషుల ఆంతర్యాలను ఎలా తెలుసుకోగలడు! "ఒక వ్రేలు ఎదుటివానివైపు చూపినపుడు మూడు వ్రేళ్ళు నీలోని లోపాలను చూపిస్తాయి" అంటారు భగవాన్. అత్యంత విలువైన ఈ జీవిత కాలంలో కనీసం నాల్గింట మూడు వంతులు ఆత్మపరిశీలనలో గడుపుటే ఉత్తముల లక్షణంగా భగవాన్ బోధించారు.

అందువలన రజో తమో గుణాలను ప్రయత్నంతో అధిగమించి సత్వగుణమును పోషించే సంస్కారమును అలవరచుకోవాలి. ఎందుకనగా, సత్వగుణఫలమే మధురమైనది. అదే భగవంతునికి ప్రీతికరము. ఇట్టి సత్వగుణ ఫలమును భగవదర్పితం కావించినపుడు వ్యక్తికీ సమాజమునకుకూడ మహిమోపేతమైన మేలు కల్గును అని భగవాన్ సందేశం.

మనసులో జనించే సంకల్పాలను మనసుయొక్క శక్తితోనే క్రమబద్ధీకరించుకోవాలి. ప్రకృతిమాత అనుగ్రహంతోనే ప్రాకృతమైన గుణాలను త్యాగం చేయుట సాధ్యమగును. పరమాత్మయొక్క శాశ్వతత్వమును, శుద్ధ చైతన్యమును చేరుకోవాలంటే, ప్రకృతి సంబంధమైన విషయాలను త్యాగము చేయవలసియున్నది. 'త్యాగే నైకే అమృతత్వమానసుః' అని వేదవాక్కు.

అవతార పురుషునికి సమకాలీనులైన మానవులెంతో అదృష్టవంతులు. ఈ కాలంలో మానవుడు సత్కార్యము కొరకు ఏ కొద్ది ప్రయత్నము కావించినా కూడా, అవతార శక్తి ప్రభావంతో శతాధికంగా ఫలసిద్ధి లభించును. ఇక ఆ అవతార పురుషునిపై పూర్తి నమ్మకముంచి, వారి అడుగు జాడల్లో నడచినవారి జన్మలు ధన్యాతిధన్యములు. P

మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి

(ధారావాహిక - 53వ భాగం)

బి.వి. రమణరావు

మాంత్రిక వైద్యునిలో పరిణామం

లండన్‌లో 20 సంవత్సరాలుగా కంటి వైద్య నిపుణుడుగా కీర్తి గడించిన డా॥ ఉపాధ్యాయకు బాబాయెడల అచంచల భక్తి విశ్వాసాలున్నాయి. తరచు లండన్‌నుండి కనీసం 15 మంది వివిధ శాఖలలో నిపుణులైన వైద్యులతో, పరికరాలను, మందులను వెంటబెట్టుకుని ఇండియా వచ్చి బాబాను దర్శించి, వారి ఆజ్ఞ ఆశీస్సులు పొంది, ప్రపంచంలో ఎటువంటి మారుమూల ప్రదేశానికైనా వెళ్ళి మెడికల్ కేంప్ ఏర్పాటుచేసి, కనీసం వారం రోజులపాటు పేద ప్రజలకు సేవ చెయ్యటం ఆయనకు పరిపాటి. అతడు ఎక్కడ క్యాంపు నిర్వహించినా బాబా, “నేనెప్పుడూ నీ వెంటనే ఉంటాను” అంటూ ఉంటారు. డా॥ ఉపాధ్యాయ అనుభవాలు కొన్నింటిని తెలుసుకుందాం:

1986లో స్వామి ఆదేశానుసారం ఆఫ్రికాలోని ‘ఘనా’ దేశంలో కొన్ని పల్లెలలో వైద్యశిబిరం ఏర్పాటు చేయటానికి ఘనా దేశానికి ముఖ్య పట్టణమైన ‘ఆక్రా’ చేరేరు.

ఒక గ్రామానికి చెందిన 15 సంవత్సరముల వయస్సున్న ఒక బాలుడు తీవ్రమైన ‘మెనింజైటిస్’ వ్యాధితో మృత్యువుతో పోరాడుతున్నాడని తెలిసి హాస్పిటల్‌కు వెళితే, అంతకుముందే ఆ గ్రామంలో పెత్తనం చెలాయిస్తున్న ఒక మాంత్రిక వైద్యుడు ఆ బాలుణ్ణి, డాక్టర్ల మాట వినకుండా తన గ్రామానికి తీసుకుపోయేడని తెలిసింది. ఎలాగైనా ఆ బాలుణ్ణి చూసి, ఆ గ్రామంలోనే వైద్యశిబిరం ఏర్పాటు చేయాలన్న పట్టుదలతో డా॥ ఉపాధ్యాయ ఆ గ్రామానికి వ్యాన్‌లో బయల్దేరి వెళ్ళేడు.

6

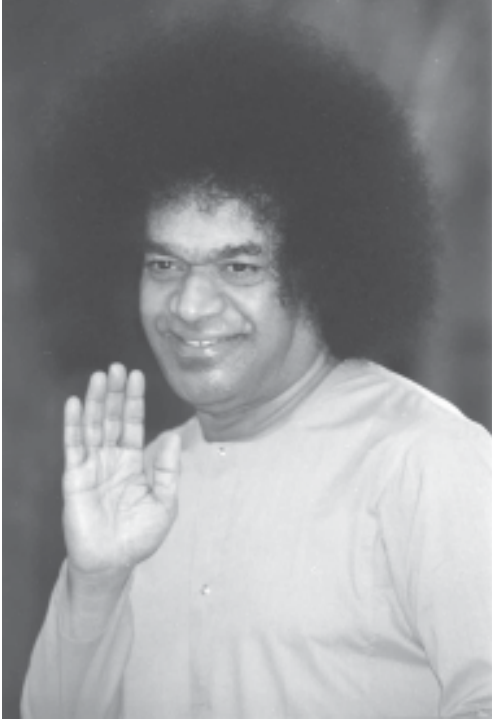
ఆ గ్రామ శివార్లలో చేతుల్లో బల్లెములు పట్టుకొని, ఈ వైద్యబృందం ఆ గ్రామానికి రావడాన్ని నిరోధించటానికి ఆటవికులు అక్కడ ఆ వ్యాన్‌ను ఆపేసేరు. వారిలో ఒకతను మాంత్రిక వైద్యుడు.

“మీరు మా గ్రామానికి రానక్కర్లేదు, మీ వైద్యం మాకు అక్కర్లేదు, వెనక్కి వెళ్లండి” అని ఆ మాంత్రిక వైద్యుడు అడ్డుపడ్డాడు.

“పోనీ, మేము వైద్యం చెయ్యం. మీరు హాస్పిటల్ నుంచి తీసుకువచ్చిన ఆ బాలుణ్ణి ఒకసారి చూస్తాను” అన్నాడు ఉపాధ్యాయ అనునయంగా.

“సరే, అలా అయితే ఈ వ్యాన్, ఈ డాక్టర్ల బృందం, పరికరాలు, మందులు అన్నీ ఇక్కడే ఉండనీ. నువ్వు మాత్రం మా వెంట వచ్చి ఆ పిల్లవాణ్ణి చూడు” అన్నాడు మాంత్రికుడు.

సరేనని, మరొక డాక్టర్‌ని వెంటపెట్టుకుని వాళ్ళ అనుమతితో వాళ్ళని అనుసరించగా సుమారు 200 మీటర్ల దూరంలో ఉన్న ఒక గుడిసెలో ఆ బాలుడు నేలమీద నిస్త్రాణగా పడుకుని ఉండటం చూశారు. వాళ్ళిద్దరూ పరీక్ష చేసి మెనింజైటిస్ అని నిర్ధారణ చేశారు. ఆ పిల్లవాడి తలకింద చెయ్యి పెట్టి పైకెత్తి పరీక్ష చేస్తున్నప్పుడు ఉపాధ్యాయ జేబులోనుండి ఏదో క్రిందపడింది. ఏమిటా అని చూస్తే, అది భగవాన్ బాబావారి కార్డు సైజు ఫోటో! దానితో భగవానుని తల్చుకుని, వెంటనే తన జేబులో ఉన్న విభూతి పొట్లం తీసి విప్పి కొంచెం విభూతి ఆ పిల్లవాడి ముఖంమీద పెట్టేడు. అదేమిటని కోపంగా అడిగేడు ఆ మాంత్రికుడు.

“ఇది మందు కాదు, విభూతి” అంటూ తనవద్దనున్న స్వామి ఫోటో చూపించి, “వీరు మా గురువు, ఆరాధ్య దైవం సాయిబాబా. వారు ప్రసాదించిన విభూతి పెట్టేను. మీరు అనుమతిస్తే దీన్ని కొంచెం పిల్లవాడి నోట్లో వేస్తాను” అన్నాడు, ఉపాధ్యాయ.

అభయహస్తంతో అత్యంత సుందరంగా ఉన్న బాబా ఫోటో చూస్తూ, “సరే” అన్నాడు. విభూతి పిల్లవాడి నోట్లో వేసిన అయిదు నిమిషాలకు ఆ పిల్లవాడిలో చలనం ప్రారంభమైంది. వాడిలో జీవకళకూడా పొడచూపింది. ఆ ఫోటో చూసి, పిల్లవాడిలో వచ్చిన చైతన్య లక్షణం చూసి, “సరే, మీ వ్యాన్ ని రమ్మను. మీ వైద్యశిబిరం ఇక్కడ పెట్టుకోండి. అయితే, ఒక షరతు. ఈ ఫోటోను ఎల్లవేళలా ఇక్కడ ప్రదర్శించి ఉంచండి” అన్నాడు ఆ మాంత్రిక వైద్యుడు.

“మాదొక విన్నపం. మేము డాక్టర్లం. మా ధర్మం మేము నెరవేర్చాలని మా గురువుగారి ఆదేశం. ఈ పిల్లవాణ్ణి తిరిగి హాస్పిటల్ కి పంపండి. ఇతడికి చికిత్స చేయవలసిన సదుపాయాలక్కడ ఉన్నాయి” అన్నాడు

ఉపాధ్యాయ. ఒక క్షణం ఆలోచించి సరే అన్నాడా మాంత్రిక వైద్యుడు. ఆ పిల్లవాణ్ణి హాస్పిటల్ కి పంపేశారు.

“బాబా దయవల్ల అక్కడ పదిరోజులు దిగ్విజయంగా మెడికల్ క్యాంపు నిర్వహించేం. ఆ గ్రామమంతా పరస్పరం ‘సాయిరాం, సాయిరాం’ నామస్మరణతో మారుమ్రోగింది. మేము మా క్యాంపు పూర్తిచేసి తిరిగి వెళ్ళిపోతున్న రోజున ‘సాయిరాం’ అంటూ ఆ మెనింజైటిస్ పిల్లవాడు వీల్చైర్లో ప్రత్యక్షమయ్యాడు. ఆ మాంత్రికుడు సహితం కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా మాకు వీడ్కోలిచ్చేడు. బాబా ఫోటో ఉన్న కార్డు మాత్రం తనదగ్గరే ఉంచుకున్నాడు” అని డా॥ ఉపాధ్యాయ తన అనుభవాన్ని వివరించాడు.

సైబీరియాలో లింగాష్టకం

మరోసారి 1992లో ఉపాధ్యాయతో స్వామి రష్యా వెళ్లి సైబీరియాలోని యూరల్ ప్రాంతంలో వైద్యశిబిరం నిర్వహించమన్నారు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం ముందు ఆ ప్రాంతం ఖైదీలను పంపించే కోలనీ. ఆ రోజుల్లో అక్కడికి వెళ్ళినవాళ్ళు తిరిగి రారు. “మేమేం పాపం చేశాం, స్వామి మమ్మల్ని అక్కడికి వెళ్ళమంటున్నారు” అని కొందరు డాక్టర్లు మనస్సులో అనుకుని నవ్వుకున్నారు. “**దైర్యంగా నిస్సంకోచంగా వెళ్ళండి, నేనక్కడ మీతో ఉంటాను**” అన్నారు స్వామి చిరునవ్వుతో చేయెత్తి ఆశీర్వదిస్తూ.

“సైబీరియా ప్రభుత్వ అధికారుల యక్ష ప్రశ్నలన్నింటికీ సమాధానం చెప్పాము. మీ గురువుగారు బోధించే తత్వ మేమిటి? అన్న వాళ్ళ ప్రశ్నకు సమాధానంగా ‘లవ్ ఆల్, సర్వ్ ఆల్’ అని మేము చెప్పిన వెంటనే వాళ్ళు వైద్యశిబిరం ఏర్పాటు చేసుకోవడానికి అనుమతించారు. ‘కియోరోగ్రాడ్’ అనే కోలనీలో వైద్యశిబిరం ఏర్పాటు చేసే ఉద్దేశ్యంతో, ముందు ఆ స్థలాన్ని అక్కడి ప్రజలను పరిచయం చేసుకుందామని మా మెడికల్ వ్యాసులో బయల్దేరాము. మార్గమధ్యంలో విపరీతమైన మంచు కురవటం మొదలయింది. ఇంక అటువైపు వెళ్ళడం అసాధ్యం అనుకుంటూండగా వ్యాన్ కి రిపేర్ వచ్చి ఆగిపోయింది. ఇంతలో మాతో వస్తున్న రష్యన్ యువకుడు, “ఇక్కడ

శివాలయం ఉంది. చూస్తారా?” అన్నాడు. సరే, అని కుతూహలంతో ఉన్న పదిమందిమి 200 మీటర్ల దూరంలో ఉన్న గుహలాంటి ఆలయానికి కష్టం మీద నడిచి వెళ్ళేం. ఆలయంలో ప్రవేశిస్తూండగా, లోపలనుంచి సుస్పష్టమైన ఉచ్చారణతో శ్రావ్యమైన కంఠంతో, “బ్రహ్మ మురారి సురార్చిత లింగం” అన్న లింగాష్టక స్తోత్రం వినబడి నిర్ఘాంతపోయేం.

లోపల ప్రవేశించి, ఒక పెద్ద గెడ్డం ఉన్న రవ్వన్ సాధువు లింగాష్టకం చదువుతూ ఒక శివలింగానికి అభిషేకం చేయటం చూసి, నిశ్శబ్దంగా కూర్చున్నాం. పది నిమిషాల్లో అభిషేకం పూర్తిచేసి ఆ స్ఫురద్రూపి అయిన సాధువు మమ్మల్ని చూసి పలకరించి, సంతోషంగా మా అందరికీ తీర్థం ఇచ్చేడు. “మీరెప్పుడైనా ఇండియా వెళ్ళేరా?” అని ఆయనని అడిగేము. వెళ్ళలేదన్నాడాయన. “ఇంత చక్కగా లింగాష్టకం చదువుతూ అభిషేకం చేస్తున్నారు, ఈ సంస్కృత స్తోత్రం ఎక్కడ నేర్చుకున్నారు? ఎవరు నేర్పారు?” అని అడిగేము.

“ఇక్కడే మా గురువు దర్శనమిచ్చి నేర్పుతూ ఉండేవారు” అన్నాడాయన. “మీ గురువు ఎవరో తెలుసుకోవచ్చా?” అని అడిగితే పేరు చెప్పలేదు. అగరువత్తుల పొగ వెనుక ఉన్న మందుతున్న క్రొవ్వాత్తిని గోడవైపు చూపేడు. దిగ్భ్రమ చెందేం. మేము ఆశీస్సులు తీసుకునే ముందు మందస్మిత వదనంతో చేయెత్తి దీవించిన స్వామి ఫోటో అక్కడ కనబడింది. “దైర్యంగా వెళ్ళండి. నేనక్కడ మీతోనే ఉంటాను” అన్న స్వామి పలుకులకది ప్రత్యక్ష నిదర్శనం. ఎక్కడ పుట్టపర్తి! ఎక్కడ సైబీరియా! ఎక్కడ రవ్వన్ భక్తుడు! సర్వాంతర్యామి అయిన స్వామి అనుగ్రహంతో అక్కడ పదిరోజులు వైద్య శిబిరం నిరాఘాటంగా నిర్వహించేం” అన్నారు డా॥ ఉపాధ్యాయ.

ఇలాంటివెన్నో అనుభవాలున్న డా॥ ఉపాధ్యాయకి జీవితంలో మరువలేని అద్భుతమైన సంఘటనను ఆయన మాటల్లోనే భగవాన్ 90వ జన్మదినోత్సవ సావనీర్ ‘హృదయాంజలి’లో చదవండి.

(సశేషం)

అన్నం తినే ఆదర్శ విధానం

సుప్రక్షాళిత పాణి పాదో౨ ప ఆచమ్య, శుచౌ సంవృతే దేశే అన్నముపసంగ్యహ్య,

కామక్రోధ లోభ మోహాన్ అపహ్యాత్య సర్వాభి రంగళేభిః శబ్దమకుర్వన్ ప్రాశ్నీయాత్

కాళ్ళు చేతులు బాగుగా కడుగుకొని, ఆచమనము చేసి (అనగా, మంచినీటిని అరిచేతిలో నుంచి కొద్దిగా త్రాగి గొంతు తడుపుకొని), ఆవరణగల పరిశుభ్ర స్థలమందు అన్నమును పెట్టుకొని, కామ క్రోధ లోభ మోహాదులను మనసున ఉంచుకొననివాడై, అన్ని వ్రేళ్ళతోనూ బాగుగా కలుపుకొని, చప్పుడు కాకుండునట్లుగా భుజింపవలెను. (ఇట్లు తిన్న అన్నము చక్కగా వంటబట్టును. వ్రేళ్ళన్నిటితో కలుపుటవల్ల పదార్థములు చెదిరిపోక బాగా కలుస్తాయి. తినునప్పుడు ప్లే ప్లే అని జంతువులవలె చప్పుడు చేస్తే ప్రక్కనున్నవారికి జుగుప్స కలుగుతుంది. కామ క్రోధాదులు మనసున పెట్టుకొని తినిన పదార్థములు విషతుల్యములవుతాయి. ఈవిధముగానే శాస్త్ర విధులన్నీ అర్థము చేసుకోవలెను)

(ఆపస్తంబ ధర్మసూత్రాణి)

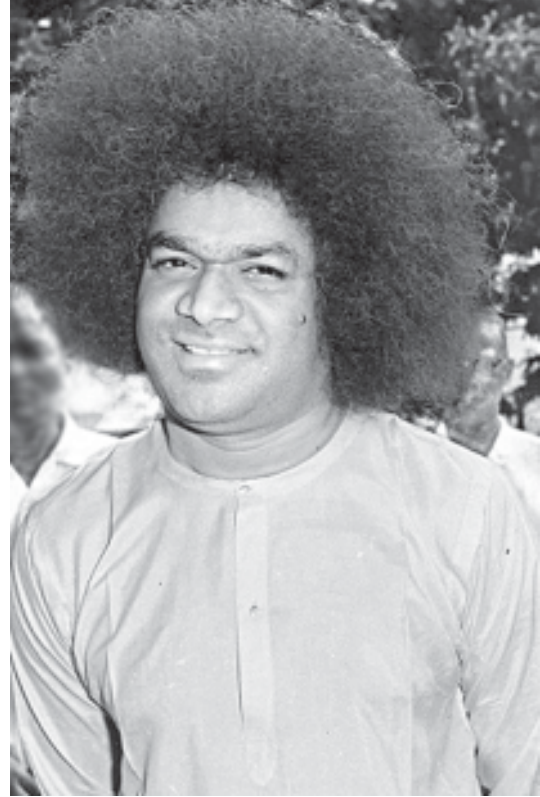
‘నేను తీస్తాను స్వామీ’

ఆ ఆధునిక శ్రీనివాసరావు ఆ

దాదాపు 40 సంవత్సరాలనాటి సంఘటన ఇది. మేమంతా స్వామి దర్శనార్థం పుట్టపర్తికి చేరుకున్నాము. తర్వాత స్వామి మమ్మల్నందరినీ భజన మందిరంలోకి పిలిచారు. దర్శన, స్పర్శ, సంభాషణల అనంతరం స్వామి మందిరం నుండి వెలుపలకు రాబోతున్నారు. నేను తలుపువద్దకు వచ్చినాను. మందిరంలో మొదటి తలుపు తీయటానికి పై గడియను లాగారు స్వామి. రెండుసార్లు లాగినా క్రిందకు రాకపోవటంవలన ప్రక్కనే ఉన్న నేను, “నేను తీస్తాను స్వామీ” అన్నాను. స్వామి తీక్షణంగా నావైపు చూసి, “ఏదీ తీయి” అన్నారు. నేను ఎంత ప్రయత్నించినా ససేమిరా ఆ చిన్న నిలుపు గడియ రాలేదు. అప్పుడు స్వామి, “బంగారూ! నీవల్ల కాదులే” అంటూ అవలీలగా గడియ తీసి వెలుపలకు వచ్చారు.

అప్పుడు తెలిసింది, స్వామివల్ల కానిది నేను చేస్తాననటం ఎంత అజ్ఞానమో! ఈ ‘నేను’ అనే భావన మన నరనరంలోనూ ప్రవహిస్తూనే ఉంటుంది. అందుకనే, స్వామి సహస్ర నామాల్లో, “అహంకార నాశకాయ నమః” అని ఉన్నది. ఇంతేకాదు, స్వామి చెబుతారు - ప్రతి వ్యక్తికీ అష్టమదాలుంటాయి. 1. ధన గర్వము 2. యౌవన గర్వము 3. విద్యా గర్వము 4. అధికార గర్వము 5. బల గర్వము 6. తపో గర్వము 7. జన గర్వము 8. కుల గర్వము. ఈ ఎనిమిది విధములైన గర్వాలు ‘నేను’ అనే అహంభావంతోనే ప్రారంభమవుతాయి.

ఒకనాడు కృష్ణ భక్తుడైన అర్జునుని హృదయంలో తాను గొప్ప భక్తుడననే గర్వం ప్రవేశించింది. అది శ్రీకృష్ణుడు గమనించి అతనిని విహారార్థం ఒకచోటికి తీసుకొని వెళ్ళినాడు. దూరంగా ఒక చెట్టు క్రింద ఒక బ్రాహ్మణుడు నిలబడి ఉన్నాడు. అతను కేవలం చెట్టుక్రింద రాలిన ఫలాలను మాత్రమే భుజిస్తూ, ఏ జీవికీ హింస చేయకుండా భగవద్భావం చేసుకునేవాడు. అతను పరమ

భాగవతోత్తముడని అర్జునుడు గ్రహించాడు. అయితే, ఆ బ్రాహ్మణుని మొలలో ఒక ఖడ్గము వ్రేలాడుతున్నది. ఆశ్చర్యంతో అర్జునుడు సమీపించి, “మహానుభావా! ఎవరికీ హింస తలపెట్టని తమరు పదునైన ఖడ్గమును మొలలో ఎందుకు ధరిస్తున్నారు?” అని అడిగాడు.

అందుకా బ్రాహ్మణుడు, “నువ్వు చెప్పినది వాస్తవమే. నేను ఎవరికీ హింస తలపెట్టను. కానీ, నాకు నలుగురిపైన చాలా కోపంగా ఉంది. నా కంటపడితే ఆ నలుగురినీ సంహరించదలిచాను. వాళ్ళకొరకై కాచుకొని ఉన్నాను” అంటూ పళ్ళు పటపటా కొరికాడు.

అర్జునుడు, “వారెవరు స్వామీ?” అని అడుగగా, “మొదటివాడు ఆ నారదుడు; సదా తన కీర్తనలతో, సంగీతంతో నా స్వామికి నిద్ర లేకుండా చేస్తున్నాడు. వాడు ఇరవై నాల్గు గంటలూ పాడుతూ ఉంటే నా నారాయణుడు ఎప్పుడు ఆహారం తీసుకోగలడు! నా స్వామి సుఖమును లేశమైనా గమనించక రాత్రనకా పగలనకా సర్వవేళలా ‘నారాయణా నారాయణా’ అంటూంటాడు. వాడు కనిపిస్తే శిరస్సు ఖండిస్తాను” అన్నాడు.

అర్జునుడు విస్తుపోతూ, “రెండవవాడెవడు స్వామీ?” అని అడిగాడు. “ఆ తెలివితక్కువ ద్రౌపది. ఆమె అవివేకము, అజ్ఞానము చూడు. నా స్వామి ఆహారం తీసుకుంటున్న సమయంలో ఏడుపుతో బొబ్బలిదసాగింది. నా స్వామి భుజించే ఆహారం విడిచిపెట్టి అప్పటికప్పుడు కామ్యక వనమునకు పరిగెత్తి దూర్వాసుని శాపంనుండి పాండవులను రక్షింపవలసివచ్చింది” అన్నాడు.

“ఇంక మూడవవాడు ఆ ప్రహ్లాదుడు. తనకోసం నా స్వామి సలసల కాగుతున్న నూనెలో ఉండవలసివచ్చింది. ఏనుగుల పాదాల క్రింద పడుకోవలసివచ్చింది”

“మరి నాల్గవవాడు ఎవడు స్వామీ?” అన్నాడు అర్జునుడు.

“ఉన్నాడొక అర్జునుడు; కాదు, దుర్జనుడు” అన్నాడా బ్రాహ్మణుడు ఆవేశంగా.

“అతడేమి పాపం చేశాడు స్వామీ?” అని అడుగగా, “వాడి దురాగతము చూడు. నా జగన్నాథుని

తీసుకొనిపోయి కురుక్షేత్ర యుద్ధంలో తనకు సారథ్యం వహించమన్నాడు. ఇది మహాపరాధము కాదా?” అంటూ ఆవేశంగా, “వాణ్ణి కనిపించనీ, సరికేస్తాను” అన్నాడు.

ఆ పేద బ్రాహ్మణుని భక్తికి నిశ్చేష్టుడైనాడు అర్జునుడు. అతని భక్తితో పోల్చితే తన భక్తి ఎంత స్వల్పమో అప్పుడు తెలిసివచ్చింది. కనుక, ఒక్కొక్కసారి భక్తి పెరిగి అహంకారానికి దారితీయవచ్చు. మన పురాణాలలో కథలు కోకొల్లలు. దూడతోపాటు కొమ్ములు పెరిగినట్లు భక్తితో పాటు గర్వం పెరగకుండా చూసుకోవాలి. వినయంతో మన భక్తి ప్రపత్తులను పెంచుకోవాలి. స్వామి చెప్పిన ఈ క్రింది పద్యసూక్తి మనకు సదా అనుసరణీయం:

“శ్రీమంతులకుగాని చిక్కబోడందురా
భక్త కుచేలు ఐశ్వర్యమెంత!
పండితులకుగాని వశము కాడందురా
నిజముగ గుహుని పాండిత్యమెంత!
సౌధంబులంగాని చరియింపడందురా
సరిసరి విదురుని సౌధమెంత!
తాపసులకుగాని చిక్కబోడందురా
ఉడుత తపంబెంత కడిమ ఎంత!
నాటినాటికి విషయచింతనలు వీడి
‘నేను, నాద’ను గర్వంబు నేడె వీడి
శరణు వేడుము శ్రీ సత్యసాయి దేవు
పాదపద్మంబు మన్మనోభ్రమరరాజ!

అందరియెడల సమభావం పెంచుకోవాలి

శ్లో॥ న నిందాం న స్తుతిం కుర్యాత్, న కించి న్మర్శణి స్మశేత్

నా॥ తివాదీ భవే త్తద్వత్, సర్వత్రైవ సమో భవేత్

ఎవరినీ నిందించరాదు. పొగడనూ కూడదు, ఒకరికి నొప్పి కలుగునట్లు మాట్లాడకూడదు. యెత్తిపొడుపు మాటలాడరాదు; అతివాదము యెక్కుడా పనికిరాదు; సర్వత్ర యెవరి పరిమితిలో వారు ఉండాలి. ఈ లోకమునందంతటను సమభావము గలవాడే సుఖి అవుతాడు.

(సూక్తి ముక్తావళి)

‘సకల చరాచర వ్యాపక చరణం’

డా. దిట్టకవి శ్రీనివాసాచార్యులు

2006 సం॥ మే నెలలో స్వామి బృందావనం విచ్చేసినప్పుడు ఒకనాటి సాయంకాలం ఊయలలో కూర్చుని విద్యార్థులతో సంభాషిస్తున్నారు. ముందు కూర్చుని పాదసేవ చేస్తున్న ఒక విద్యార్థిని చూసి, “సర్వతః పాణి పాదం అన్నట్లు నా పాదాలు అంతటా ఉన్నాయిరా. నీవు ఎక్కడ చేయిపెడితే అక్కడ నా పాదాలు కనిపిస్తాయి” అని ఒక్క మాటలో తాము విశ్వవ్యాపినినే సత్వాన్ని వెల్లడించారు. “స్వామీ, మీరు కుప్పం రాధాకృష్ణయ్యను బావిలో మునగకుండా కాపాడటానికి ఈ శరీరాన్ని వదలి అక్కడికి వెళ్ళారా?” అని ఒకరు అడుగగా, “ఆ పనికోసం నేను ఇక్కడినుండి అక్కడికి వెళ్ళనక్కర్లేదు. నేను ఇక్కడా ఉన్నాను, అక్కడా ఉన్నాను” అని జవాబిచ్చారు.

స్వామి సన్నిధిలో విద్యాభ్యాసం పూర్తి చేసుకొని బయటి ప్రపంచంలోకి అడుగుపెడుతున్న ఒక విద్యార్థితో,

“తల్లికంటే మిగుల దైవంబే దగ్గర, సన్నిహితుడు తండ్రికన్నను చాల...” అని చెబుతూ, “నీవెక్కడున్నా నేనెప్పుడూ నీతోనే ఉన్నాను” అన్నారు.

ఎనిమిది దశాబ్దాలకు పైగా మన మధ్య నడయాడిన ఆ లీలామానుష విగ్రహుణ్ణి కేవలం వారి భౌతిక దేహానికి పరిమితం చేయటం పెద్ద మాయ. ఆ మాయను విచ్చేదం చేస్తూ స్వామి తమ సర్వవ్యాపకత్వానికి పలు నిదర్శనములు చూపారు, చూపుతూనే ఉన్నారు.

“ప్రేమతో సాయీ అని పిలిచితే, ఓయీ అని బదులిస్తాను” అన్నారు భగవాన్. దగ్గర, దూరం అనేవి స్వామికి వర్తించవు. మన పిలుపులో ఆర్తి ఉంటే చాలు, వెంటనే వారు స్పందిస్తారు.

2010 సం॥ జనవరి నెలలో హైతీలో సంభవించిన భూకంపానికి రెండున్నర లక్షలమంది మరణించగా,

పదహైదు లక్షలమంది నిరాశ్రయులయ్యారు. అక్కడ అంతర్జాతీయ సాయిసంస్థల సభ్యులు చేపట్టిన సేవా కార్యక్రమాలు భగవాన్ విశ్వజనీనమైన ప్రేమకు, పరిపూర్ణమైన దయకు నిదర్శనం. 2014 మార్చి వరకు మూడు సంవత్సరాలకుపైగా ఎడతెరిపి లేకుండా సాయి భక్తులొనరించిన నిర్విరామ నిస్వార్థ సేవకు హైతీ ప్రభుత్వం ప్రశంసాపూర్వకంగా సాయిసంస్థకు ‘ఎవార్డ్ ఆఫ్ ఎక్స్లెన్స్’ పురస్కారాన్ని ప్రధానం చేసింది. అంతేకాదు, హైతీ సేవలో జరిగిన అద్భుత సంఘటనలు సాయి భక్తులకు స్వామి తమతోనే ఉన్నారన్న విశ్వాసాన్ని ద్విగుణీకృతం చేశాయి. భూకంప శిథిలాల క్రింద చిక్కుకున్న ఒక సాయి భక్తురాలు పరిపూర్ణ విశ్వాసంతో స్వామిని తలుచుకుంటూ అప్రోత్తర శతనామాలను జపించటం మొదలుపెట్టింది. ఆవిడ “ఓం శ్రీసాయి అసహాయ సహాయ నమః” అనే నామం దగ్గరకు రాగానే పైనున్న మట్టిపెళ్ళ తొలగటం, ఆవిడ చేయి పైకి ఎత్తటం, అది చూసి దగ్గరలో ఉన్నవారు వచ్చి ఆవిడను రక్షించటం జరిగింది.

2011 మార్చిలో జపాన్లో సంభవించిన భూకంపం, ఆ తర్వాత వచ్చిన సునామీ ఆ దేశాన్ని కుదిపేసింది. బాధితులకు సహాయక చర్యలు చేపట్టటానికి సత్యసాయి వలంటీర్లు హానికరమైన అణుధార్మిక తరంగ ప్రభావిత ప్రాంతాలగుండా ప్రయాణించవలసివచ్చింది. అందుకు భగవాన్ అనుమతించి, ఆశీస్సులను అర్థిస్తూ జపాన్ సాయిసంస్థల అధ్యక్షుడు శ్రీ హీరా స్వామికి వర్తమానం పంపినప్పుడు, “నేను కాపాడుతాను, మీరు వెళ్ళి సేవలో పాల్గొనండి” అని భగవాన్ సందేశం పంపారని శ్రీమతి కాయకో హీరా 2012 మహిళా దినోత్సవ ప్రసంగంలో పేర్కొన్నారు. స్వామి ఇచ్చిన అభయంతో సాయిసంస్థ సభ్యులు కొన్ని వందల టన్నుల ఆహార పదార్థాలు, మందులు, దుప్పట్లు తీసుకొని జపాన్ పోలీసు శాఖవారి సహాయంతో ప్రమాదానికి గురియైన ప్రాంతానికి చేరుకొని బాధితులను ఆదుకోగలిగారు. భగవాన్ ని మన హృదయంలో ప్రతిష్ఠించుకుంటే చాలు, అప్పుడు ఇప్పుడు ఎప్పుడైనా ఏ దేశంలోనైనా ఎంతటి మహత్తరమైన సేవాకార్యక్రమాన్నైనా అలవోకగా నిర్వహించగలం.

‘ఏ దేశమేగినా ఈ నామమే సుమీ సత్యసాయి యనుచు నిత్య జపము’ అన్నట్లుగా, మనం ఇంతక్రితం పేరుకూడా వినియుండని మారుమూల దేశాలలో సైతం స్వామి సర్వవ్యాపిగా భక్తులకు తమ దివ్య దర్శనభాగ్యాన్ని ప్రసాదిస్తున్నారు. తన అద్భుతమైన గాత్రంతో శ్రోతలను తన్మయులను చేసి, భక్తి భావనలో ఓలలాడించే శ్రీమతి దానా గిల్లెస్పీ అనేక దేశాలలో పర్యటిస్తూ భగవాన్ సందేశాన్ని తన భక్తిగీతాలద్వారా ప్రచారం చేస్తున్నారు. ఆవిడకు కలిగిన అనుభవం ఆవిడ మాటల్లోనే....

“ఉజెబెకిస్తాన్, కజాకిస్తాన్ వంటి దేశాల్లో మేము స్వామి భజనలు పాడుతున్నప్పుడు వారు తలలూపుతూ తన్మయత్వాన్ని పొందారు. మేము వెళ్ళి స్వామినిగురించి వివరించేలోగా అవన్నీ తమకు ఇంతకుముందే తెలుసు అన్నట్లు వారే స్వామిగురించి మాకు చెప్పారు. డాజెస్తాన్ అనే ప్రాంతంలో ఒక మారుమూల కుగ్రామానికి మేము వెళ్ళి, అక్కడున్న ఒక సూఫీ సాధువుతో, “మీకు సాయిబాబాగురించి తెలుసా?” అని ప్రశ్నించినప్పుడు ఆయన జేబులోనుండి బాబావారి ఫోటో ఒకటి, స్వామి ఫోటో ఉన్న కీచైన్ ఒకటి తీసి చూపించి, “బాబా ఎక్కడో లేరు, ఇక్కడే ఉన్నారు. వారే నాకివి ప్రసాదించారు” అంటూ తన అనుభవాన్ని వివరించాడు. ఆ తరువాత మమ్మల్ని తన ప్రార్థనా మందిరంలోకి తీసుకు వెళ్ళాడు. అక్కడ శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబా, శ్రీ సత్యసాయిబాబావార్ల పెద్ద సైజు ఫోటోలున్నాయి. తాను అక్కడ స్వామిని చాలారోడ్లు భౌతికంగా దర్శించినట్లు ఆయన చెప్పాడు.”

“నేను ఆశించిన లక్ష్యం నెరవేరేదాకా మీరు నన్ను వదిలినా నేను మిమ్ములను వదలను” అన్నారు భగవాన్. వారి లక్ష్యం ఒక్కటే. మానవులను సన్మార్గ వర్తనలుగా తీర్చిదిద్ది తాము దివ్యాత్మస్వరూపులమని వారు గ్రహించేటట్లు చేయటమే. “మనిషిని మాధవునివైపు నడిపించే మార్గాన్ని బాగుచేయటానికే నేను వచ్చాను” అంటారు బాబావారు. స్వామి సందేశం సోమరులను కర్తవ్యోన్ముఖులుగా మార్చివేసింది. తామసికులను సాత్వికులుగా తీర్చిదిద్దింది. 1972లో భగవాన్ ఢిల్లీని సందర్శించినప్పుడు వారి దివ్య దర్శన ప్రభావంచేత అశోక్ కుమార్ అనే ఒక వ్యాపారి వినియోగదారులనుండి

అధికంగా ఛార్జీలు వసూలు చేసే తన దురలవాటును మానుకున్నాడు. 1983లో స్వామి చెన్నై దగ్గర 'మనిపాక్కమ్' అనే గ్రామాన్ని దర్శించినప్పుడు వారి సందేశం విన్న తరువాత తాటికల్లు పాపు నడుపుకునే ఒక వ్యక్తి తన వ్యాపారం సమాజానికి హానికరం అని గ్రహించి కల్లు దుకాణం మూసేసి టీపాపు పెట్టుకున్నాడు. ఇదీ స్వామి దర్శన సంభాషణల ప్రభావమంటే! న్యూజిలాండ్‌లో ఒక వ్యక్తి ఎన్నో నేరాలు చేసి చాలాసార్లు జైలుకు వెళ్ళాడు. ఒకసారి ఒక సాయి సెంటర్‌లో భజనచేత ఆకర్షితుడై పాల్గొన్నాడు. చిరునవ్వుతో అభయహస్తంతో ఉన్న స్వామి నిలువెత్తు చిత్రపటం అతని హృదయంలో నిలిచిపోయింది. క్రమేణా అతను సాయి భక్తునిగా మారిపోయాడు. తర్వాత కూడా అతను అప్పుడప్పుడు జైలుకు వెళుతూనే ఉన్నాడు, కానీ ఖైదీగా కాదు, ఖైదీలకు స్వామి బోధనలను వివరించి వారిని సన్మార్గంలో పెట్టటానికి.

ఒక విద్యార్థి స్పోర్ట్స్ మీట్ సందర్భంగా పేరాఛూట్‌పై గాలిలో చాలా ఎత్తుకు ఎగిరి తిరిగి నేరుగా స్వామి ముందు దిగాడు. “అంత ఎత్తుకు ఎగిరావు. నీకు భయం కలుగలేదా?” అని స్వామి ప్రశ్నించగా, “మీరుండగా నాకు భయమెందుకు స్వామీ!” అన్నాడా విద్యార్థి. గాఢమైన విశ్వాసం అంటే అదే! ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఈనాడు కోట్లాది మంది స్వామిని ఆరాధిస్తున్నారంటే, అందుకు ఆధారం అట్టి దృఢ విశ్వాసమే. ప్రతి ఒక్కరికీ స్వామి వారివారి విశ్వాసానికి తగినట్లుగా జవాబు ఇస్తారు. ఎంత గొప్ప సంగీత పరికరమైనా సరిగా శ్రుతి (ట్యూన్) చేయకపోతే మధురమైన స్వరాలను పలికించలేదు. కనుక, ఈనాడు మనము చేయవలసిందేమిటంటే, మన హృదయాలను అంతర్యామి, సర్వాంతర్యామి అయిన స్వామివైపు ‘ట్యూన్’ చేసుకోవటమే. అప్పుడు మనం అన్నివేళలా అన్నిచోట్ల అందరిలోనూ స్వామిని దర్శించగలుగుతాము. P

మానవోద్ధరణకోసమే భగవదవతరణ

అవతరణ అనగా దిగి రావడం. అంటే, ఏదో పైన ఉన్న స్థానమునుండి క్రిందికి దిగడం అని కాదు. అథమ స్థాయియందున్న మానవులను ఉద్ధరించే నిమిత్తమై ఉన్నత స్థాయియందున్న భావమునుండి భగవంతుడు మానవ స్థాయికి దిగిరావడమే అవతరణ అని చెప్పడంలో అర్థమున్నది. గుణాతీతుడైన దైవము గుణస్వరూపుడైన మానవుని ఉద్ధరించే నిమిత్తమై అతని స్థాయికి దిగవలసివస్తుంది. అంతమాత్రముచేత దైవత్వానికి కించితత్వము ఆరోపించకూడదు. దిగిరావడముచేత దైవానికి చిన్నతనము ఏమాత్రము ఉండదు. చంటిబిడ్డ క్రింద ఏడుస్తూ ఉంటుంది. ఆ బిడ్డను ఎత్తుకునే నిమిత్తమై తల్లి దగ్గరకు వచ్చి, “నేను తల్లిని, పెద్దదానిని, నీవు బిడ్డవు, చిన్నదానివి, కాబట్టి, నేను వంగకూడదు, లొంగకూడదు” అని అలాగే నిల్చుంటే బిడ్డ ఎగిరి తల్లి చేతిలోకి రాగలుగుతుందా? కనుకనే, బిడ్డపైనున్న ప్రేమచేత తల్లి వంగి ఎత్తుకుంటుంది. అట్లే, ఉన్నత స్థాయికి చేరలేని మానవులను ఉద్ధరించే నిమిత్తమై జగన్మాత అయిన సాయిమాత క్రిందికి దిగి వచ్చింది. గుణాతీతుడైన భగవంతుడు ఎక్కడో ఉండాలి కదా, ఈ ప్రపంచంలో ఎందుకు అవతరించాలి? అని ప్రశ్నించేవారికి ఇది సరియైన జవాబు. ఆ భగవంతుని పొందే అర్హత కలిగినవారు, దర్శన స్పర్శన సంభాషణలచేత ఆనందాన్ని అనుభవించే అర్హత కలిగినవారు ఉండడంచేత, వారి నిమిత్తమై, వారిని ఉన్నత స్థాయికి తీసికొనిపోవడానికి భగవంతుడు అవతరిస్తాడు.

- బాబా

తీరిన అమృతానంద కోరిక

డా॥ జంధ్యాల సుమన్ బాబు

1955 వ సంవత్సరం అక్టోబరు 1వ తేదీనాడు భగవాన్ బాబా రమణమహర్షి ఆశ్రమం నుండి విచ్చేసిన అమృతానందస్వామికి ఏకాంత సంభాషణను అనుగ్రహించారు. అందువల్ల ఆయన పొందిన ఆనందాతిశయాన్ని మాటలలో వర్ణింపలేము. ఆయన ఇంటర్వ్యూ గది నుంచి బయటకు వస్తూనే “ఈ రోజున బాబా నా భారాన్నంతా దించివేశారు. కొన్ని సంవత్సరాల నుంచి నేను పొందుతున్న విచారాన్ని ఒక్కసారిగా తొలగించివేశారు. నా కోరికను బాబా సఫలం చేశారు!” అన్నారు. భక్తులు కోరిన మీదట ఆయన ఇంకా ఇలా తెలియజేశారు:

“రమణమహర్షి నా దగ్గరనున్న ధనముతో వేద ధర్మ స్థాపనము చేయవలసినదని నన్ను ఆదేశించారు. వారి ఆజ్ఞాననుసరించి నేను నా శక్తికి తగినట్లుగా ఒక వేదపాఠశాలను నెలకొల్పాలని భావించాను. నా దగ్గరనున్న ధనమును కాశీలో ఒక బ్యాంకులో దాచి, నేను మదనమోహనమాలవ్యా, భగవాన్ దాస్, బాలగంగాధర్ తిలక్ వంటి మహనీయుల

స్ఫూర్తితో పూనాలో కాని, కాశీలో కాని, వేదపాఠశాల నెలకొల్పాలని తలచాను. కాని నా కోరిక ఆచరణ రూపం దాల్చలేదు. నా దిగులు తీరలేదు.

కాని ఈరోజు ఉదయం బాబా నేను అడగకుండానే నాతో, “నీ మనస్సులో ఒక తీరిని కోరిక ఉంది, నాకు తెలుసు. అది నిన్ను ఎంతో క్రుంగదీస్తోంది. ఇక నీవు

దిగులుపడకు. నీ కోరిక నేను తీరుస్తాను. నీవు సంకల్పించిన వేద పునరుద్ధరణమునకే నేనవతరించాను. అది నా పని. నీ ఆశయం నెరవేరుతుంది” అన్నారు. ఇప్పుడు నాకెంతో హాయిగా, ఊరటగా ఉంది. బాబా వేదోద్ధరణ చేస్తారు, నా దిగులు తీరింది, ఇప్పుడు నేను ఈ లోకం నుంచి ప్రశాంతంగా వెళ్ళవచ్చు” అని పలికారు అమృతానంద.

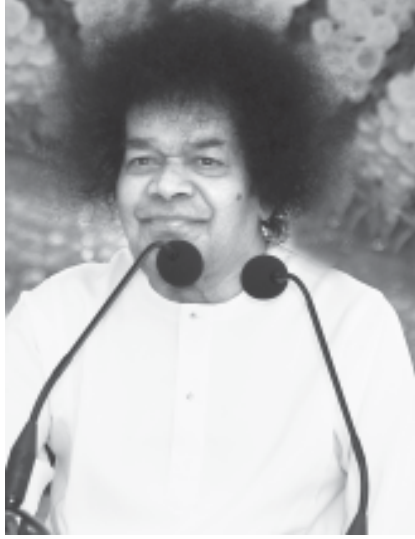
ఇప్పుడు భగవాన్ బాబావారి సూచనపై ప్రశాంతినిలయంలో ఉదయం, సాయంత్రం శ్రుతిహితంగా వేదపారాయణ జరుగుతున్నది. ఫలితంగా ఖండఖండాంతరాలలో వేలాది సాయి మందిరాలలో వేద పఠనం ఆరంభమయింది. ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే ఇరాన్ దేశంలోవారు సహితం వేద పారాయణం చేస్తున్నారు. వేదోద్ధరణ అంటే ఇంతకంటే మించినది కాదు కదా!

హేతుబద్ధ ఆధ్యాత్మికత

డా మాదిరాజు రామచంద్రరావు

ఆధ్యాత్మిక భావనలు వ్యక్తిగత విశ్వాసానికి సంబంధించిన విషయాలని, తర్కానికి - హేతుబద్ధతకు అందనటువంటివని అనుకుంటుంటారు. కాని భగవాన్ బాబావారి దివ్యప్రసంగ పాఠాలు, సందేశాలు ఇందుకు భిన్నంగా అత్యంత హేతుబద్ధంగా ఉంటాయి. శాస్త్రీయత ఉట్టిపడుతుంది. విమర్శకులకు అందనంత ఉన్నత స్థాయిలో ఉంటాయి. స్వామివారు అంటారు, ఏవిషయమైనా పూర్తిగా తెల్సికోకుండా, అవగాహన చేసికోకుండా కర్ణాకర్ణికగా విన్న

విషయాలను గుడ్డిగా విశ్వసించటంగాని, తోసిపుచ్చటంగాని చేయకండి. భగవంతుడు మానవులకు మేధాశక్తి, విచక్షణా జ్ఞానం యిచ్చాడు. వాటిని తగురీతిని ఉపయోగ పెట్టుకుంటూ నిర్ణయాత్మకంగా వ్యవహరించండి, అని. భగవాన్ దివ్యసందేశమృతంలో హేతుబద్ధత, తార్కిక దృక్పథం తొణికిసలాడే కొన్ని అంశాలను మననం చేసికుంటే విషయం అర్థమవుతుంది.

భగవదనుగ్రహం

మీరంతా దైవానుగ్రహంకొరకు ప్రార్థనలు చేస్తుంటారు. దేవాలయాల చుట్టూ ప్రదక్షిణలు చేస్తారు. గోత్రనామాలతో పూజలు చేయిస్తారు. మీరు అనుకున్న విధంగా జరగకపోతే భగవంతుడు దయతలచటంలేదనో, పరీక్షపెడుతున్నాడనో బాధపడుతుంటారు. ఇది సరియైన ధోరణికాదు. భగవదనుగ్రహ ప్రాప్తికి తగిన పాత్రత, అర్హత మీకున్నాయో లేదో ఆత్మవిమర్శ చేసికోవాలి. ఒక్క విషయం

గమనించండి- ఈ ప్రపంచంలో ఏ వస్తువైనా ఉచితంగా పొంద గల్గుతున్నామా? ఎంత చిన్న వస్తువు కావాలన్నా కొంత మూల్యం చెల్లించవలసిందే. ఏదో ఒక చిన్న ఉద్యోగానికి అర్హత పొందే నిమిత్తం బి.ఏ. డిగ్రీ పొందాలంటే 15 సంవత్సరాలు కష్టపడి, ఖర్చుపెట్టి, ఓపికగా చదవాలి. సంవత్సరాల తరబడి నిరీక్షించాలి. మరి, సకల సృష్టికి అధిపతి అయిన పరమేశ్వరి యొక్క హద్దులెరుగని అనుగ్రహం శ్రమించకుండా, నిరీక్షించకుండా, తగు ప్రయత్నం లేకుండా ఎట్లా

వస్తుంది! దైవం చెప్పినవిధంగా మీరు నడుచుకున్నప్పుడు మాత్రమే దైవానుగ్రహానికి మీకు అర్హత, పాత్రత లభిస్తాయి. మానవ సమాజంలో ఎట్లా కొన్ని అనుల్లంఘనీయ చట్టాలున్నాయో, దైవత్వ స్థాయిలో కూడా కొన్ని నియమ నిబంధనలు ఉంటాయి. తదనుగుణంగానే భగవత్ కృప జాలువారుతుంది. కృషికొలది కృప ఉంటుంది అన్నారు భగవాన్. ఈ సూత్రాన్ని ఎవరు ప్రశ్నించగలరు! ఈరీతిగా భగవదనుగ్రహమును పొందు విధానమేమిటో కరతలామలకంగా, సుస్పష్టంగా వివరించారు భగవాన్.

మూఢ భక్తి పనికిరాదు

విచక్షణ లేని మూఢ భక్తి ఫలితం ఎట్లా ఉంటుందో స్వామివారు ఓమారు వివరించారు. ఒక ప్రాంతంలో బాగా వర్షాలుపడి వాగులు, వంకలు పొంగి పొర్లుతున్నాయి. గ్రామాలకు గ్రామాలే నీట మునుగుతున్నాయి. ప్రభుత్వ

యంత్రాంగం ముంపు గ్రామాల ప్రజలను సురక్షిత ప్రాంతానికి తరలిస్తున్నది. ఒక గ్రామానికి ప్రభుత్వంవారి వాహనం వచ్చింది. జనమంతా బిలబిలా ఎక్కుతున్నారు. కానీ ఒకడు మాత్రం 'నాకు దేవునిపై విశ్వాసం ఉంది. ఆయనే కాపాడుతాడు. నేను ఎక్కడికీ రాను' అంటూ భీష్మించాడు. బ్రక్క వెళ్ళిపోతుంది.

ప్రవాహం మట్టం పెరిగింది. పడవలు మాత్రమే తిరిగే పరిస్థితి వచ్చింది. గ్రామంలో తెలిసో తెలియకో ఎవరైనా మిగిలి ఉన్నారేమో బయటకు తెద్దామని అధికారులు ఒక పడవను పంపించారు. ఆ గ్రామంలో ఈయనొక్కడే మిగిలి యున్నాడు. కాని, తన పట్టుదల వదలలేదు. దేవుడే నన్ను రక్షిస్తాడు, వెళ్ళిపోండి అంటూ వారిని పంపించివేశాడు.

వరద ఉధృతి పెరిగింది. ఇళ్ళు మునిగిపోతున్నాయి. ఈయన తన యింటి పైకప్పుకు ఎక్కి కూర్చున్నాడు. ఈ సమాచారం అధికారులకు అందింది. ఆయన కొరకు ఒక హెలికాప్టరు పంపించారు. కానీ, ఈయననుండి అదే సమాధానం. నాలుగు చెక్కర్లు కొట్టి హెలికాప్టరు వెళ్ళిపోయింది.

వరదమట్టం ఊహించనంతగా పెరిగింది. గుడిసెతో పాటుగా ఈయన గంగపాలయ్యాడు. పరలోకంలో తనకు దేవుడు కనపడగానే ఫైర్ అయ్యాడు మూర్ఖుడు. ఎందుకు రక్షించలేదంటూ నిలదీశాడు. అందుకు సమాధానంగా, "నేను మూడుసార్లు నిన్ను రక్షించే ప్రయత్నం చేశాను. ముందు బ్రక్కను, తరువాత పడవను, చివరకు నీ ఒకడి కొరకే హెలికాప్టర్ ని కూడా పంపించాను. నీవే మూర్ఖంగా ప్రవర్తించి ప్రాణాలమీదికి తెచ్చుకున్నావు" అన్నాడు భగవంతుడు.

భగవాన్ అంటారు, భక్తితోపాటు విచక్షణ అవసరం. ఆలోచన చేయాలి. సరియైన నిర్ణయాలు తీసికోవాలి. లేకుంటే ఫలితం యిట్లాగే ఉంటుందని.

ఆచరణ ముఖ్యం

ఆధ్యాత్మిక సాధనలో ఆచరణ లేకుండా ఎందరి చరణాలు పట్టుకున్నా ఫలితం శూన్యమంటారు భగవాన్.

కొందరు భక్తులు భారత భాగవతాది గ్రంథాలను నిత్యం పారాయణ చేస్తుంటారు. హరికథలు, పురాణ కాలక్షేపాలు, ఆధ్యాత్మిక ఉపన్యాసాలను వినటానికి ఆనందంగా వెళ్తుంటారు. 'ఎంత బాగా చెప్పారో' అని సంబర పడిపోతుంటారు. స్వామివారంటారు - జ్ఞాన సంపదను పెంచుకోవటానికి యివన్నీ మంచివే. కానీ, పొందిన జ్ఞానాన్ని అనుభవంలోకి తెచ్చుకొని ఆనందించాలిగదా! లేకుంటే ప్రయోజనం ఏముంటుంది!

జ్ఞానం పదునైన కత్తివంటిది. సరియైనవిధంగా ఉపయోగపెట్టుకున్నప్పుడే ప్రయోజనం. అట్లుగాక ఆ కత్తిని భద్రంగా దాచి ఉంచితే ఉపయోగమేముంటుంది! అదేవిధంగా తెలుసుకున్న ఆధ్యాత్మికాంశాలను, జ్ఞాన సంపత్తిని నిత్య జీవితంలో ప్రతిబింబింపజేయకుండా, యింకా యింకా జీవితాంతం తెల్సుకుంటూ పోవటం ఎంత అజ్ఞానం!

ఈ సందర్భంగా భగవాన్ మరో ఉదాహరణ కూడా చెప్పారు. ఆధ్యాత్మికాంశాలు తెల్సుకుంటూ ఉండటం వంటకు కావల్సిన సామగ్రిని సేకరించటం వంటిది. సేకరించిన వస్తు సంబారాలను ఉపయోగించి రుచిగా వంట చేసికొని, తృప్తిగా భుజించినపుడేగదా ప్రయోజనం! వంటగురించే ఆలోచించకుండా ఉప్పు, పప్పు పోగేయటం ఎంత తెలివితక్కువ వ్యవహారం!

స్వామివారంటారు - "చాలామంది చేస్తున్న పొరపాటు ఇది. చదువుతుంటారు, వింటుంటారు, కానీ ఆచరణలో అవి లేశమాత్రంకూడ ప్రతిబింబించవు. అట్టివారు భగవదనుగ్రహాన్ని పొందలేకపోతున్నారు" అని.

భగవాన్ దివ్య సందేశామృత తరంగిణిలో యిట్టి ఆణిముత్యాలవంటి ఆధ్యాత్మిక సత్యాలు ఎన్నో ఎన్నెన్నో ఉన్నాయి. వాటిని అర్థం చేసుకొని, భగవాన్ ప్రబోధల కనుగుణంగా మన నిత్య జీవన విధానాన్ని తీర్చిదిద్దుకుందాం. భగవాన్ బాబావారి కృపాశీస్సులకు పాత్రులమవుదాం.

(భగవాన్ దివ్య సందేశాల ఆధారంగా)

భక్తికి పరాకాష్ఠ

డా. వై. శ్రీరంగనాథరాజు

అది 2010 సం॥ నవంబరు 22వ తేదీ. స్వామివారి 85వ పుట్టిన రోజుకు ముందు రాత్రి. నేను, ఇంకా ఇద్దరు స్నేహితులు కలసి మరుసటి రోజు ఉదయం స్వామివారిని స్వర్ణరథంపై హిల్‌వ్యా స్టేడియంలోకి ఆహ్వానించే వ్యాఖ్యానం తయారు చేసుకొని, ఆశ్రమానికి తిరిగి వస్తున్నాం. మధ్యలో ఇద్దరు స్నేహితులు వారివారి ఇళ్ళకు వెళ్ళిపోయారు. నేను ఆశ్రమంలో ఉన్న మరో స్నేహితుని ఇంటికి భోజనానికై వెళుతున్నాను.

అంతలో ఆ స్నేహితుడు ఫోన్ చేసి, క్షమాపణలు చెబుతూ, అనుకోని అతిథులు వచ్చి తన ఇంట్లో భోజనం చేశారని, నాకు భోజనం తయారుకావటానికి కొంతసేపు వేచి ఉండాలని కోరాడు. అప్పటికే విపరీతంగా ఆకలితో ఉన్న నేను కాస్త అసహనానికి లోనయ్యాను.

బయట గణేశ్ గేటు ముందున్న హోటల్‌కి వెళ్ళి చపాతీలు పార్కిల్ చేసుకొని వస్తున్నాను. అక్కడే రోడ్డు ప్రక్కన కూర్చున్న ఒక వృద్ధురాలు కనిపించింది. అయ్యో పాపం, తను ఏమీ తినలేదేమోనని నేను తెచ్చుకున్న మూడు చపాతీలను ఆమెకిచ్చాను.

అవి తీసికొని ఆమె వెంటనే లేచి చిత్రావతి రోడ్డువైపు కదిలింది. నేను తినడం మాని చపాతీలు ఆమెకిస్తే, తానుకూడా తినకుండా వెంటనే లేచి వాటిని ఎక్కడికి తీసుకువెళుతున్నదో చూద్దామని ఆమెకు తెలియకుండా ఆమెను వెంటబడించాను.

ఆమె సరాసరి ముగ్గురు భిక్షగాళ్ళవద్దకు వెళ్ళి నేను ఇచ్చిన మూడు చపాతీలు, కూర వాళ్ళకు పంచింది. వెనక్కి తిరిగి చూసేసరికి నేను కనిపించడంతో ఆశ్చర్యపోయింది. అయినా ఏమాత్రం తడుముకోకుండా, “నాయనా! నాకు స్వామి ఉన్నారు. నేను సాయంత్రం మందిరంలో స్వామి

ప్రసాదంగా ఇచ్చిన లడ్డు తిన్నాను. కానీ, వీళ్ళు మాత్రం ఏమీ తినలేదు. స్వామి మనకు ఇచ్చినదాంట్లో కొంత పంచుకుంటే ఆ ఆనందమే వేరు కదా” అన్నది.

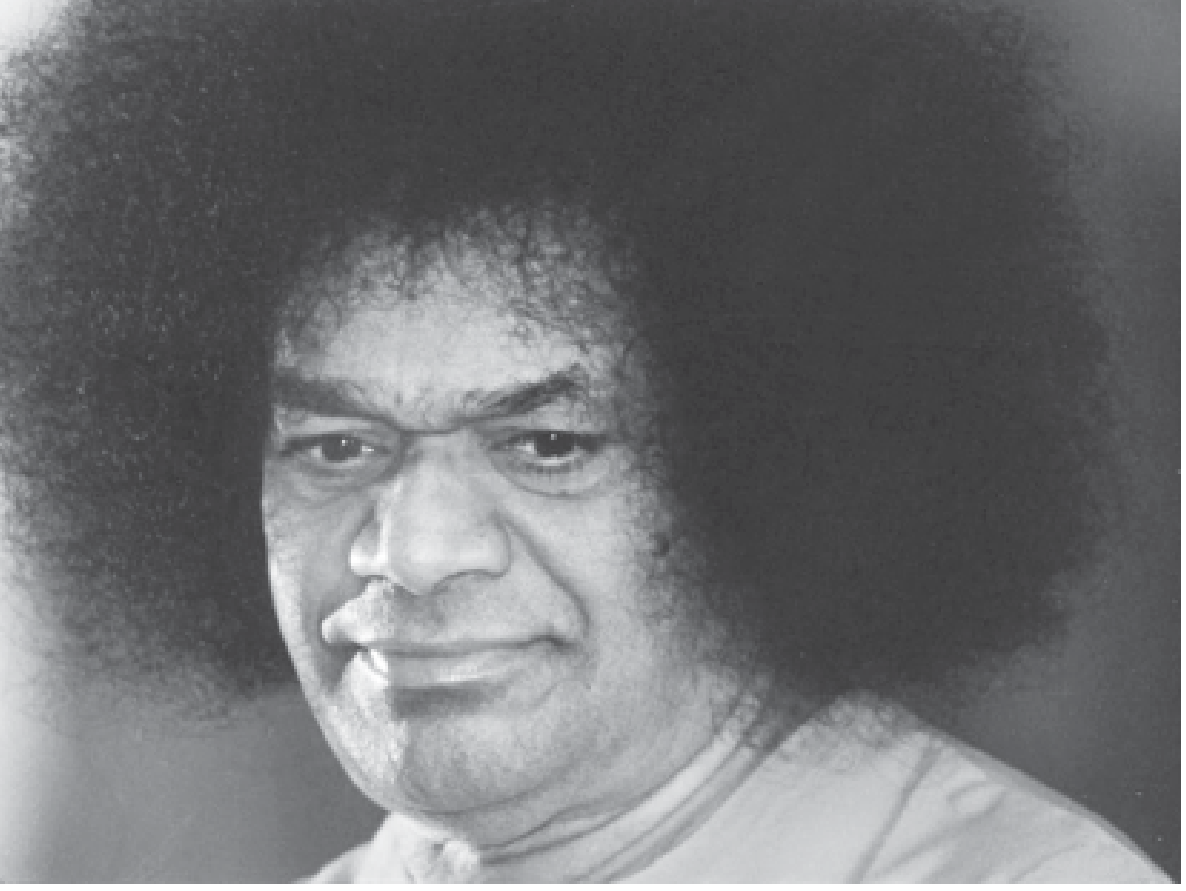
మరుసటి రోజు స్వామివారి 85వ పుట్టినరోజు. లక్షల మంది జనం. హిల్‌వ్యా స్టేడియానికి స్వామి స్వర్ణ రథంలో వస్తూంటే, మేము ముగ్గురం స్వాగతం పలికాము. వ్యాఖ్యానం ముగించుకొని స్వామికి కొంచెం దగ్గరగా నిలబడ్డాము. స్వామి నన్ను చూసి చిన్నగా నవ్వారు. కానీ, అంత దగ్గరగా ఉన్నప్పటికీ స్వామి నన్ను పలకరించలేదే అని బాధపడ్డాను.

వేడుక ముగించుకొని మందిరంవైపు వస్తున్నాము. ఆశ్రమంలోని గణేశ్ విగ్రహం ముందు ఒక భక్తుడు మట్టిని తీసి తన నుదుటిపైన పెట్టుకొని, ఇంకా తన భార్య నుదుటిపై రాస్తూ, “ఇది స్వామి నడిచిన నేల. మనకు స్వామి కనబడకపోతేనేం! స్వామి తిరిగిన ఈ ప్రదేశమంతా ఎంతో పవిత్రమైనది. ఈ మట్టిని నుదుటిపై పెట్టుకుంటే స్వామి మనతో ఉన్నట్లే” అని అన్న మాటలు నా చెవిని పడ్డాయి.

మరుసటి రోజు సాయంత్రం దర్శనానికై మందిరంలో కూర్చున్నాను. జరిగిన వేడుకలను, జన్మదినోత్సవ వైభవాన్ని కళ్ళు మూసుకొని తలుచుకుంటున్నాను. పరులకొరకు తన తిండిని త్యాగం చేసిన ఆ వృద్ధురాలు, భక్తుల పాదధూళి నుదుటిపై రాసుకుంటున్న ఆ భక్తుడు, వాళ్ళు అన్న మాటలు ఒక్కసారిగా గుర్తుకు వచ్చాయి. కరెంటు షాకు తగిలినట్లనిపించింది.

ఆశకు ఏది అంతు? సంతృప్తికి ఏది హద్దు?

ఆకలితో అసహనానికి లోనయ్యాను నేను. తన ఆకలిని చంపుకుని పరులకు చపాతీలు దానం చేసింది

ఆ వృద్ధురాలు. మాలో బెగ్గర్ ఎవరు? నేనా? ఆ వృద్ధురాలా?

పుట్టినరోజునాడు స్వామికి స్వాగతం పలికే భాగ్యానికి నోచుకున్నా, అన్ని లక్షలమందిలో వారిని అతిసమీపము నుండి దర్శించుకునే అవకాశం పొందినా వారు నాతో మాట్లాడలేదని నిరాశకు గురైన నా భక్తి గొప్పదా? లేక, పుట్టపర్తి మట్టిని నుదుటికి రాసుకొని స్వామిని దర్శించినంత సంతృప్తిని, ఆనందాన్ని పొందిన ఆ వ్యక్తియొక్క భక్తి గొప్పదా?

చాలా సిగ్గుగా అనిపించింది. కళ్ళు చెమర్చాయి. ఇంతలో ప్రక్కన ఉన్న విద్యార్థి నన్ను బలంగా తట్టాడు.

కళ్ళు తెరిచేసరికి స్వామి ముందున్నారు. ఎప్పుడు వచ్చారో తెలియదు. దిగ్భ్రాంతితో రెండు చేతులూ జోడించాను. నన్ను చూస్తూ చిన్నగా నవ్వి, “ఇప్పటికైనా తెలుసుకో” అన్నారు.

స్వామి దర్శనం ఇస్తున్న సమయంలో ‘నిద్రపోతున్న’ నన్ను చూసి స్వామి ఆ మాట అన్నారనుకొని చుట్టుప్రక్కల కూర్చున్నవారందరూ పక్కున నవ్వారు.

నేను కూడా వాళ్ళతో కలసి ఆనందించాను, “నా మదిలో మెదిలే భావాలను గ్రహించి నా ముందు ప్రత్యక్షమైన కొండంత దేవుడు నాకు అండగా ఉండగా నాకిక కావలసింది ఏముంది” అని! P

రాజస్థాన్ భక్తుల పర్తియాత్ర

రాజస్థాన్ సాయి యువత సభ్యులు సెప్టెంబరు 7వ తేదీన కబీర్ జీవితంలోని ముఖ్యఘట్టాలను నృత్య నాటికగా సమర్పించారు. సద్గురువు రామానంద్ వద్ద శిష్యరికము చేసిన కబీర్ హిందూ-ముస్లింల ఐక్యతకు కృషి చేశారు. మూఢ విశ్వాసాలను, దురాచారాలను ఖండించారు. సత్కర్మ కంటే మించిన పూజ లేదని, కర్తవ్య నిర్వహణకంటే మించిన ధర్మము లేదని, విషయవాసన అనే తెర భగవంతునికి, మానవునికి మధ్య అడ్డుగా ఉంటుందని చెప్పారు. “ప్రేమే నా మతము, అదే నా రాముడు, నా అల్లా” అన్నారు కబీర్. ఆయన దేహాన్ని వదలినప్పుడు అంత్యక్రియల విషయంలో హిందువులు, ముస్లింలు పోటీపడ్డారు. మతవిశ్వాసాలను గ్రుడ్డిగా అనుసరిస్తున్న వారిలో గల అసహనాన్ని ఎత్తి చూపుతూ ఆ సమయంలో ఒక అద్భుతం జరిగింది. కబీర్ దేహంపై గల వస్త్రాన్ని తొలగించగానే వారి దేహం అదృశ్యమై, ఆ స్థానంలో పుష్పాలు కనబడ్డాయి. కబీర్ దోహాలు ఆధ్యాత్మిక సందేశాలకు ప్రసిద్ధి.

ఈ నాటిక ప్రదర్శనకు ముందు రాజస్థాన్ సాయిసంస్థల అధ్యక్షులు డా॥ మనోజ్ బాత్ర ప్రసంగిస్తూ, “భక్తునికి భగవంతుడే నిజమైన మిత్రుడు, ఆపదలలో ఆదుకొనే అత్యంత సన్నిహిత సహచరుడు” అన్నారు.

సెప్టెంబరు 8వ తేదీన శ్రీ అన్వర్ ఖాన్ మంగనియార్ సారథ్యంలో ‘మంగనియార్ లోక కళాకార్’ బృందము

సమర్పించిన జానపద సంగీతములో ప్రధానాంశము భగవంతునితో దివ్యానుసంధానము. రాజస్థాన్ బార్మర్ జిల్లాలో మంగనియార్ వంశీయులు శతాబ్ది కాలముగా తరతరాలుగా భక్తి ప్రధానమైన జానపద సంగీతాన్ని అభ్యసిస్తూ, సమాజానికి అందిస్తున్నారు.

సెప్టెంబరు 9వ తేదీన రాజస్థాన్ భక్తులు సమర్పించిన సాంస్కృతిక కార్యక్రమం అజ్మీర్ జిల్లాలోని మారుమూల గ్రామం హర్దిలో శ్రీ సత్యసాయి గ్రామసేవా కార్యక్రమాలు తీసుకువచ్చిన అభివృద్ధిని, గ్రామస్తులలో వచ్చిన పరివర్తనను తెలియజేసింది. ఆ గ్రామములో సాయి యువత సభ్యులు వైద్య శిబిరముతో సేవకు శ్రీకారం చుట్టారు. జీర్ణావస్థలో ఉన్న ఒక దేవాలయాన్ని పునరుద్ధరించారు. పశువులకు వైద్యాన్ని అందించారు. క్రమేణా ఆ గ్రామముయొక్క సమగ్రాభివృద్ధికి కృషిచేశారు.

మధ్యప్రదేశ్, ఛత్తీస్‌గఢ్ భక్తుల పర్తియాత్ర

మధ్యప్రదేశ్ మరియు ఛత్తీస్‌గఢ్ భక్తులు వారి పర్తియాత్రలో భాగంగా సెప్టెంబరు 12వ తేదీన ‘రామ్ వనవాన్’ నృత్య నాటికను సమర్పించారు. ఛత్తీస్‌గఢ్‌లోని కంకర్ జిల్లా కరిష గ్రామమునకు చెందిన 26 మంది యువకులు ఈ నాటికలో పాల్గొన్నారు.

ఈ ప్రదర్శనకు ముందు మధ్యప్రదేశ్ మరియు ఛత్తీస్‌గఢ్ సాయి సంస్థల అధ్యక్షులు శ్రీ భారత్ రూవర్ భగవాన్ 90వ జన్మదినోత్సవ సందర్భంగా ఆ రాష్ట్రాలలో చేపట్టిన వివిధ సేవాకార్యక్రమాలను వివరించారు.

సెప్టెంబరు 13వ తేదీన శ్రీ ప్రహ్లాద్ టిపానియా కబీర్ గీతాలను గానంచేశారు. ఉత్తర భారతంలో హిందువులు, ముస్లింలు, ఇంకా జానపద శాస్త్రీయ సూఫీ విధానాలలో సంకీర్తన చేసేవారు కూడా కబీర్ గీతాలను ఆదరించడం వాటికి గల ప్రాచుర్యానికి నిదర్శనం. ఈ గీతాలు నిర్గుణ నిరాకార తత్వాన్ని ప్రబోధిస్తున్నాయి.

ఈ కార్యక్రమానంతరం మధ్యప్రదేశ్ బాలవికాస్ బాలులు నర్తద గాథను నాటికగా సమర్పించారు. నిత్య జీవితంలో మానవుడు పంచభూతాలపట్ల చూపించ వలసిన గౌరవాన్ని ఈ నాటిక తెలియజేస్తున్నది.

126మంది బాలవికాస్ బాలలు, సాయి యువత సభ్యులు ఈ సాంస్కృతిక కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

గణేశ చతుర్థి

సెప్టెంబరు 17వ తేదీన ఉదయం సాయి విద్యార్థులు, భక్తులు గణనాథుని శాస్త్రోక్తంగా పూజించారు. వేద ప్రవచనానంతరం విద్యార్థులు సంకీర్తన చేశారు. శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు విద్యార్థులు నర్తించారు. విద్యార్థినీ విద్యార్థులు భగవాన్ బాబావారి ఆశీస్సులకై ప్రార్థిస్తూ కళాత్మకంగా రూపొందించిన పత్రాలను, గణేశ ప్రతిమలను దివ్య సన్నిధివద్ద ఉంచారు.

అనాటి సాయంకాలం ప్రా॥ అనిల్ కుమార్ గారు తమ ప్రసంగంలో -

‘కన్నవారిని వీడి కైలాసమును వీడి
ఏకదంతు దిచటనే వసించు
ద్వారసవిధమందు భక్తులిచ్చెడు నారి
కేళ ఫలము లారగింప మరగి’

అన్న కరుణశ్రీగారి పద్యాన్ని ప్రస్తావిస్తూ, ప్రస్తుతం గణేశుని చిరునామా ప్రశాంతి నిలయమని చమత్కరించారు. అజ్ఞానము, దారిద్ర్యము, దుఃఖము జీవన సాఫల్యానికి ఆటంకాలని, సాయి గణేశుని ఆదరణలో ఈ విఘ్నాలు తొలగిపోతాయని చెప్పారు.

అనాడు ప్రసారమైన దివ్య సందేశములో, “ఈ జగత్తు అంతయు అణుశక్తి స్వరూపమే. అణువే ఆత్మ, ఆత్మయే అణువు” అన్నారు, భగవాన్. ఈ అణుశక్తిని గుర్తించడానికి శాస్త్రవేత్తలు వేయి సంవత్సరాలు కృషి చేశారు. కానీ ఏనాడో పిన్న వయస్సులో ప్రహ్లాదుడు యెట్టి పరిశోధనలూ చేయకుండానే ఈ సత్యాన్ని గుర్తించాడు, అన్నారు. నిర్మల హృదయానికే సత్యము గోచరిస్తుంది అన్నారు. దీనిని ఆధారము చేసుకుంటే మనకు ఈ ప్రపంచమంతా దైవ స్వరూపమేనని స్పష్టమవుతుంది, అన్నారు. గణపతి అంటే జ్ఞాన విజ్ఞానములకు పతి అని అర్థము. గణపతిని అది కావాలి, ఇది కావాలి అని కోరకూడదు; ‘స్వామీ, నీవే కావాలి’ అని కోరుకోవలసిందిగా ఉద్బోధించారు. సాయి భక్తులు కావాలంటే ప్రేమను పెంచుకోవాలి అన్నారు.

గణేశ నిమజ్జనం

సెప్టెంబరు 19వ తేదీన సాయి విద్యార్థులు, ప్రశాంతి నిలయంలో వివిధ సంస్థలలో పనిచేసేవారు గణేశ ప్రతిమలను ఊరేగింపుగా సాయికుల్వంట్ హాలుకు తీసుకువచ్చారు. భక్తికి సృజనాత్మకతను జోడించడంతో గణేశ ప్రతిమల అలంకరణ, వాహనాల రూపకల్పన ఆకర్షణీయంగా ఉండి భక్తులకు ఆహ్లాదాన్ని కలిగించాయి. సాయికుల్వంట్ హాలులో ఊరేగించిన అనంతరం ప్రతిమలను నిమజ్జనానికి గొనిపోయారు. ఆ సందర్భములో విద్యార్థులు నర్తించారు, సంకీర్తన చేశారు.

ఉత్తరప్రదేశ్, ఉత్తరఖండ్ భక్తుల పర్తియాత్ర

సెప్టెంబరు 26వ తేదీన సాయం సమయంలో ఉత్తర ప్రదేశ్ మరియు ఉత్తరఖండ్ రాష్ట్రాల సాయి సంస్థల అధ్యక్షులు శ్రీ రాజీవ్ చోప్రా సంస్థాపరంగా నిర్వహిస్తున్న కార్యక్రమాలగురించి మాట్లాడారు. అనంతరం లక్నోవాసి శ్రీ సాచేత్ టాండన్ సూఫీ భక్తి గీతాలను ఆలపించారు. ఉత్తర ప్రదేశ్ మరియు ఉత్తరఖండ్ రాష్ట్రాలనుండి 300 మంది భక్తులు వారి పర్తియాత్రలో భాగముగా మూడు రోజులపాటు ప్రశాంతి నిలయంలో బసచేసి ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలలో పాల్గొన్నారు.

పరమాత్మ కి ఖోజ్ - నాటిక:

ఉత్తరప్రదేశ్ మరియు ఉత్తరఖండ్ రాష్ట్రాల బాలవికాస్ బాలలు సెప్టెంబరు 27వ తేదీన జీవాత్మ తన నిజతత్వాన్ని కనుగొనడానికి జరిపే శోధనను నాటికగా ఆవిష్కరించారు. పరమాత్మనుండి ఉద్భవించిన జీవాత్మ ప్రాపంచిక విషయవాసనలనే మాయలో పడి దురాశ, మోహములకు గురై, అనేక దురవస్థలకు లోనవుతుంది. ఎన్నో జన్మల సాధనల ఫలితముగా జీవాత్మ సంస్కరింపబడి జీవయాత్ర ఎక్కడికో జరిపే ప్రయాణము కాదని, అది తన యధార్థ స్థితిని అనుభూతము గావించుకోవడమేనని గ్రహిస్తుంది.

- బివి చతుర్వేది

(ప్రశాంతి నిలయం)

ఉన్నావు.... మాలోనే ఉన్నావు!!

సాయి శ్రీనివాస్

అంతరంగాన నిరంతరం

ఓ పిలుపు వినిపిస్తూనే ఉన్నది
హృదయాన ఓ ప్రేమసూచన మెదులుతూనే ఉన్నది
ఆధారాన్ని వెతికేకొద్దీ... మూలానికి సాగేకొద్దీ
ఏది చెయ్యాలో... ఎలా ఉండాలో
ఏది అవసరమో... దేనిని వీడాలో
మౌనంలోనుంచి... ప్రతి హృదయంలోనుంచి
సాయిస్వరం... స్వామి సత్య సవ్వడి
ప్రతి క్షణం... సర్వావస్థల్లో తన ఉనికి
అలకించేకొద్దీ... అన్వేషించేకొద్దీ
లోకంలోని ప్రతి వ్యక్తికీ అనుభవమౌతూనే ఉన్నది!
ఏది శాశ్వతమో... ఏది తాత్కాలికమో
ఏది కోరాలో... ఎలా బ్రతకాలో
సత్యపు విలువెంతో... స్వార్థంతో పతనమెంతో
త్యాగంలోని తృప్తి... సేవలోని పరవశం
జ్ఞానంలోని పవిత్రత... శరణాగతిలోని పరిపూర్ణత
సదా అంతరంగాన తెలియపస్తూనే ఉన్నది!
స్వామి ప్రతి ఒక్కరికీ వివరిస్తూనే ఉన్నారు!
సాగే కాలమెంత అపురూపమో
ఈ జీవనావకాశం ఎంత అద్భుతమో
బాటలో భక్తి జ్ఞానాలెంత ఉపయోగమో
బుద్ధితో వ్యక్తి మమైక్యమెంత ముఖ్యమో
విచక్షణా భావాల్ని లోన పెంపొందిస్తూ
తన్మయానందాన్ని లోలోన ప్రేరేపిస్తూ
అందరి హృదయవాసిగా ఉన్న మన సాయీశుడు
నిత్య నిరంతరం ఏ భక్తుణ్ణీ వీడనివారై
అత్యంత సమీపంగా, ప్రియాత్మబంధువుగా
మనలోనే సంచరిస్తున్నారు...
ముక్తి మార్గాన నిన్నూ నన్నూ
నిండు మాత్రప్రేమతో వ్రేలుపట్టి
నేటికీ నడిపిస్తూనే ఉన్నారు!!

“మున్ను శిరిడీ నేడు పర్తి ఉన్నవాడని పేరెగాని తన్ను భావన చేయు భక్తుల కన్నులందే మెలగునన్నా”

Date of Publication 30th October

వినియోగ చవితి ఉత్సవం

గణేశ నిమజ్జనోత్సవం

శ్రీ సత్యసాయి మొబైల్ హాస్పిటల్ 10వ వార్షికోత్సవం

నర నారాయణుల మూలతత్వము ఒక్కటే

అవతారమూర్తులు మానవుల మాదిరి ప్రవర్తించి మానవులలో 'ఈయనా మనలాటివాడే' అనే భావం కలిగిస్తారు. మానవాతీత శక్తులను ప్రదర్శించడంద్వారా అటువంటి ఉన్నత స్థాయిని చేరుకోవాలనే ఆకాంక్షను మానవులలో కలిగిస్తారు. నరతత్వమును నారాయణ తత్వముగా పరిణమింపజేయవచ్చును. రెండింటి మూలతత్వమూ ఒకటే. ఆ స్థాయిని అందుకోవడానికి మీరు ప్రయత్నిస్తే చాలు. ఒక కేంద్రం నుండి ప్రసారం వినగోరినప్పుడు మీ రేడియో ముల్లును అక్కడికి తిప్పాలి కదా. అదేరీతిగా, సరిగ్గా తెలిసికొని సరియైన చోటికి తిప్పితే అంతటా పరివ్యాప్తమైన ఆ దివ్యతత్వమును మీరు అందుకోగలుగుతారు....భగవంతుడే మనలోపలి ప్రేరకుడు. దీనిని గ్రహించటం కూడా దైవకార్యమే. తానే సర్వహృదయ ప్రచోదకుడనని ప్రకటించటంకోసమే పరమాత్ముడు మానవాకారం ధరించి నారాయణుడే నరుడై అవతరిస్తున్నాడు.

- బాబా

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్ లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్ సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.